

Uradni list Republike Slovenije

Internet: <http://www.uradni-list.si>

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. 29

Ljubljana, torek 22.3.2005

Cena 990 SIT

ISSN 1318-0576

Leto XV

DRŽAVNI ZBOR

984. Poslovnik Komisije Državnega zbora Republike Slovenije po zakonu o preprečevanju korupcije

Na podlagi šestega odstavka 14. člena Zakona o preprečevanju korupcije (Uradni list RS, št. 2/04) je Komisija Državnega zbora Republike Slovenije po Zakonu o preprečevanju korupcije na seji z dne 17. marca 2005 sprejela

POSLOVNIK

Komisije Državnega zbora Republike Slovenije po zakonu o preprečevanju korupcije

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta poslovnik ureja organizacijo in način dela Komisije Državnega zbora Republike Slovenije po Zakonu o preprečevanju korupcije (v nadaljnjem besedilu: komisija).

2. člen

Komisija deluje skladno z določili Zakona o preprečevanju korupcije (v nadaljnjem besedilu: ZPKor, Uradni list RS, št. 2/04), Poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: PoDZ-1, Uradni list RS, št. 35/02) in tega poslovnika.

3. člen

Kolikor s tem poslovnikom ni določeno drugače, veljajo za delo komisije določbe PoDZ-1.

II. ORGANIZACIJA DELA KOMISIJE

4. člen

(1) Komisijo vodi predsednik oziroma predsednica komisije (v nadaljnjem besedilu: predsednik). V primeru njegove odsotnosti sejo komisije vodi eden izmed članov ali članic komisije (v nadaljnjem besedilu: član) po predhodnem pooblastilu predsednika komisije. V primeru, ko pooblastila ni mogoče dati, vodi sejo najstarejši član.

(2) Predsednik sklicuje in vodi komisijo ter usklajuje delo komisije in opravlja druge zadeve po sklepu komisije.

(3) Sej komisije se lahko udeleži le član komisije. Nardomeščanje članov ni mogoče.

5. člen

(1) Komisija ima sekretarko oziroma sekretarja (v nadaljnjem besedilu: sekretar).

(2) Sekretar komisije:

- pomaga predsedniku pri pripravi sej komisije, organizira in opravlja strokovna dela za potrebe komisije ter skrbi za vsa administrativna in tehnična opravila v komisiji,
- skrbi za dokumentarno gradivo Komisije za preprečevanje korupcije, ki ga komisija pridobi na podlagi ZPKor,
- opravlja druga dela, ki jih določijo predsednik komisije ali komisija.

III. SEJE KOMISIJE

1. Splošno

6. člen

Seje komisije so zaprte za javnost.

7. člen

(1) Predsednik komisije sklicuje in vodi njene seje, določa poročevalce za obravnavo posameznih zadev na seji ter skrbi za pripravo poročil in sklepov komisije.

(2) Seja komisije se skliče v skladu z določili PoDZ-1. V primerih, kadar sklic seje komisije zahteva tretjina članov, sejo komisije lahko predsednik skliče pisno ter dnevni red predloži na sami seji komisije.

(3) Gradiva z oznako stopnje tajnosti so članom komisije dostopna po postopku, določenem v 21. členu tega poslovnika.

8. člen

(1) Seje komisije se poleg članov komisije lahko udeležijo sekretar komisije in strokovno-tehnično osebje, ki je nujno potrebno za izvedbo seje, vabljeni pa so lahko prisotni samo pri obravnavi točke dnevnega reda, h kateri so vabljeni.

(2) Na sejo komisije lahko predsednik poleg predsednika Komisije o preprečevanju korupcije povabi tudi člane in članice te komisije, ki lahko na seji izjavijo in obrazložijo svoja mnenja in stališča o obravnavanih zadevah.

9. člen

Komisija veljavno odloča, če je na seji prisotnih več kot polovica članov.

2. Odločanje

10. člen

(1) Komisija poleg sklepov o zadevah, ki jih obravnava, sprejema tudi letno poročilo, ki ga komisija v skladu s prvim odstavkom 13. člena ZPKor pošlje Državnemu zboru.

(2) Komisija sprejema sklepe z večino glasov vseh članov.

3. Zapisnik

11. člen

(1) O sejah komisije se vodi zapisnik in dobesedni zapis (magnetogram).

(2) Zapisnik komisije vsebuje kraj, čas seje, imena in priimke predsednika ter navzočih članov komisije, imena in priimke drugih oseb, ki sodelujejo na seji ter bistvene podatke o poteku seje in sklepe, ki jih je komisija sprejela.

(3) Dobesedni zapis (magnetogram seje) je sestavni del zapisnika.

4. Izjava za javnost

12. člen

(1) O zadevah, ki jih je komisija obravnavala seji ter o sprejetih sklepih komisija obvesti javnost. Sporočilo posreduje javnosti predsednik komisije oziroma član, ki ga določi predsednik.

(2) Komisija lahko o svojem delu oblikuje izjavo za javnost v pisni obliki, pri čemer sprejme besedilo izjave ob koncu seje z večino glasov vseh članov komisije.

IV. DELO KOMISIJE**1. Splošno**

13. člen

(1) S podatki, ki jih na podlagi ZPKor pridobi komisija in so zaupne narave, ravna komisija v skladu z Zakonom o varstvu osebnih podatkov ter Zakonom o tajnih podatkih.

(2) Komisija mora podatke, informacije in dokumentacijo, pridobljeno na podlagi ZPKor, hraniti 15 let po zaključku zadeve, nato pa se arhivira.

2. Postopek izvrševanja nadzora nad delom komisije za preprečevanje korupcije

14. člen

(1) O nadzoru nad premoženjskim stanjem ter ugotovitvah in mnenjih Komisije o preprečevanju korupcije, povezanih z nezdržljivostjo, o darilih in poslovanju (32. do vključno 39. člen ZPKor), predsednik Komisije za preprečevanje korupcije poroča komisiji vsake tri mesece, na lastno pobudo pa tudi večkrat, kadar želi komisijo seznaniti s težavami pri opravljanju nalog iz svoje pristojnosti.

(2) Poročilo predstavi na seji komisije.

(3) Kadar komisija zahteva dopolnitev predloženega poročila iz prvega odstavka tega člena, določi rok, v katerem ji je Komisija o preprečevanju korupcije dolžna predložiti dopolnjeno poročilo.

15. člen

(1) Komisija na razgovor na sejo pisno povabi predsednika in člane Komisije o preprečevanju korupcije.

(2) Komisija predsednika Komisije o preprečevanju korupcije s pisno zahtevo ali vabilom povabi tudi na dodatno ustno poročanje.

(3) Druge osebe so vabljene na sejo komisije s pisnim vabilom.

(4) O vsaki zahtevi ali vabilu sprejme komisija poseben sklep.

3. Nadzor premoženjskega stanja predsednika, namestnika predsednika in članov komisije o preprečevanju korupcije

16. člen

Komisija neposredno nadzira premoženjsko stanje predsednika, namestnika in članov Komisije o preprečevanju korupcije.

17. člen

(1) Komisija potem, ko pridobi imena funkcionarjev Komisije za preprečevanje korupcije s strani Mandatno – volilne komisije DZ RS, pošlje le-tem obrazec za prijavo premoženjskega stanja funkcionarjev (v nadaljnjem besedilu: obrazec PS-01).

(2) Hkrati z obrazcem komisija pošlje funkcionarjem pismo, v katerem jih opozori na določila zakona ter določi način vračanja izpolnjenega obrazca PS-01 z rokom vračila, pri čemer mora biti priložena tudi odločba o dohodnini, s katero je funkcionar Komisije za preprečevanje korupcije vsako leto v skladu z ZPKor izkazuje podatke o letnih dohodkih, dostavljena komisiji v roku 30 dni od dneva, ko jo je funkcionar prejel.

18. člen

Komisija lahko v zvezi z neposrednim nadzorom funkcionarja vabi na sejo, kjer se ta seznanji z vsemi pomembnimi dejstvi, ki jih je komisija ugotovila, in se o njih izjavi neposredno na seji.

19. člen

(1) Če komisija ugotovi, da funkcionar Komisije za preprečevanje korupcije ni predložil izpolnjenega obrazca PS-01, ga na to opozori in mu določi dodaten rok 15 dni za izpolnitev obveznosti, od dneva vročitve opozorila komisije.

(2) Če funkcionar ob izteku dodatnega roka iz prejšnjega odstavka ne predloži komisiji zahtevanih podatkov v celoti, komisija po 15 dneh o tem obvesti organ, pristojen za določitev in izplačilo plače oziroma nadomestila plače z zahtevo za znižanje plače oziroma njenega nadomestila.

(3) Če funkcionar tudi v dveh mesecih po izteku roka iz prejšnjega odstavka ne predloži zahtevanih podatkov v celoti, komisija v sedmih dneh po izteku dvomesečnega roka o tem obvesti organi, pristojen za začetek postopka za prenehanje funkcije.

(4) Kolikor organ iz drugega in tretjega odstavka tega člena v roku 30 dni od obvestila komisije ne zniža plače oziroma njenega nadomestila, ne ustavi postopka plačevanja, ne začne postopka za prenehanje funkcije in o tem ne obvesti komisije, ta na sejo vabi predstojnika tega organa, ki odgovarja na vprašanja komisije ter daje ustrezna pojasnila o svojem ukrepanju.

V. TEHNIČNI POGOJI ZA DELOVANJE KOMISIJE

20. člen

Državni zbor mora v skladu z Zakonom o tajnih podatkih za nemoteno delo komisije zagotoviti za predsednika, člane ter sekretarja komisije prostore in opremo za varno obravnavanje osebnih in tajnih podatkov.

VI. RAVNANJE Z GRADIVI KOMISIJE

21. člen

(1) Gradivo za sejo komisije z oznako stopnje tajnosti je pred sejo komisije članom na vpogled v pisarni predsednika komisije oziroma v prostorih, ki jih za delovanje komisije v skladu z določilih Zakona o tajnih podatkih določi državni zbor.

(2) Predsednik komisije pravočasno pred sejo komisije obvesti člane komisije, kje in kdaj je gradivo iz prejšnjega odstavka dostopno za vpogled.

(3) Gradivo za sejo komisije iz prvega odstavka tega člena se razmnoži za vse člane komisije. Vsak izvod gradiva mora biti posebej označen na način, ki omogoča identifikacijo kopije z navedbo člana komisije, ki mu je gradivo namenjeno. Gradivo se na seji vroči samo navzočim članom komisije, ki so dolžni gradivo po seji vrniti.

VII. POROČANJE KOMISIJE DRŽAVNEMU ZBORU

22. člen

Komisija predloži državnemu zboru poročilo iz prvega odstavka 13. člena ZPKor do vključno 31. maja v tekočem letu za preteklo leto.

VIII. KONČNA DOLOČBA

23. člen

Ta poslovnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 020-02/93-36/8

Ljubljana, dne 17. marca 2005.

Barbara Žgajner Tavš l. r.
Predsednica komisije

MINISTRSTVA**985. Program priprave državnega lokacijskega načrta za odsek avtoceste Draženci – Mednarodni mejni prehod Gruškovje**

Na podlagi drugega odstavka 27. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02 in 8/03 – popr. in 58/03 – ZZK-1) sprejme minister za okolje in prostor v soglasju z ministrom za promet

PROGRAM PRIPRAVE
državnega lokacijskega načrta za odsek
avtoceste Draženci – Mednarodni mejni prehod
Gruškovje

I. Ocena stanja, razlogi in pravna podlaga za pripravo državnega lokacijskega načrta

Avtocesta na odseku Draženci – mednarodni mejni prehod Gruškovje predstavlja del Pyhrnske smeri in povezuje Nürnberg z Zagrebom, oziroma Šentilj z Zagrebom, na odseku med Draženci pri Ptujju in mednarodnim mejnim prehodom Gruškovje. Dolžina odseka znaša ca. 14,1 km.

Trasa avtoceste poteka od Dražencev do Podlehnik po ravninskem delu, od Podlehnik do meje s Hrvaško pa po gričevnatem delu.

Avtocestni odsek se na severu navezuje na avtocestni odsek Fram (Slivnica) – Ptuj (Draženci), na jugu pa na mednarodni mejni prehod Gruškovje. Za mednarodnim mejnim prehodom se naveže na odsek avtoceste mednarodni mejni prehod Gruškovje – meja z Republiko Hrvaško in se nadaljuje na avtocestni odsek Krapina – Macelj. Na avtocesti je predvidena izvedba cestninskega sistema.

Minister za promet je z dopisom št. 2644-36/2001/5-0403, z dne 18. 6. 2002 podal pobudo za pripravo državnega lokacijskega načrta za odsek avtoceste Ptuj (Draženci) – Gruškovje. Pobuda je dokumentirana z gradivom »Idejna študija variant AC Hajdina – Gruškovje od km 0 do km 17.700«, ki ga je izdelal Inženiring IBT Ljubljana d.d., v aprilu 2002.

Minister za promet je z dopisom št. 2644-36/2001/79-0403 z dne 21. 4. 2004 podal pobudo za preimenovanje odseka v odsek Draženci – Gruškovje in delitev odseka na dva dela, in sicer Draženci – mednarodni mejni prehod Gruškovje in mednarodni mejni prehod Gruškovje – meja z Republiko Hrvaško. Pobuda je dokumentirana s pregledno situacijo odseka v merilu 1:25000 in je utemeljena v:

– Odloku o strategiji prostorskega razvoja Slovenije (Uradni list RS, št. 76/04);

– Uredbi o vrstah prostorskih ureditev državnega programa (Uradni list RS, št. 54/03);

– Resoluciji o Nacionalnem programu izgradnje avtocest v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 50/04).

II. Predmet in programska izhodišča državnega lokacijskega načrta ter okvirno ureditveno območje

Predmet izdelave državnega lokacijskega načrta za avtocesto na odseku Draženci – mednarodni mejni prehod Gruškovje so vse prostorske ureditve, vezane na izgradnjo avtoceste, ki poteka od predvidenega priključka Draženci do mednarodnega mejnega prehoda Gruškovje.

V prvem delu odseka avtoceste od Ptujja do Podlehnik je teren ravninski in poteka avtocesta v koridorju obstoječe glavne ceste. V drugem delu od Podlehnik do mednarodnega mejnega prehoda Gruškovje pa je možen potek po dolini ali po pobočju na podlagi variantnih rešitev, dokumentiranih v gradivu, s katerim je pobuda dokumentirana.

Minister za promet je pobudo za pričetek postopka priprave in sprejem državnega lokacijskega načrta dokumentiral z dvema variantama poteka trase avtoceste, ki se v fazi primerjalne študije presodita in medsebojno primerjata, in sicer:

– Varianta 1 – varianta trase AC se prične za priključkom Draženci. Od Dražencev do Podlehnik poteka varianta po obstoječi trasi G – ceste, v nadaljevanju pa poteka po dolini, pretežno zahodno od obstoječe G – ceste. Na koncu avtocestnega odseka se naveže na mednarodni mejni prehod Gruškovje, na obstoječi G – cesti;

– Varianta 2 – varianta trase AC se prične za priključkom Draženci. Od Dražencev do Podlehnik poteka varianta po obstoječi trasi G – ceste, v nadaljevanju pa poteka po pobočju zahodno od obstoječe G – ceste in zahodneje od variante 1. Na koncu avtocestnega odseka se naveže na mednarodni mejni prehod Gruškovje, na obstoječi G – cesti.

Primerjava variant avtoceste zajema območje med koncema odseka avtoceste Fram (Slivnica) – Ptuj (Draženci) in mednarodnim mejnim prehodom Gruškovje.

V primerjalno študijo se lahko, na podlagi analize prostora, vključijo tudi dodatne variante (variantne strokovne rešitve), za katere bo dosežen dogovor med Ministrstvom za okolje in prostor, Uradom za prostorski razvoj (v nadaljnjem besedilu: MOP, UPR), Ministrstvom za promet, Družbo za avtoceste v Republiki Sloveniji d.d. (v nadaljnjem besedilu: DARS) ter lokalno skupnostjo, in sicer v vsebini in obsegu, ki omogoča enako izhodiščno osnovo za njihovo enakovredno medsebojno primerjavo.

Načrtovana ureditev poteka po območju Občin Videm, Občine Podlehnik in Občine Žetale.

Dne 7. 10. 2004 je Ministrstvo za okolje in prostor, Direktorat za prostor, Urad za prostorski razvoj skladno z 28. členom Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02, 8/03 – popr. in 58/03 – ZZK-1; v nadaljnjem besedilu: Zakon o urejanju prostora) sklicalo prostorsko konferenco z namenom, da se pridobijo in uskladijo priporočila, usmeritve in legitimni interesi lokalne skupnosti, gospodarstva in interesnih združenj ter organizirane javnosti glede priprave državnega lokacijskega načrta oziroma predvidene prostorske ureditve.

Na podlagi priporočil se v postopku priprave državnega lokacijskega načrta prouči:

– ustrezen priključek na avtocesto za načrtovano obrtno cono v Občini Videm,

– prehod regionalne ceste 690 preko avtoceste in prehod ceste Lancova vas – Videm,

– varianto, ki bo izboljšala prometni režim na celotnem območju,

– priključek na avtocesto pri Stanošini,

– vzpostavitev vzporedne regionalne cestne povezave.

Priprava državnega lokacijskega načrta obsega izdelavo:

– presoje in medsebojne primerjave variantnih rešitev (primerjalna študija),
– strokovnih podlag iz VI. točke tega programa priprave;

– predloga državnega lokacijskega načrta, ki se izdelajo v skladu z Zakonom o urejanju prostora, Uredbo o prostorskem redu Slovenije (Uradni list RS, št. 122/04) in Pravilnikom o vsebini, obliki in načinu priprave državnih in občinskih lokacijskih načrtov ter vrstah njihovih strokovnih podlag (Uradni list RS, št. 86/04).

V postopku določitve planov, ki imajo lahko pomembne vplive na okolje oziroma na zavarovana območja, posebna varstvena območja ali potencialna posebna ohranitvena območja (v nadaljnjem besedilu: varovana območja), je bilo z odločbo Ministrstva za okolje, prostor in energijo, št. 354-19-12/2004, z dne 27. 10. 2004, ugotovljeno, da državni lokacijski načrt lahko pomembno vpliva na okolje, ker vsebuje posege v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje skladno z Zakonom o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 41/04; v nadaljnjem besedilu: ZVO-1) oziroma lahko pomembno vpliva na varovana območja skladno z Zakonom o ohranjanju narave (Uradni list RS, št. 96/04 – uradno prečiščeno besedilo; v nadaljnjem besedilu: ZON). Pred sprejemom državnega lokacijskega načrta je treba izvesti celovito presojo vplivov njegove izvedbe na okolje v skladu s 40. do 49. členom ZVO-1, oziroma presojo sprejemljivosti njenih vplivov na varovana območja v skladu s 101. do 101.b členom ZON. Ministrstvo za okolje in prostor v skladu s petim odstavkom 40. člena ZVO-1, obvesti javnost z javnim naznanilom v svetovnem spletu in v enem od dnevnih časopisov, ki pokrivajo območje cele države, da bo izvedena celovita presoja vplivov na okolje.

III. Nosilci nalog in njihove obveznosti pri financiranju priprave državnega lokacijskega načrta

Pripravljalcev državnega lokacijskega načrta je MOP, UPR, Dunajska 21, Ljubljana, ki zagotovi sredstva za razpisno primerjalno študijo variant in državnega lokacijskega načrta, revizijo okoljskega poročila ter drugih morebitnih potrebnih dokumentov.

Naročnik vseh strokovnih podlag ter državnega lokacijskega načrta je DARS, ulica XIV. divizije 4, Celje, ki zagotovi vsa sredstva za izdelavo primerjalne študije variant, okoljskega poročila, poročila o vplivih na okolje, revizijo poročila o vplivih na okolje, strokovnih podlag, geodetskega načrta ter državnega lokacijskega načrta.

Investitor načrtovanih prostorskih ureditev je Republika Slovenija, ki jo kot izvajalec naročila za opravljanje nalog v zvezi z izgradnjo in obnavljanjem avtocest, zastopa DARS.

Načrtovalec državnega lokacijskega načrta (v nadaljnjem besedilu: načrtovalec), ki ga DARS izbere po predpisih o oddaji javnega naročila, mora izpolnjevati pogoje, določene v Zakonu o urejanju prostora. DARS v komisijo za izbiro načrtovalca imenuje tudi člana, ki ga določi MOP, UPR. MOP, UPR pred pričetkom postopka javnega naročila za izbiro načrtovalca potrdi projektno nalogo.

IV. Nosilci urejanja prostora

Državni organi oziroma organi lokalnih skupnosti ter nosilci javnih pooblastil, ki v skladu z Zakonom o urejanju prostora predstavljajo nosilce urejanja prostora, in ki v konkretnem postopku priprave državnega lokacijskega načrta odločajo ali soodločajo o zadevah urejanja prostora, so:

1. Ministrstvo za notranje zadeve, Direktorat za policijo in druge varnostne naloge,

2. Ministrstvo za notranje zadeve, Policija, Generalna policijska uprava,

3. Ministrstvo za obrambo, Inšpektorat Republike Slovenije za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, Urad glavnega inšpektorja,

4. Ministrstvo za obrambo, Direktorat za obrambne zadeve, Sektor za civilno obrambo,

5. Ministrstvo za obrambo, Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje,

6. Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano,

7. Ministrstvo za kulturo,

8. Ministrstvo za okolje in prostor, Agencija Republike Slovenije za okolje – področje varstva okolja,

9. Ministrstvo za okolje in prostor, Agencija Republike Slovenije za okolje – področje upravljanja z vodami,

10. Ministrstvo za okolje in prostor, Agencija Republike Slovenije za okolje – področje ohranjanja narave,

11. Ministrstvo za gospodarstvo, Direktorat za energijo,

12. Ministrstvo za promet, Direkcija Republike Slovenije za ceste,

13. Ministrstvo za promet, Direktorat za železnice,

14. Javna agencija za železniški promet Republike Slovenije,

15. Zavod Republike Slovenije za varstvo narave,

16. Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije,

17. Servis skupnih služb Vlade Republike Slovenije,

18. Zavod za gozdove Slovenije,

19. Zavod za ribištvo Slovenije,

20. ELES, d.o.o.,

21. Elektro Maribor d.d.,

22. Geoplin plinovodi d.o.o., Ljubljana,

23. Telekom Slovenije, Ljubljana,

24. Občina Videm in njene javne gospodarske službe v delih, kjer so upravljavci komunalne in druge infrastrukture,

25. Občina Podlehnik in njene javne gospodarske službe v delih, kjer so upravljavci komunalne in druge infrastrukture,

26. Občina Žetale in njene javne gospodarske službe v delih, kjer so upravljavci komunalne in druge infrastrukture,

27. drugi organi in organizacije, za katere se v postopku priprave državnega lokacijskega načrta izkaže, da rešitve posegajo v njihovo delovno področje.

V. Način pridobitve strokovnih rešitev

V1. Na podlagi analize prostora, pridobljenih smernic in analize le-teh, priporočil s prostorske konference ter ob upoštevanju programskih izhodišč, določenih v II. točki tega programa priprave, načrtovalec lahko predlaga možne nove variante ali optimizacije predlagane variante.

MOP, UPR, Ministrstvo za promet in DARS potrdijo predlagan obseg variantnih rešitev, za katere izdelovalec strokovnih podlag v primerni natančnosti izdelava variantne rešitve kot celovite urbanistične, krajinske in arhitekturne oziroma gradbeno tehnične strokovne rešitve.

Načrtovalec izdelava primerjalno študijo, v kateri presodi in primerja variantne rešitve s funkcionalnega, varstvenega in ekonomskega vidika ter z vidika sprejemljivosti v lokalnem okolju.

V zaključku primerjalne študije načrtovalec predlaga in utemelji najustreznejšo variantno rešitev poteka trase ceste in poda usmeritve za njeno optimizacijo v sklopu izdelave strokovnih podlag in predloga državnega lokacijskega načrta.

V.2 V fazi obravnave variantnih rešitev se opravi celovita presoja vplivov državnega lokacijskega načrta na okolje. Zagotovi se:

– okoljsko poročilo, v katerem se opredelijo, opišejo in ovrednotijo vplivi izvedbe državnega lokacijskega načrta na okolje oziroma varovana območja in možne alternative ter navede stopnja upoštevanja okoljskih izhodišč oziroma naravovarstvenih smernic;

– revizijo okoljskega poročila v skladu s predpisi, ki določajo podrobnejšo vsebino okoljskega poročila in vsebino ter metodologijo presoje sprejemljivosti vplivov planov na varovana območja.

MOP, UPR pred javno razgrnitvijo predlagane najustreznejše variante, okoljskega poročila in njegove revizije, pridobi obvestilo o ustreznosti okoljskega poročila in njegove revizije.

Pri pripravi predloga državnega lokacijskega načrta se mora v čim večji meri upoštevati dana mnenja in pripombe javnosti na predlog variante in okoljskega poročila, ki sta bila javno razgrnjena.

V.3 V fazi izdelave predloga državnega lokacijskega načrta se izvede presoja vplivov na okolje, na podlagi poročila o vplivih nameravanega posega v okolje (v nadaljnjem besedilu: poročilo o vplivih na okolje) izvede presoja vplivov na okolje.

DARS mora zagotoviti:

– poročilo o vplivih na okolje, ki mora biti izdelano v skladu s predpisi, ki določajo podrobnejšo vsebino poročila o vplivih na okolje ter

– revizijo poročila o vplivih na okolje, ki je neodvisen strokovni nadzor nad kakovostjo in ustreznostjo poročila o vplivih na okolje.

S predlogom državnega lokacijskega načrta se hkrati javno razgrnejo tudi poročilo o vplivih na okolje, pisno mnenje o reviziji ter osnutek odločitve o okoljevarstvenem soglasju.

MOP, UPR mora pred sprejemom državnega lokacijskega načrta pridobiti okoljevarstveno soglasje.

VI. Seznam potrebnih strokovnih podlag in način njihove pridobitve

Pri izdelavi strokovnih podlag in državnega lokacijskega načrta je treba upoštevati vse predhodno izdelane strokovne podlage in druga gradiva, relevantna za izdelavo naloge s področja prostorskega razvoja, varstva okolja, ohranjanja narave in varstva kulturne dediščine.

Pred izdelavo predloga državnega lokacijskega načrta se izdelajo naslednje strokovne podlage:

– analiza fizičnih lastnosti in pravnega stanja prostora, problemov, ki izhajajo iz dosedanjega prostorskega razvoja (analiza stanja in teženj v prostoru), ugotovitev novih razvojnih potreb, teženj in različnih pobud na obravnavanem območju, analiza možnosti glede načrtovanja prostorske ureditve (analiza razvojnih možnosti), analiza pričakovanih vplivov prostorske ureditve na posamezne sestavine prostora, vrednotenje ter priprava predlogov strokovnih rešitev (študija ranljivosti prostora);

– idejna zasnova načrtovane prostorske ureditve, izdelana na način, ki vključuje vse funkcionalne, urbanistične, krajinske, arhitekturne in okoljevarstvene rešitve in ureditve z ustreznim poročilom in utemeljitvijo;

– idejna zasnova posameznih elementov prostorske ureditve, izdelana kot posamezni načrti, ki vključuje vse funkcionalne, urbanistične, krajinske, arhitekturne in okoljevarstvene rešitve in ureditve, z ustreznimi poročili in utemeljitvami;

– idejna zasnova nove prometne ureditve, tudi v odnosu do obstoječe (ukinitve, preureditve obstoječih cest, poti ipd.);

– idejna zasnova novih energetskih, vodovodnih, komunalnih in drugih infrastrukturnih priključkov in ureditev;

– idejna zasnova zaščite, predstavitev in ukinitve obstoječih energetskih, vodovodnih in drugih komunalnih priključkov in ureditev;

– idejna zasnova rešitev in ukrepov za preprečitev negativnih vplivov na okolje, kulturno dediščino in trajnostno rabo naravnih dobrin, za omilitev vplivov na rastlinske in živalske vrste ter njihove habitate, vključno z idejno zasnovo ureditve morebitnih izravnalnih ukrepov;

– idejna zasnova rešitev in ukrepov za obrambo ter varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami;

– prikaz vplivnega območja pričakovanih posameznih vrst vplivov načrtovanih objektov na okolico;

– morebitne druge strokovne podlage, ki bodo izhajale iz smernic nosilcev urejanja prostora, po potrebi tudi strokovne podlage v zvezi z ukrepi v času gradnje.

Podlaga za izdelavo predloga državnega lokacijskega načrta je geodetski načrt, izdelan v skladu s Pravilnikom o geodetskem načrtu (Uradni list RS, št. 40/04). Predlog državnega lokacijskega načrta mora vsebovati tudi podatke o lastnikih in imetnikih drugih stvarnih pravic na zemljiščih in nepremičninah.

V postopku priprave državnega lokacijskega načrta Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije zagotovi izdelavo strokovnih zasnov s področja kulturne dediščine v skladu z zakonom, ki ureja varstvo kulturne dediščine, in jih posreduje MOP, UPR.

V postopku priprave državnega lokacijskega načrta Zavod Republike Slovenije za varstvo narave izdela naravovarstvene smernice v skladu z zakonom, ki ureja ohranjanje narave, in jih posreduje MOP, UPR.

VII. Postopki in roki za pripravo državnega lokacijskega načrta

Pridobitev smernic za načrtovanje

– DARS zagotovi gradivo za pridobitev smernic (situativni prikaz prostorske ureditve s tehničnim poročilom).

– MOP, UPR pridobi smernice za načrtovanje s strani nosilcev urejanja prostora iz IV. točke tega programa priprave.

– Nosilci urejanja prostora podajo smernice v 30 dneh po prejemu vloge.

– Načrtovalec pregleda smernice in jih analizira. Ob upoštevanju te analize, analize stanja in teženj v prostoru, analize razvojnih možnosti ter študije ranljivosti prostora izdela usmeritve za načrtovanje prostorske ureditve.

– MOP, UPR, Ministrstvo za promet in DARS potrdijo usmeritve za načrtovanje prostorske ureditve.

Izdelava variantnih rešitev in primerjalna študija variant

– DARS zagotovi izdelavo variantnih rešitev poteka trase ceste.

– Izdelovalec izdela primerjalno študijo variant.

– MOP, UPR zagotovi recenzijo primerjalne študije variant.

– K izdelani in po potrebi dopolnjeni primerjalni študiji variant in predlogu najustreznejše variante pridobi MOP, UPR stališča Ministrstva za promet in DARS d.d. ter Ministrstva za okolje in prostor, Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano in Ministrstva za kulturo ter stališča lokalnih skupnosti.

– MOP, UPR po končani izdelavi primerjalne študije organizira prostorsko konferenco z namenom, da se na predlagano najustreznejšo rešitev pridobijo in uskladijo priporočila, usmeritve in legitimni interesi (mnenja) lokalnih skupnosti, gospodarstva in interesnih združenj ter organizirane javnosti.

– O variantni rešitvi, za katero se izdela predlog lokacijskega načrta, odloči Vlada Republike Slovenije na predlog ministra za okolje in prostor, v soglasju z ministrom za promet.

Izdelava strokovnih podlag in predloga državnega lokacijskega načrta

– DARS na podlagi usmeritev ter v skladu s priporočili prostorske konference zagotovi izdelavo vseh strokovnih podlag iz VI. točke tega programa priprave.

– Načrtovalec po prevzemu vseh strokovnih podlag izdela predlog državnega lokacijskega načrta.

– MOP, UPR zagotovi strokovni pregled predloga državnega lokacijskega načrta.

– Načrtovalec po posredovanju pripomb s strani MOP, UPR dopolni predlog državnega lokacijskega načrta.

– MOP, UPR seznanijo Občino Videm, Občino Podlehnik in Občino Žetale z javno razgrnitvijo predloga državnega lokacijskega načrta.

Javna razgrnitev in javne obravnave

– Minister za okolje in prostor s sklepom odredi javno razgrnitev predloga državnega lokacijskega načrta na Minis-

trstvu za okolje in prostor ter na Občini Videm, Občini Podlehnik in Občini Žetale.

– Javna razgrnitev traja najmanj 30 dni.

– MOP, UPR obvesti javnost o kraju in času javne razgrnitve in javne obravnave z objavo v Uradnem listu Republike Slovenije ter na krajevno običajen način, in sicer najmanj en teden pred pričetkom javne razgrnitve.

– MOP, UPR v času javne razgrnitve organizira javno obravnavo. Javna obravnava mora biti v kraju načrtovane prostorske ureditve.

– MOP, UPR v sodelovanju z Občino Videm, Občino Podlehnik in Občino Žetale v času javne razgrnitve in javne obravnave evidentira vse pisne in ustne pripombe in predloge organov, organizacij in posameznikov.

– MOP, UPR v sodelovanju z DARS, pobudnikom in načrtovalcem prouči pripombe in predloge.

– Načrtovalec pripravi predlog stališč glede njihovega upoštevanja.

– MOP, UPR s pripombami in predlogi ter predlogom stališč seznaniti tudi tiste nosilce urejanja prostora, na katerih delovno področje bi se predlagane spremembe lahko nanašale, ter pridobi njihovo predhodno mnenje.

– Minister za okolje in prostor po predhodnem mnenju ministra za promet odloči o upoštevanju pripomb in predlogov in z odločitvijo seznaniti Občino Videm, Občino Podlehnik in Občino Žetale.

Izdelava dopolnjenega predloga državnega lokacijskega načrta

– DARS zagotovi izdelavo morebitnih dopolnitev strokovnih podlag po sprejemu odločitve o upoštevanju pripomb in predlogov.

– Načrtovalec izdelava dopolnjen predlog državnega lokacijskega načrta po prevzemu vseh morebiti dopoljenih strokovnih podlag.

– Načrtovalec po potrebi dopolni in zaključi analizo smernic, ter jo priloži k dopolnjenemu predlogu državnega lokacijskega načrta in h gradivu za pridobitev mnenj.

– DARS zagotovi gradivo za pridobitev mnenj.

– MOP, UPR pozove nosilce urejanja prostora iz IV. točke tega programa priprave, da podajo mnenje k dopolnjenemu predlogu državnega lokacijskega načrta.

– Nosilci urejanja prostora podajo mnenje najkasneje v 30 dneh po prejemu vloge.

– MOP, UPR pridobi recenzijsko mnenje strokovnjaka s področja prostorskega načrtovanja ter stališče ministrstva za promet k dopolnjenemu predlogu državnega lokacijskega načrta v času pridobivanja mnenj.

– MOP, UPR posreduje DARS mnenja nosilcev urejanja prostora in recenzijsko mnenje z namenom, da načrtovalec izdelava usklajen dopolnjen predlog državnega lokacijskega načrta.

Sprejem državnega lokacijskega načrta

– Minister za okolje in prostor v soglasju z ministrom za promet posreduje usklajen dopolnjen predlog državnega lokacijskega načrta Vladi Republike Slovenije v sprejem. Sestavni del gradiva so priporočila prostorskih konferenc in stališča do pripomb in predlogov z javne razgrnitve.

– Vlada Republike Slovenije sprejme državni lokacijski načrt z uredbo in jo objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

VIII. Objava programa priprave

Ta program priprave se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 352-21-11/2004

Ljubljana, dne 16. februarja 2005.

EVA 2004-2511-0275

Janez Podobnik l. r.
Minister
za okolje in prostor

Soglašam!

mag. Janez Božič l. r.
Minister
za promet

986. Program priprave sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta za primorski krak avtoceste na odseku hitre ceste Razdrto – Vipava

Na podlagi drugega odstavka 27. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02, 8/03 – popr. in 58/03 – ZZK-1) sprejme minister za okolje in prostor v soglasju z ministrom za promet

PROGRAM PRIPRAVE sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta za primorski krak avtoceste na odseku hitre ceste Razdrto – Vipava

I. Ocena stanja, razlogi in pravna podlaga za pripravo sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta

Septembra 1999 je bila sprejeta Uredba o lokacijskem načrtu za primorski krak avtoceste na odseku hitre ceste Razdrto – Vipava (Uradni list RS, št. 71/99 in 110/02 – ZureP-1; v nadaljnjem besedilu: uredba). Zaradi prilagajanja izredno težkim geološkim in hidrogeološkim razmeram na pobočju Rebernic ter zagotavljanja potrebne navezave na sosednja dva pododseka, katerih potek je v prostoru dokončno določen, je prišlo do novih rešitev poteka trase in objektov in s tem do odstopanj v poteku trase na območju Rebernic od km 6,2 do km 10,1 hitre ceste Razdrto – Vipava.

Minister za promet je z dopisom št. 2644-10/2003/13-0404 z dne 14. junija 2004 podal pobudo za pričetek postopka priprave sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta za primorski krak avtoceste na odseku hitre ceste Razdrto – Vipava, cesta H4 na odseku od km 6,200 do km 10,100 (pododsek Rebernice) po varianti CIV-1 (v nadaljnjem besedilu: pobuda). Pobuda je dokumentirana in obrazložena s priložo »Primerjava variant Barnica sever 1 in CIV-1« (izdelal Proniz, d.o.o. Ljubljana, decembra 2003) in je utemeljena v:

– Odluku o strategiji prostorskega razvoja Slovenije (Uradni list RS, št. 76/04);

– Uredbi o vrstah prostorskih ureditev državnega pomena (Uradni list RS, št. 54/03);

– Resoluciji o Nacionalnem programu izgradnje avtocest v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 50/04).

II. Predmet in programska izhodišča sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta ter okvirno ureditveno območje

Predmet sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta za primorski krak avtoceste na odseku hitre ceste Razdrto – Vipava (v nadaljnjem besedilu: spremembe in dopolnitve lokacijskega načrta) so vse prostorske ureditve, vezane na izvedbo dela odseka hitre ceste Razdrto – Vipava na območju Rebernic od km 6,2 do km 10,1, kjer trasa hitre ceste posega izven območja, določenega v uredbi.

Odsek primorskega kraka avtoceste na odseku hitre ceste Razdrto – Vipava je v dolinskem delu do km 10,1 že zgrajen, zgornji del odseka od cestninske postaje Nanos do

km 6,2 pa je še v gradnji. Od celotne trase že sprejetega lokacijskega načrta manjka le del med km 6,2 in km 10,1, kjer trasa hitre ceste posega izven območja, določenega v uredbi. Trasa po predlagani varianti CIV-1 je bolj odmaknjena od naselij Hrašče in Poreče proti pobočju, manj odstopa od sprejetega lokacijskega načrta, ter poteka v zgornjem delu po objektih – po štirih dvopasovnih viaduktih in dveh dvocevnihih tunelih, v spodnjem delu pa preide iz globokega ukopa v mešan profil in proti koncu v nasip, kjer se na območju Mlak priključi na že zgrajeni del hitre ceste.

Celotno območje urejanja leži v občini Vipava.

Dne 28. 9. 2004 je Ministrstvo za okolje, prostor in energijo, Direktorat za prostor, Urad za prostorski razvoj, skladno z 28. členom Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02, 8/03 – popr. in 58/03 – ZZK-1; v nadaljnjem besedilu: Zakon o urejanju prostora), sklicalo prvo prostorsko konferenco z namenom, da se pridobijo in uskladijo priporočila, usmeritve in legitimni interesi lokalne skupnosti, gospodarstva in interesnih združenj ter organizirane javnosti glede priprave prostorskega akta oziroma predvidene prostorske ureditve.

Na podlagi priporočil se v postopku priprave sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta prouči in ustrezno upošteva:

– ohranjanje dostopov do kmetijskih in gozdnih zemljišč,

– predpise o zavarovanih prosto živečih rastlinskih in živalskih vrstah in habitatnih tipov.

Predstavniki Telekom Slovenije d.d. je izjavil, da ureditev ne posega na območje njihovih vodov, zato v postopku priprave sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta ni potrebno pridobiti njihovih smernic in mnenja.

Priprava sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta obsega izdelavo:

– presoje in medsebojne primerjave predlagane rešitve z ničelnim stanjem z okoljskega vidika (za potrebe izdelave celovite presoje vplivov na okolje),

– strokovnih podlag iz VI. točke tega programa priprave,

– predloga sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta,

ki se izdelajo v skladu z Zakonom o urejanju prostora, Uredbe o prostorskem redu Slovenije (Uradni list RS, št. 122/04) in Pravilnikom o vsebini, obliki in načinu priprave državnih in občinskih lokacijskih načrtov ter vrstah njihovih strokovnih podlag (Uradni list RS, št. 86/04).

V postopku določitve planov, ki imajo lahko pomembne vplive na okolje oziroma na zavarovana območja, posebna varstvena območja ali potencialna posebna ohranitvena območja (v nadaljnjem besedilu: varovana območja) je bilo z odločbo Ministrstva za okolje, prostor in energijo, št. 354-19-9/2004, z dne 12. 10. 2004, ugotovljeno, da državni lokacijski načrt lahko pomembno vpliva na okolje, ker vsebuje posege v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje skladno z Zakonom o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 41/04; v nadaljnjem besedilu: ZVO-1) oziroma lahko pomembno vpliva na varovana območja skladno z Zakonom o ohranjanju narave (Uradni list RS, št. 96/04 – uradno prečiščeno besedilo; v nadaljnjem besedilu: ZON). Pred spremembami in dopolnitvami lokacijskega načrta je treba izvesti celovito presojo vplivov njegove izvedbe na okolje v skladu s 40. do 49. členom ZVO-1 oziroma presojo sprejemljivosti njenih vplivov na varovana območja v skladu s 101. do 101.b členom ZON. Ministrstvo za okolje in prostor v skladu s petim odstavkom 40. člena ZVO-1 obvesti javnost z javnim naznanilom v svetovnem spletu in v enem od dnevnih časopisov, ki pokrivajo območje cele države, da bo izvedena celovita presoja vplivov na okolje.

III. Nosilci nalog in njihove obveznosti pri financiranju priprave sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta

Pripravljenec sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta je Ministrstvo za okolje in prostor, Direktorat za prostor, Urad za prostorski razvoj, Dunajska 21, Ljubljana (v nadaljnjem besedilu: MOP, UPR), ki zagotovi sredstva za recenzijo sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta, revizijo okoljskega poročila ter drugih morebiti potrebnih dokumentov.

Naročnik vseh strokovnih podlag ter sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta je Družba za avtoceste v Republiki Sloveniji d.d., Ulica XIV. divizije 4, Celje (v nadaljnjem besedilu: DARS), ki zagotovi vsa sredstva za izdelavo okoljskega poročila, poročila o vplivih na okolje, revizijo poročila o vplivih na okolje, strokovnih podlag, geodetskega načrta ter sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta.

Investitor načrtovanih prostorskih ureditev je Republika Slovenija, ki jo kot izvajalec naročila za opravljanje nalog v zvezi z izgradnjo in obnavljanjem avtocest zastopa DARS.

Načrtovalec sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta (v nadaljnjem besedilu: načrtovalec), ki ga DARS izbere po predpisih o oddaji javnega naročila, mora izpolnjevati pogoje, določene v Zakonu o urejanju prostora. DARS v komisijo za izbiro načrtovalca sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta imenuje tudi člana, ki ga določi MOP, UPR. MOP, UPR pred pričetkom postopka javnega naročila za izbiro načrtovalca sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta potrdi projektno nalogo.

IV. Nosilci urejanja prostora

Državni organi oziroma organi lokalnih skupnosti ter nosilci javnih pooblastil, ki v skladu z Zakonom o urejanju prostora predstavljajo nosilce urejanja prostora, in ki v konkretnem postopku priprave sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta odločajo ali soodločajo o zadevah urejanja prostora, so:

1. Ministrstvo za notranje zadeve, Direktorat za policijo in druge varnostne naloge,

2. Ministrstvo za notranje zadeve, Policija, Generalna policijska uprava,

3. Ministrstvo za obrambo, Inšpektorat Republike Slovenije za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami,

4. Ministrstvo za obrambo, Direktorat za obrambne zadeve,

5. Ministrstvo za obrambo, Uprava RS za zaščito in reševanje,

6. Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Direktorat za gozdarstvo, lov in ribištvo,

7. Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Direktorat za kmetijstvo,

8. Ministrstvo za kulturo, Direktorat za kulturno dediščino,

9. Ministrstvo za okolje in prostor, Agencija Republike Slovenije za okolje – Sektor za varstvo okolja,

10. Ministrstvo za okolje in prostor, Agencija Republike Slovenije za okolje – Sektor za upravljanje z vodami,

11. Ministrstvo za okolje in prostor, Agencija Republike Slovenije za okolje – Sektor za ohranjanje narave,

12. Ministrstvo za gospodarstvo, Direktorat za energijo,

13. Ministrstvo za promet, Direkcija Republike Slovenije za ceste,

14. Ministrstvo za promet, Direktorat za železnice,

15. Javna agencija za železniški promet RS,

16. Zavod Republike Slovenije za varstvo narave,

17. Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije,

18. Zavod za ribištvo Slovenije,

19. Zavod za gozdove Slovenije,

20. ELES, d.o.o.,

21. Elektro - Primorska,

22. Geoplin plinovodi d.o.o.,

23. Občina Vipava in njene javne gospodarske službe v delih, kjer so upravljavci komunalne in druge infrastrukture,

24. drugi organi in organizacije, za katere se v postopku priprave sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta izkaže, da rešitve posegajo v njihovo delovno področje.

V. Način pridobitve strokovnih rešitev

V.1. Glede na to, da gre za spremembe in dopolnitve prostorskih ureditev v okviru že sprejetega lokacijskega načrta za primorski krak avtoceste na odseku hitre ceste Razdrto – Vipava, za katerega je bila že izdelana primerjalna študija, ter ob dejstvu, da je v dolinskem delu cesta že zgrajena, zgornji del odseka pa je v gradnji, je bila podana pobuda za traso po varianti CIV-1. Predlagana varianta je bolj odmaknjena od naselij Hrašče in Poreče proti pobočju, manj odstopa od sprejetega lokacijskega načrta, zato je edina sprejemljiva za Občino Vipava in njene krajane, in jo lahko štejejo kot edino možno. Zaradi navedenega v postopku priprave sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta ni potrebno izdelati primerjave variantne rešitve v skladu s tretjim odstavkom 45. člena Zakona o urejanju prostora.

Ob upoštevanju smernic nosilcev urejanja prostora ter izdelanih strokovnih podlag se predlagana rešitev optimizira.

V.2 Pred izdelavo predloga sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta se opravi celovita presoja vplivov sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta na okolje. Zagotovi se:

- okoljsko poročilo, v katerem se opredelijo, opišejo in ovrednotijo vplivi izvedbe sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta na okolje oziroma varovana območja in možne alternative ter navede stopnja upoštevanja okoljskih izhodišč oziroma naravovarstvenih smernic;

- revizijo okoljskega poročila v skladu s predpisi, ki določajo podrobnejšo vsebino okoljskega poročila in vsebino ter metodologijo presoje sprejemljivosti vplivov planov na varovana območja.

MOP, UPR pred javno razgrnitvijo predlagane rešitve, okoljskega poročila in njegove revizije, pridobi obvestilo o ustreznosti okoljskega poročila in njegove revizije.

Pri pripravi predloga sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta se mora v čim večji meri upoštevati dana mnenja in pripombe javnosti na predlagano rešitev in na okoljsko poročilo, ki sta bila javno razgrnjena.

V.3 V fazi izdelave predloga sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta se na podlagi poročila o vplivih name-ranega posega v okolje (v nadaljnjem besedilu: poročilo o vplivih na okolje) izvede presoja vplivov na okolje.

DARS mora zagotoviti:

- poročilo o vplivih na okolje, ki mora biti izdelano v skladu s predpisi, ki določajo podrobnejšo vsebino poročila o vplivih na okolje, ter

- revizijo poročila o vplivih na okolje, ki je neodvisen strokovni nadzor nad kakovostjo in ustreznostjo poročila o vplivih na okolje.

S predlogom sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta se hkrati javno razgrnejo tudi poročilo o vplivih na okolje, pisno mnenje o reviziji ter osnutek odločitve o okoljevarstvenem soglasju.

MOP, UPR mora pred sprejemom sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta pridobiti okoljevarstveno soglasje.

VI. Seznam potrebnih strokovnih podlag in način njihove pridobitve

Pri izdelavi strokovnih podlag in sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta je treba upoštevati vse predhodno izdelane strokovne podlage in vsa druga gradiva, relevantna za izdelavo naloge s področja prostorskega razvoja, varstva okolja, ohranjanja narave in varstva kulturne dediščine.

Pred izdelavo predloga sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta se izdelajo naslednje strokovne podlage:

- analiza fizičnih lastnosti in pravnega stanja prostora, problemov, ki izhajajo iz dosedanjega prostorskega razvoja (analiza stanja in teženj v prostoru), ugotovitev novih razvojnih potreb, teženj in različnih pobud na obravnavanem območju, analiza možnosti glede načrtovanja prostorske ureditve (analiza razvojnih možnosti), analiza pričakovanih vplivov prostorske ureditve na posamezne sestavine pros-

tora, vrednotenje ter priprava predlogov strokovnih rešitev (študija ranljivosti prostora);

- idejna zasnova načrtovane prostorske ureditve, izdelana na način, ki vključuje vse funkcionalne, urbanistične, krajinske, arhitekturne in okoljevarstvene rešitve in ureditve z ustreznim poročilom in utemeljitvijo;

- idejna zasnova posameznih elementov prostorske ureditve, izdelana kot posamezni načrti, ki vključuje vse funkcionalne, urbanistične, krajinske, arhitekturne in okoljevarstvene rešitve in ureditve, z ustreznimi poročili in utemeljitvami;

- idejna zasnova nove prometne ureditve, tudi v odnosu do obstoječe (ukinitve, preureditve obstoječih cest, poti ipd.);

- idejna zasnova novih energetskih, vodovodnih, komunalnih in drugih infrastrukturnih priključkov in ureditev;

- idejna zasnova zaščite, prestavitve in ukinitve obstoječih energetskih, vodovodnih in drugih komunalnih priključkov in ureditev;

- idejna zasnova rešitev in ukrepov za preprečitev negativnih vplivov na okolje, kulturno dediščino in trajnostno rabo naravnih dobrin, za omilitev vplivov na rastlinske in živalske vrste ter njihove habitate, vključno z idejno zasnovo ureditve morebitnih izravnalnih ukrepov;

- idejna zasnova rešitev in ukrepov za obrambo ter varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami;

- prikaz vplivnega območja pričakovanih posameznih vrst vplivov načrtovanih objektov na okolico;

- morebitne druge strokovne podlage, ki bodo izhajale iz smernic nosilcev urejanja prostora, po potrebi tudi strokovne podlage v zvezi z ukrepi v času gradnje.

Podlaga za izdelavo predloga sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta je geodetski načrt, izdelan v skladu s Pravilnikom o geodetskem načrtu (Uradni list RS, št. 40/04). Predlog sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta mora vsebovati tudi podatke o lastnikih in imetnikih drugih stvarnih pravic.

V postopku priprave sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije zagotovi izdelavo strokovnih zasnov s področja kulturne dediščine v skladu z zakonom, ki ureja varstvo kulturne dediščine, in jih posreduje MOP, UPR.

V postopku priprave sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta Zavod Republike Slovenije za varstvo narave izdelava naravovarstvene smernice v skladu z zakonom, ki ureja ohranjanje narave, in jih posreduje MOP, UPR.

VII. Postopek in roki za pripravo sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta

Pridobitev smernic za načrtovanje

- DARS zagotovi gradivo za pridobitev smernic (situativni prikaz prostorske ureditve s tehničnim poročilom).

- MOP, UPR pridobi smernice za načrtovanje s strani nosilcev urejanja prostora iz IV. točke tega programa priprave.

- Nosilci urejanja prostora podajo smernice v 30 dneh po prejemu vloge.

- Načrtovalec pregleda smernice in jih analizira. Ob upoštevanju te analize, analize stanja in teženj v prostoru, analize razvojnih možnosti ter študije ranljivosti prostora izdelava usmeritve za načrtovanje prostorske ureditve.

- MOP, UPR, Ministrstvo za promet in DARS potrdijo usmeritve za načrtovanje prostorske ureditve.

Izdelava strokovnih podlag in predloga sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta

- DARS na podlagi usmeritev ter v skladu s priporočili prostorske konference zagotovi izdelavo vseh strokovnih podlag iz VI. točke tega programa priprave.

- MOP, UPR organizira drugo prostorsko konferenco z namenom, da se na predlagano rešitev, izdelano na podlagi strokovnih podlag, pridobijo in uskladijo priporočila, usmeritve in legitimni interesi (mnenja) lokalnih skupnosti, gospodarstva in interesnih združenj ter organizirane javnosti.

– Načrtovalec po prevzemu vseh strokovnih podlag ter v skladu s priporočili prostorske konference izdela predlog sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta.

– MOP, UPR zagotovi strokovni pregled predloga sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta.

– Načrtovalec dopolni predlog sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta po posredovanju pripomb s strani MOP, UPR.

– MOP, UPR seznani Občino Vipava z javno razgrnitvijo predloga sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta.

Javna razgrnitev in javne obravnave

– Minister za okolje in prostor s sklepom odredi javno razgrnitev predloga sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta na Ministrstvu za okolje in prostor ter na Občini Vipava.

– Javna razgrnitev traja najmanj 30 dni.

– MOP, UPR obvesti javnost o kraju in času javne razgrnitve in javne obravnave z objavo v Uradnem listu Republike Slovenije ter na krajevno običajen način, in sicer najmanj en teden pred začetkom javne razgrnitve.

– MOP, UPR v času javne razgrnitve organizira javno obravnavo. Javna obravnava mora biti v kraju načrtovane prostorske ureditve.

– MOP, UPR v sodelovanju z Občino Vipava v času javne razgrnitve in javne obravnave evidentira vse pisne in ustne pripombe in predloge organov, organizacij in posameznikov.

– MOP, UPR v sodelovanju z DARS, pobudnikom in načrtovalcem prouči pripombe in predloge.

– Načrtovalec pripravi predlog stališč glede njihovega upoštevanja.

– MOP, UPR s pripombami in predlogi ter predlogom stališč seznani tudi tiste nosilce urejanja prostora, na katerih delovno področje bi se predlagane spremembe lahko nanašale, ter pridobi njihovo predhodno mnenje.

– Minister za okolje in prostor po predhodnem mnenju ministra za promet odloči o upoštevanju pripomb in predlogov in z odločitvijo seznani Občino Vipava.

Izdelava dopolnjenega predloga sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta

– DARS zagotovi izdelavo morebitnih dopolnitev strokovnih podlag po sprejemu odločitve o upoštevanju pripomb in predlogov.

– Načrtovalec izdela dopolnjen predlog sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta po prevzemu vseh morebiti dopoljenih strokovnih podlag.

– Načrtovalec po potrebi dopolni in zaključi analizo smernic ter jo priloži k dopolnjenemu predlogu državnega lokacijskega načrta in h gradivu za pridobitev mnenj.

– DARS zagotovi gradivo za pridobitev mnenj.

– MOP, UPR pozove nosilce urejanja prostora iz IV. točke tega programa priprave, da podajo mnenje k dopolnjenemu predlogu sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta.

– Nosilci urejanja prostora podajo mnenje v 30 dneh po prejemu vloge.

– MOP, UPR pridobi recenzijsko mnenje strokovnjaka s področja prostorskega načrtovanja ter stališče ministrstva za promet k dopolnjenemu predlogu sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta v času pridobivanja mnenj.

– MOP, UPR posreduje DARS mnenja nosilcev urejanja prostora in recenzijsko mnenje z namenom, da načrtovalec izdela usklajen dopolnjen predlog sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta.

Sprejem sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta

– Minister za okolje in prostor v soglasju z ministrom za promet posreduje usklajen dopolnjen predlog sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta Vladi Republike Slovenije v sprejem. Sestavni del gradiva so priporočila prostorskih konferenc in stališča do pripomb in predlogov z javne razgrnitve.

– Vlada Republike Slovenije sprejme spremembe in dopolnitve lokacijskega načrta z uredbo.

VIII. Objava programa priprave

Ta program priprave se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 352-21-16/2004

Ljubljana, dne 24. februarja 2005.

EVA 2004-2511-0263

Janez Podobnik l. r.

Minister

za okolje in prostor

Soglašam!

mag. Janez Božič l. r.

Minister

za promet

987. Pravilnik o osebni varovalni opremi

Na podlagi 2. člena Zakona o tehničnih zahtevah za proizvode in o ugotavljanju skladnosti (Uradni list RS, št. 99/04 – prečiščeno besedilo) izdaja minister za gospodarstvo

PRAVILNIK o osebni varovalni opremi

SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

(1) Ta pravilnik določa pogoje, pod katerimi se sme osebna varovalna oprema dati v promet in uporabo, da se zagotovi njen prost pretok ter osnovne varnostne zahteve, katerim mora ustrezati, da sta zagotovljena varnost in zdravje uporabnikov.

(2) Ta pravilnik prenaša v pravni red Republike Slovenije Direktivo Sveta 89/686/EGS z dne 21. decembra 1989 o približevanju zakonov držav članic, ki se nanašajo na osebno varovalno opremo (UL L št. 399, z dne 30. 12. 1989, str. 18) s spremembami.

IZJEME

2. člen

Ta pravilnik se ne uporablja za:

1. osebno varovalno opremo, ki jo ureja drug predpis, namenjen doseganju istih ciljev kot ta pravilnik v zvezi z dajanjem v promet, prostim pretokom blaga in varnostjo;

2. kategorije osebne varovalne opreme, ki so posebej navedene na seznamu izločenih proizvodov v Prilogi I, ki je sestavni del tega pravilnika, ne glede na razlog izločitve.

DEFINICIJE

3. člen

(1) Za namen tega pravilnika "osebna varovalna oprema" pomeni:

1. vsako napravo ali pripomoček, ki jo posameznik nosi ali drži zaradi varovanja pred eno ali več nevarnostmi za zdravje in varnost;

2. vsako enoto, ki jo sestavlja več naprav ali pripomočkov, ki jih proizvajalec poveže v celoto, za varovanje posameznika pred enim ali več istočasno nastopajočimi tveganji;

3. varovalno napravo ali pripomoček, ki je ločljivo ali neločljivo združena z osebno opremo, ki ni varovalna in jo posameznik nosi ali drži pri delu za izvajanje posamezne dejavnosti;

4. zamenljivi sestavni deli osebne varovalne opreme, ki so bistveni za njeno zadovoljivo delovanje in se izključno uporabljajo samo za takšno opremo.

(2) Vsak sistem, ki se da v promet skupaj z osebno varovalno opremo z namenom, da se priključi na drugo, zunanjo dodatno napravo, se šteje kot sestavni del te opreme, četudi ni namenjen temu, da ga uporabnik neprekinjeno nosi ali drži ves čas izpostavljenosti tveganju.

KATEGORIJE OSEBNE VAROVALNE OPREME

4. člen

(1) Osebna varovalna oprema je razporejena v naslednje kategorije, pri katerih je potrebno upoštevati ustrezne postopke za ugotavljanje skladnosti, navedene v 7. členu:

1. Osebna varovalna oprema kategorije I (preprosta), kjer konstruktor predvideva, da uporabnik lahko sam oceni stopnjo zagotovljenega varovanja pred minimalnimi tveganji in katerih učinke, če so postopni, lahko uporabnik varno in pravočasno ugotovi. V kategorijo I spada izključno osebna varovalna oprema za varovanje pred:

1.1 mehanskim delovanjem s površinskim učinkom (vrtnarske rokavice, naprstniki itn.);

1.2 čistilnimi sredstvi z blagim delovanjem in z učinki, ki jih je lahko odstraniti (rokavice, ki nudijo zaščito pred razredčenimi raztopinami detergentov itn.);

1.3 tveganji, s katerimi se srečujemo pri rokovanju z vročimi elementi, pri katerih uporabnik ni izpostavljen temperaturi višji od 50 °C ali nevarnim učinkom (rokavice, predpasniki za strokovno uporabo itn.);

1.4 atmosferskimi dejavniki, ki niso niti izjemni niti skrajni (pokrivala, sezonska oblačila, obutev itn.);

1.5 manjšimi udarci in vibracijami, ki ne prizadenejo vitalnih delov telesa in njihovi učinki ne povzročajo nepopravljivih poškodb organizma (lahke čelade za varovanje glave, rokavice, lahka obutev itn.);

1.6 sončnimi žarki (sončna očala).

2. Osebna varovalna oprema kategorije II (navadna), ki ne spada v kategorijo I ali III.

3. Osebna varovalna oprema kategorije III (zahtevna), ki je namenjena za varovanje pred smrtnimi nevarnostmi ali pred nevarnostmi, ki lahko resno in nepopravljivo poškodujejo zdravje in katerih takojšnjih učinkov, ki jih predvideva načrtovalec, uporabnik ne more pravočasno ugotoviti. Ta kategorija zajema izključno:

3.1 filtrirne dihalne naprave za varovanje pred aerosoli, (v trdnem in tekočem stanju) ter pred dražilnimi, nevarnimi, strupenimi in radioaktivnimi plini;

3.2 dihalne varovalne naprave, ki omogočajo popolno izolacijo pred ozračjem, vključno s tistimi, ki se uporabljajo pri potapljanju;

3.3 osebno varovalno opremo, ki omogoča le omejeno varovanje pred škodljivimi kemičnimi snovmi ali ionizirnim sevanjem;

3.4 opremo za nujne posege v okolje z visoko temperaturo, kjer so učinki primerljivi s tistimi, kjer je temperatura zraka 100 °C ali več in je možna prisotnost infrardečega sevanja, plamenov in velikih količin staljenih materialov;

3.5 opremo za nujne posege v okolje z nizko temperaturo, katerih učinki so primerljivi s tistimi, kjer je temperatura zraka 50 °C ali manj;

3.6 osebno varovalno opremo za varovanje pred padci z višine;

3.7 osebno varovalno opremo za varovanje pred nevarnostmi, povezanimi z elektriko in nevarnimi napetostmi ali tisto opremo, ki se jo uporabi kot izolacijo pri delu z visoko napetostjo.

ZAHTEVE

5. člen

(1) Osebna varovalna oprema se lahko da v promet in začne uporabljati samo, če zagotavlja varnost in zdravje uporabnikov ter ob pravilnem vzdrževanju in uporabi v skladu z načrtovanim namenom ne vpliva na varnost ali zdravje drugih posameznikov, domačih živali ali premoženja.

(2) Osebna varovalna oprema mora ustrezati osnovnim zahtevam za varnost in zdravje, ki so navedene v Prilogi II, ki je sestavni del tega pravilnika.

RAZSTAVE IN PREDSTAVITVE

6. člen

(1) Na sejnih, razstavah, predstavvah itn., se osebno varovalno opremo, ki ni v skladu z določbami tega pravilnika, lahko predstavi samo pod pogojem, da je le-ta označena z ustreznim opozorilom, ki je na vidnem mestu in opozarja na neusklajenost z zahtevami tega pravilnika in na prepoved njenega nakupa in/ali uporabe za kakršenkoli namen, dokler je proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik s sedežem v Evropski skupnosti ne uskladi s temi zahtevami.

(2) Med predstavitvami osebne varovalne opreme se morajo zagotoviti ustrezni varnostni ukrepi, ki zagotavljajo varnost oseb.

POSTOPKI UGOTAVLJANJA SKLADNOSTI

7. člen

(1) Preden se tip osebne varovalne opreme da v promet, mora njen proizvajalec ali pooblaščen zastopnik s sedežem v Evropski skupnosti izpolniti naslednje zahteve:

1. Za osebno varovalno opremo kategorije I:

1.1 da je usklajena z ustreznimi osnovnimi varnostnimi in zdravstvenimi zahtevami v skladu s Prilogo II;

1.2 sestaviti tehnično dokumentacijo v skladu z 8. členom in Prilogo III, ki je sestavni del tega pravilnika;

1.3 zagotoviti ES-izjavo o skladnosti v skladu z 9. členom in Prilogo VI;

1.4 vsako osebno varovalno opremo označiti z oznako CE v skladu z 10. členom in Prilogo IV.

2. Za osebno varovalno opremo kategorije II:

2.1 da je usklajena z ustreznimi osnovnimi varnostnimi in zdravstvenimi zahtevami v skladu s Prilogo II;

2.2 sestaviti tehnično dokumentacijo v skladu z 8. členom in Prilogo III;

2.3 dati v pregled vzorčni tip in upoštevati postopek v skladu z 11. členom;

2.4 zagotoviti ES-izjavo o skladnosti v skladu z 9. členom in Prilogo VI;

2.5 vsako osebno varovalno opremo označiti z oznako CE v skladu z 10. členom in Prilogo IV.

3. Za osebno varovalno opremo kategorije III:

3.1 da je usklajena z ustreznimi osnovnimi varnostnimi in zdravstvenimi zahtevami v skladu s Prilogo II;

3.2 sestaviti tehnično dokumentacijo v skladu z 8. členom in Prilogo III;

3.3 dati v pregled vzorčni tip in upoštevati postopek v skladu z 11. členom;

3.4 zagotoviti postopek preverjanja izdelane osebne varovalne opreme v skladu z 12. členom;

3.5 zagotoviti ES-izjavo o skladnosti v skladu z 9. členom in Prilogo VI;

3.6 vsako osebno varovalno opremo označiti z oznako CE v skladu z 10. členom in Prilogo IV ter dodati identifikacijsko številko priglašene organa za ugotavljanje skladnosti, ki je vključen v preverjanje, v skladu z 12. členom.

(2) Zahteve iz prejšnjega odstavka se ne uporabljajo za sestavne dele osebne varovalne opreme, ki bodo vgrajeni v osebno varovalno opremo, pod pogojem, da le-ti niso bistvenega pomena za zadovoljivo delovanje te opreme.

(3) Če so zahteve za osebno varovalno opremo iz prvega odstavka tega člena izpolnjene v državi, ki je članica Evropske skupnosti (v nadaljnjem besedilu: država članica), se šteje, da ta osebna varovalna oprema izpolnjuje zahteve iz prvega odstavka tega člena.

TEHNIČNA DOKUMENTACIJA

8. člen

Proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik s sedežem v Evropski skupnosti mora za vsak tip osebne varovalne opreme preden se ga da v promet, sestaviti tehnično dokumentacijo (navedeno v Prilogi III), ki jo na zahtevo predloži pristojnim organom.

ES-IZJAVA O SKLADNOSTI

9. člen

Proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik s sedežem v Evropski skupnosti mora za vsak tip osebne varovalne opreme, ki jo proizvede ali da v promet, pripraviti ES-izjavo o skladnosti in pri tem uporabiti obrazec iz Priloge VI, ki potrjuje skladnost te osebne varovalne opreme z določbami tega pravilnika.

OZNAKA CE

10. člen

(1) Proizvajalec mora označiti z oznako CE vsak kos osebne varovalne opreme in s tem potrditi, da je osebna varovalna oprema izdelana v skladu z določili tega pravilnika.

(2) Znak skladnosti je sestavljen iz začetnic »CE«. Oblika oznake, ki se mora uporabiti, je prikazana v Prilogi IV. Če je pri preverjanju, navedenemu v 12. členu tega pravilnika, vključen priglašeni organ za ugotavljanje skladnosti, se mora osnovni oznaki dodati še identifikacijska številka tega organa.

(3) Oznako CE je potrebno namestiti na vsak kos proizvedene osebne varovalne opreme tako, da je na vidnem mestu, čitljiva in obstojna v celotnem obdobju življenjske dobe, ki je načrtovana za to osebno varovalno opremo. Če pa to zaradi značilnosti proizvoda ni možno, se mora oznaka CE namestiti na embalažo.

(4) Prepovedano je namestiti oznake na osebno varovalno opremo ali njeno embalažo, ki bi lahko zavedle tretjo osebo, da gre za pomen in obliko oznake CE. Na osebno varovalno opremo ali njeno embalažo se lahko namestijo katerekoli druge oznake, če ne zmanjšujejo vidnosti in čitljivosti oznake CE.

(5) Če je oznaka CE neustrezno pritrjena, mora proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik s sedežem v Evropski skupnosti sprejeti vse potrebne ukrepe, da uskladi proizvod z določbami tega pravilnika, zlasti tistimi v zvezi z oznako CE.

(6) Kadar za osebno varovalno opremo veljajo tudi zahteve drugih predpisov, ki prevzemajo direktive EU in obravnavajo ostale vidike oznake CE ter predvidevajo namestitve le-te, mora oznaka CE pomeniti, da osebna varovalna oprema izpolnjuje tudi zahteve teh predpisov.

(7) Kadar eden ali več predpisov iz prejšnjega odstavka med prehodnim obdobjem proizvajalcu dopušča izbiro, po katerem predpisu bo ugotavljal skladnost, pomeni oznaka CE skladnost samo s tistimi predpisi, ki jih je uporabil proizvajalec. V tem primeru, morajo biti podrobnosti o uporabljenih

predpisih navedene v dokumentih, zaznamkih ali navodilih, ki jih predpisi zahtevajo, in priložene taki osebni varovalni opremi.

ES-PREGLED TIPA

11. člen

(1) ES-pregled tipa je postopek, s katerim priglašeni organ za ugotavljanje skladnosti ugotovi in potrdi, da vzorčni tip osebne varovalne opreme izpolnjuje vse ustrezne določbe tega pravilnika.

(2) Zahtevek za ES-pregled tipa določenega vzorčnega tipa mora vložiti proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik s sedežem v Evropski skupnosti pri enem samem priglašnem organu za ugotavljanje skladnosti.

(3) Zahtevek mora vsebovati:

- ime in naslov proizvajalca ali njegovega pooblaščenega zastopnika s sedežem v Evropski skupnosti in proizvodnega obrata te osebne varovalne opreme;
- tehnično dokumentacijo proizvajalca iz 8. člena in Priloge III.

Zahtevku mora biti priloženo ustrezno število primerkov vzorčnega tipa za pregled.

(4) Priglašeni organ za ugotavljanje skladnosti mora opraviti ES-pregled tipa v skladu s postopki, navedenimi pod točkama a) in b):

a) Preverjanje tehnične dokumentacije proizvajalca:

- priglašeni organ za ugotavljanje skladnosti mora preveriti tehnično dokumentacijo proizvajalca, da ugotovi, ali je ustrezna glede na standarde, navedene v 13. členu;

- če proizvajalec ni uporabil ali je samo delno uporabil standarde iz 13. člena ali če takih standardov ni, mora priglašeni organ za ugotavljanje skladnosti preveriti ustreznost tehničnih specifikacij, ki jih je uporabil proizvajalec ob upoštevanju bistvenih zahtev, preden pregleda tehnično dokumentacijo proizvajalca, da bi ugotovil, ali je ustrezna glede na te tehnične specifikacije.

b) Pregled vzorčnega tipa:

- pri pregledu vzorčnega tipa mora priglašeni organ za ugotavljanje skladnosti preveriti ali je vzorčni tip priložen v skladu s tehnično dokumentacijo proizvajalca in se lahko varno uporablja v skladu z načrtovanim namenom;

- priglašeni organ za ugotavljanje skladnosti vodi oziroma opravi vse potrebne preglede in preskuse, da ugotovi skladnost vzorčnega tipa s harmoniziranimi standardi, navedenimi v 13. členu;

- če proizvajalec ni uporabil ali je samo delno uporabil standarde iz 13. člena ali kjer takih standardov ni, mora priglašeni organ za ugotavljanje skladnosti voditi oziroma opraviti vse potrebne preglede in preskuse, s katerimi ugotovi skladnost vzorčnega tipa s tehničnimi specifikacijami, ki jih je uporabil proizvajalec pod pogojem, da so le-te skladne z osnovnimi zdravstvenimi in varnostnimi zahtevami iz Priloge II.

(5) Če vzorčni tip izpolnjuje ustrezne določbe, mora priglašeni organ za ugotavljanje skladnosti sestaviti ES-certifikat o pregledu tipa in o tem obvestiti vlagatelja zahtevka. Ta certifikat mora vsebovati ugotovitve pregledov, v njem morajo biti navedeni vsi pogoji v zvezi z njegovo izdajo, hkrati pa mora vključevati tudi opise in načrte, ki so potrebni za identifikacijo pregledanega vzorčnega tipa.

Pristojni državni organi, drugi priglašeni organi za ugotavljanje skladnosti, Komisija Evropskih skupnosti in države članice lahko dobijo kopijo certifikata in, na podlagi utemeljene zahteve, izvod tehnične dokumentacije proizvajalca in poročilo o opravljenih pregledih in preskusih.

Dokumentacija mora biti na voljo tem organom deset let po tem, ko je osebna varovalna oprema dana v promet.

(6) Vsak priglašeni organ za ugotavljanje skladnosti, ki zavrne izdajo ES-certifikata o pregledu tipa, mora o tem

obvestiti druge priglašene organe za ugotavljanje skladnosti. Priglašeni organ za ugotavljanje skladnosti, ki razveljavi ES-certifikat o pregledu tipa, mora o tem obvestiti pristojni državni organ, ki je imenoval le-tega, in pri tem navesti razloge za svojo odločitev.

PREVERJANJE IZDELANE OSEBNE VAROVALNE OPREME

12. člen

(1) Proizvodnja osebne varovalne opreme kategorije III mora biti, glede na odločitev proizvajalca, v skladu z ES-sistemom zagotavljanja kakovosti končnih izdelkov, kot je določeno v drugem odstavku tega člena ali ES-sistemom za zagotavljanje kakovosti proizvodnje s spremljanjem, kot je določeno v tretjem odstavku tega člena.

(2) Pri uporabi ES-sistema zagotavljanja kakovosti končnih izdelkov mora proizvajalec izvajati naslednji postopek:

1. Proizvajalec mora sprejeti vse potrebne ukrepe in tako zagotoviti, da proizvodni proces, vključno s končnim nadzorom osebne varovalne opreme in preskusi, zagotovi homogenost proizvodnje in skladnost osebne varovalne opreme s tipom, opisanim v ES-certifikatu o pregledu tipa in z ustreznimi osnovnimi varnostnimi in zdravstvenimi zahtevami, navedenimi v Prilogi II.

2. Priglašeni organ za ugotavljanje skladnosti, ki ga je izbral proizvajalec, mora opraviti vse potrebne preglede. Ti pregledi morajo biti opravljeni naključno, navadno v časovnih razmikih najmanj enega leta.

3. Ustrezen vzorec osebne varovalne opreme, ki ga vzame priglašeni organ za ugotavljanje skladnosti, mora biti pregledan, poleg tega pa morajo biti na njem opravljeni vsi ustrezni preskusi, ki so določeni v standardih, opredeljenih v 13. členu ali ki so potrebni, da dokažejo skladnost z osnovnimi varnostnimi in zdravstvenimi zahtevami, navedenimi v Prilogi II.

4. Če ta priglašeni organ za ugotavljanje skladnosti, ki preverja ES-sistem zagotavljanja kakovosti končnih izdelkov ni organ, ki je izdal ustrezeni ES-certifikat o pregledu tipa in se pojavijo težave v zvezi s preverjanjem skladnosti vzorcev, mora le-ta navezati stik s priglašenim organom za ugotavljanje skladnosti, ki je izdal ES-certifikat o pregledu tipa.

5. Priglašeni organ za ugotavljanje skladnosti je dolžan proizvajalcu posredovati poročilo o preskusu. Če poročilo ugotavlja, da proizvodnja ni homogena ali da pregledana osebna varovalna oprema ni v skladu s tipom, opisanim v ES-certifikatu o pregledu tipa ali z ustreznimi osnovnimi varnostnimi in zdravstvenimi zahtevami, ki so navedene v Prilogi II, mora priglašeni organ za ugotavljanje skladnosti sprejeti ustrezne ukrepe za odpravo ene ali več ugotovljenih napak in o tem obvestiti priglašeni organ za ugotavljanje skladnosti, ki je izdal ES-certifikat o pregledu tipa.

6. Proizvajalec mora na zahtevo pristojnega inšpekcijskega organa predložiti poročilo priglašenega organa za ugotavljanje skladnosti.

(3) Pri ES-sistemu za zagotavljanje kakovosti proizvodnje s spremljanjem, mora proizvajalec vzpostaviti kakovost sistema in izvajati naslednji postopek:

1. Sistem:

a) V skladu s tem postopkom proizvajalec predloži zahtevek za odobritev sistema nadzora priglašenemu organu za ugotavljanje skladnosti, ki ga sam izbere. Zahtevek mora vsebovati:

– vse informacije, ki se nanašajo na določeno kategorijo osebne varovalne opreme vključno, kjer je to ustrezno, z dokumentacijo, ki zadeva odobreni vzorčni tip;

– dokumentacijo o sistemu nadzora kakovosti;

– obvezo, da bo izpolnjeval vse zahteve, ki izhajajo iz sistema nadzora kakovosti in da bo ohranjal primernost in učinkovitost sistema.

b) V skladu s sistemom zagotavljanja kakovosti je potrebno vsak kos osebne varovalne opreme pregledati ter opraviti ustrezne preskuse, navedene v 3. točki drugega odstavka tega člena, da bi preverili njihovo skladnost z ustreznimi osnovnimi varnostnimi in zdravstvenimi zahtevami iz Priloge II. Dokumentacija o sistemu zagotavljanja kakovosti mora vsebovati ustrezen opis, posebno pa še:

– cilje kakovosti, organizacijske sheme, odgovornosti vodilnih delavcev in njihova pooblastila v zvezi s kakovostjo izdelka;

– preverjanja in preskuse, ki morajo biti opravljeni po končni izdelavi;

– načine preverjanja učinkovitosti delovanja sistema zagotavljanja kakovosti.

c) Priglašeni organ za ugotavljanje skladnosti mora presoditi sistem zagotavljanja kakovosti in ugotoviti, če le-ta izpolnjuje določbe iz točke b). Pri tem mora predpostavljati, da sistemi zagotavljanja kakovosti, ki uporabljajo ustrezen harmoniziran standard, izpolnjujejo te določbe. Priglašeni organ za ugotavljanje skladnosti, ki izvaja revizijo, mora izdelati vse potrebne in objektivne ocene elementov sistema zagotavljanja kakovosti in zlasti preveriti, če ta sistem zagotavlja skladnost proizvedene osebne varovalne opreme z odobrenim vzorčnim tipom. Odločitev mora biti posredovana proizvajalcu in mora vsebovati vse zaključke opravljenega pregleda in utemeljitev za določitev take ocene.

d) Proizvajalec mora obvestiti priglašeni organ za ugotavljanje skladnosti, ki je odobril sistem zagotavljanja kakovosti, o kakršnemkoli namenu, da spremeni sistem zagotavljanja kakovosti. Priglašeni organ za ugotavljanje skladnosti mora preučiti predlagane spremembe in odločiti, ali spremenjen sistem zagotavljanja kakovosti izpolnjuje ustrezne določbe. Svojo odločitev bo priglašeni organ za ugotavljanje skladnosti posredoval proizvajalcu. Sporočilo mora vsebovati tudi zaključke opravljenega pregleda in utemeljitev za tako odločitev.

2. Nadzor:

a) Namen nadzora je zagotoviti, da proizvajalec pravilno izpolni vse obveznosti, ki izhajajo iz odobrenega sistema zagotavljanja kakovosti.

b) Za namen nadzora mora proizvajalec priglašenemu organu za ugotavljanje skladnosti omogočiti dostop do lokacij, kjer se osebna varovalna oprema pregleduje, preskuša in skladišči ter mu posredovati vse zahtevane informacije, še zlasti pa:

– dokumentacijo o sistemu zagotavljanja kakovosti;

– tehnično dokumentacijo;

– poslovnike o zagotavljanju kakovosti.

c) Priglašeni organ za ugotavljanje skladnosti mora redno izvajati preglede, da bi zagotovil, da proizvajalec vzdržuje in uporablja odobreni sistem zagotavljanja kakovosti in posredovati proizvajalcu kopijo poročila o pregledu.

d) Priglašeni organ za ugotavljanje skladnosti lahko pri proizvajalcu opravi obisk nenapovedano. V času takih obiskov mora priglašeni organ za ugotavljanje skladnosti proizvajalcu posredovati poročilo o takem obisku in, če je ustrezno, poročilo o pregledu.

e) Proizvajalec mora na zahtevo pristojnega inšpekcijskega organa predložiti poročilo priglašenega organa za ugotavljanje skladnosti.

DOMNEVA SKLADNOSTI

13. člen

(1) Ministrstvo, pristojno za gospodarstvo, objavi v Uradnem listu Republike Slovenije seznam slovenskih standardov, ki privzemajo harmonizirane evropske standarde,

katerih uporaba ustvari domnevo o skladnosti osebne varovalne opreme z zahtevami po tem pravilniku (v nadaljnjem besedilu: seznam standardov).

(2) Kadar je na osebni varovalni opremi kategorije I nameščena oznaka CE in kadar proizvajalec na zahtevo lahko predloži za tako osebno varovalno opremo ES-izjavo o skladnosti iz 9. člena in Priloge VI, se domneva, da je v skladu z osnovnimi varnostnimi in zdravstvenimi zahtevami navedenimi v Prilogi II.

(3) Kadar je na osebni varovalni opremi kategorije II in III nameščena oznaka CE, se domneva, da izpolnjuje osnovne varnostne in zdravstvene zahteve iz Priloge II, če proizvajalec na zahtevo lahko predloži za to osebno varovalno opremo izjavo o skladnosti iz 9. člena in Priloge VI in ES-certifikat o pregledu tipa, ki ga je izdal priglašeni organ za ugotavljanje skladnosti, kateri potrjuje skladnost z ustreznimi standardi in ima opravljen ES-pregled tipa v skladu s prvo alineo točke a) in prvo alineo točke točke b) četrtega odstavka 11. člena.

(4) Če proizvajalec ni uporabil ali je samo delno uporabil harmonizirane standarde ali če takih standardov ni, mora ES-certifikat o pregledu tipa, ki ga je izdal priglašeni organ za ugotavljanje skladnosti, izkazovati skladnost z osnovnimi varnostnimi in zdravstvenimi zahtevami iz Priloge II ter skladnost z določili druge alinee točke a) in tretje alinee točke b) četrtega odstavka 11. člena.

PRIGLAŠENI ORGANI ZA UGOTAVLJANJE SKLADNOSTI

14. člen

(1) Preden se organi za ugotavljanje skladnosti vključijo v postopek ES-pregleda tipa na podlagi 11. člena in v postopek preverjanja izdelane osebne varovalne opreme na podlagi 12. člena tega pravilnika, morajo izpolniti pogoje določene v Prilogi V, ki je sestavni del tega pravilnika, in biti določeni z odločbo v skladu z določili Zakona o tehničnih zahtevah za proizvode in o ugotavljanju skladnosti.

(2) Organe, navedene v prejšnjem odstavku priglasijo ministrstvo, pristojno za izvedbo postopka priglasitve organov za ugotavljanje skladnosti (v nadaljnjem besedilu: pristojno ministrstvo) v skladu s 14. členom Zakona o tehničnih zahtevah za proizvode in o ugotavljanju skladnosti, Komisiji Evropskih skupnosti in državam članicam ter državam Evropskega gospodarskega prostora. S priglasitvijo se opredelijo tudi naloge, za katere je ta organ usposobljen ter identifikacijska številka, ki mu jo dodeli Komisija Evropskih skupnosti.

(3) Če priglašeni organ za ugotavljanje skladnosti ne izpolnjuje več pogojev, določenih v Prilogi V, mora pristojno ministrstvo, v skladu z določbo 14. člena Zakona o tehničnih zahtevah za proizvode in o ugotavljanju skladnosti, priglasitev umakniti in o tem takoj obvestiti Komisijo Evropskih skupnosti in države članice.

(4) Če priglašeni organ za ugotavljanje skladnosti zavrne izdajo ES-certifikata o pregledu tipa ali ugotovi, da proizvodnja ni homogena ali da osebna varovalna oprema ne ustreza tipu, opisanemu v ES-certifikatu o pregledu tipa (5. točka drugega odstavka 12. člena) ali da ES-sistem zagotavljanja kakovosti proizvodnje ni zadovoljiv (tretji odstavek 12. člena), se lahko stranka pritoži na pristojno ministrstvo v skladu z določili zakona, ki določa splošni upravni postopek.

NADZOR

15. člen

Nadzor nad izvajanjem tega pravilnika na trgu izvaja Tržni inšpektorat Republike Slovenije, pri uporabi osebne varovalne opreme pa Inšpektorat Republike Slovenije za delo.

POSTOPKI OBVEŠČANJA

16. člen

(1) Pristojni inšpekcijski organ, ki sprejme ukrepe, s katerimi umika neustrezno osebno varovalno opremo s trga, prepove njeno dajanje v promet in uporabo ali omeji njen prost pretok, mora o tem nemudoma obvestiti ministrstvo, pristojno za gospodarstvo. Obveščanje izvede v skladu s predpisom, ki ureja način medsebojne izmenjave informacij o ukrepih in dejanjih, ki omejujejo trgovanje s proizvodi.

(2) Ministrstvo, pristojno za gospodarstvo, je dolžno obvestiti Komisijo Evropskih skupnosti o ukrepih iz prejšnjega odstavka v skladu s predpisom, ki ureja način medsebojne izmenjave informacij. Svojo odločitev je dolžno utemeljiti.

(3) Ministrstvo, pristojno za gospodarstvo, je dolžno obvestiti Komisijo Evropskih skupnosti in države članice o ukrepih, ki zadevajo neustrezno osebno varovalno opremo, ki ima nameščeno oznako CE.

PREHODNA DOLOČBA

17. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o osebni varovalni opremi (Uradni list RS, št. 97/00, 73/03 in 2/04 – ZZdl-A) in se preneha uporabljati Pravilnik o obveznem atestiranju plezalk za lesene drogove za proste zračne vode in o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati organizacije združenega dela, pooblašene za atestiranje teh proizvodov (Uradni list SFRJ, št. 67/89).

KONČNA DOLOČBA

18. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 017-104/2002-39

Ljubljana, dne 4. marca 2005.

EVA 2004-2111-0077

mag. Andrej Vizjak l. r.
Minister
za gospodarstvo

PRILOGA I

IZČRPEN SEZNAM KATEGORIJ OSEBNE VAROVALNE OPREME, KI JIH TA PRAVILNIK NE OBRAVNAVA

- Osebna varovalna oprema, načrtovana in izdelana za uporabo oboroženih sil ali za ohranjanje reda in miru (čelade, ščitniki itn.).
- Osebna varovalna oprema za samoobrambo (aerosolni razpršilniki, osebno zastraševalno orožje itn.).
- Osebna varovalna oprema, ki je načrtovana in izdelana za zasebno uporabo v:
 - neugodnih vremenskih razmerah (pokrivala, sezonska oblačila, obutev, dežniki itn.);
 - vlagi in vodi (rokavice za pomivanje posode itn.);
 - vročini (rokavice itn.).
- Osebna varovalna oprema, namenjena varovanju ali reševanju oseb na plovilih ali letalih, ki se ne nosi ves čas.
- Čelade in vizirji, namenjeni za uporabnike dvo- ali trikolesnih motornih vozil.

PRILOGA II

OSNOVNE VARNOSTNE IN ZDRAVSTVENE ZAHTEVE

1. SPLOŠNE ZAHTEVE, KI VELJAJO ZA VSO OSEBNO VAROVALNO OPREMO

Osebna varovalna oprema mora zagotavljati ustrezno varovanje pred vsemi nevarnostmi, ki se lahko pojavijo.

1.1. Načela oblikovanja

1.1.1. Ergonomija

Osebna varovalna oprema mora biti načrtovana in izdelana tako, da lahko uporabnik v predvidljivih okoliščinah uporabe, za katere je namenjena, normalno izvaja z nevarnostjo povezano dejavnost, medtem ko je primerno zavarovan na najvišji možni ravni.

1.1.2. Varnostne ravni in kategorija

1.1.2.1. Najvišja možna varnostna raven

Optimalna varnostna raven, ki jo je treba upoštevati pri načrtovanju, je tista, do katere omejitve, ki jih narekuje nošenje osebne varovalne opreme, ne preprečujejo učinkovite uporabe te opreme med izpostavljenostjo nevarnosti ali normalnim opravljanjem dejavnosti.

1.1.2.2. Varnostne kategorije, ki ustrezajo različnim ravnam nevarnosti

Kadar so različne predvidljive okoliščine uporabe takšne, da je mogoče razločiti več ravni enake nevarnosti, je treba pri načrtovanju osebne varovalne opreme upoštevati ustrezne varnostne kategorije.

1.2. Neškodljivost osebne varovalne opreme

1.2.1. Odsotnost nevarnosti in drugih »z njo povezanih« motečih dejavnikov

Osebna varovalna oprema mora biti načrtovana in izdelana tako, da v predvidljivih okoliščinah uporabe preprečuje nevarnosti in druge moteče dejavnike.

1.2.1.1. Ustrezni sestavni materiali

Materiali in deli osebne varovalne opreme, vključno z njihovimi razpadnimi produkti, ne smejo škodljivo vplivati na uporabnikovo higieno ali zdravje.

1.2.1.2. Primerna površina vseh delov osebne varovalne opreme pri stiku z uporabnikom

Noben del osebne varovalne opreme, ki je v stiku z uporabnikom ali ki bi lahko bil v stiku pri nošenju takšne opreme, ne sme biti grob, imeti ostrih robov, štrleti ali podobno, kar bi lahko povzročilo pretirano draženje ali poškodbe.

1.2.1.3. Največje dopustno oviranje uporabnika

Kar najbolj je treba zmanjšati kakršno koli oviranje gibov, ki jih je treba napraviti, položajev, v katerih je treba biti, in čutnega zaznavanja zaradi osebne varovalne opreme; prav tako osebna varovalna oprema ne sme povzročati gibov, ki spravljaajo v nevarnost uporabnika ali druge osebe.

1.3. Udobnost in učinkovitost

1.3.1. Prilagoditev osebne varovalne opreme uporabniku

Osebna varovalna oprema mora biti načrtovana in izdelana tako, da se lahko pravilno namesti na uporabnika in da ostane na mestu v predvidenem obdobju, ob upoštevanju okoljskih dejavnikov, gibov, ki jih je treba napraviti, in položajev, v katerih je treba biti. Zato mora biti čim bolj prilagojena uporabniku z vsemi ustreznimi sredstvi, kot so primerni prilagodljivi in pritrilni sistemi ali zagotovitev primerne nastavitve velikosti.

1.3.2. Lahkost in trdnost oblike

Osebna varovalna oprema mora biti čim lažja, ne da bi to vplivalo na njeno trdnost in učinkovitost.

Razen posebnih dodatnih zahtev, ki jih mora izpolnjevati osebna varovalna oprema, da bi zagotovila primerno varovanje pred zadevnimi nevarnostmi (glej 3), mora tudi prenesti učinke značilnih okoljskih pojavov v predvidljivih okoliščinah uporabe.

1.3.3. Združljivost različnih kategorij ali tipov osebne varovalne opreme, namenjene sočasni uporabi.

Če isti proizvajalec trži več tipov osebne varovalne opreme različnih razredov ali vrst, da bi zagotovil sočasno varovanje bližnjih delov telesa pred več nevarnostmi hkrati, morajo biti le-ti združljivi.

1.4. Podatki, ki jih zagotovi proizvajalec

Poleg imena in naslova proizvajalca in/ali njegovega pooblaščenega predstavnika s sedežem v Evropski skupnosti morajo navodila, ki jih ta dva pripravita in zagotovita, ko se da osebna varovalna oprema v promet, vsebovati vse ustrezne podatke o:

a) shranjevanju, uporabi, razkuževanju, čiščenju, vzdrževanju in popraviljanju. Izdelki za čiščenje, vzdrževanje ali razkuževanje, ki jih priporočijo proizvajalci, ne smejo škodljivo vplivati na osebno varovalno opremo ali uporabnike, kadar se uporabljajo v skladu z ustreznimi napotki;

b) učinkovitosti, kakor je bila ugotovljena med tehničnimi preskusi varnostnih ravni ali kategorij, ki jih zagotavlja zadevna osebna varovalna oprema;

c) primernih dodatkih osebne varovalne opreme in značilnostih ustreznih rezervnih delov;

d) varnostnih razredih, primernih za različne ravni nevarnosti in ustrezne omejitve uporabe;

e) roku ali obdobju zastaranja osebne varovalne opreme ali njenih določenih sestavnih delov;

f) tipu embalaže, ki je ustrezen za prevoz;

g) pomenu kakršnih koli označb (glej 2.12.);

h) kjer je to primerno, navedba predpisov, ki jih je proizvajalec uporabil v skladu s sedmim odstavkom 10. člena;

i) ime, naslov in identifikacijsko številko priglšenega organa za ugotavljanje skladnosti, ki sodeluje v fazi načrtovanja osebne varovalne opreme.

Ta navodila, ki morajo biti natančna in razumljiva, morajo biti zagotovljena vsaj v slovenskem jeziku.

2. DODATNE ZAHTEVE, KI SO SKUPNE VEČ KATEGORIJAM ALI TIPOM OSEBNE VAROVALNE OPREME

2.1. Osebna varovalna oprema s prilagodljivimi sistemi

Če osebna varovalna oprema vključuje prilagodljive sisteme, morajo biti ti načrtovani in izdelani tako, da v predvidljivih okoliščinah uporabe brez uporabnikove vednosti njihova namestitve ne more postati nepravilna.

2.2. Osebna varovalna oprema, ki obdaja dele telesa, ki jih je treba zavarovati

Osebna varovalna oprema, ki obdaja dele telesa, ki jih je treba zavarovati, mora biti čim bolj zračna, da omejuje potenje zaradi njene uporabe. Če to ne gre, mora biti opremljena z napravami, ki vpijajo znoj.

2.3. Osebna varovalna oprema za obraz, oči in dihala

Kakršno koli omejevanje uporabnikovega vidnega polja ali pogleda zaradi osebne varovalne opreme za obraz, oči ali dihala, mora biti čim bolj zmanjšano.

Stopnja optične nevtralnosti optičnih sistemov teh kategorij osebne varovalne opreme mora biti združljiva s tipom relativno natančnih in/ali dolgotrajnih dejavnosti uporabnika.

Če je treba, jih je treba obdelati s sredstvi za preprečevanje rosenja ali ta sredstva zagotoviti.

Tipi osebne varovalne opreme, ki so namenjeni uporabnikom s slabšim vidom, morajo omogočiti nošenje očal ali kontaktnih leč.

2.4. Osebna varovalna oprema, ki se stara

V primeru, da na novo osebno varovalno opremo lahko precej vpliva staranje, mora biti na vsakem delu ali medsebojno zamenljivem sestavnem delu, ki je dan v promet, neizbrisno napisan datum izdelave, in/ali če je mogoče, dobo trajanja, in sicer tako, da izključuje vsako napačno razlago. Ta podatek mora biti neizbrisno naveden tudi na embalaži.

Če proizvajalec ne more jamčiti glede dobe trajanja osebne varovalne opreme, mora v navodilih navesti vse potrebne podatke, da kupcu ali uporabniku omogoči določitev razumnega roka zastaranja, ob upoštevanju kakovosti tipa in razpoložljivih možnosti hranjenja, uporabe, čiščenja, popraviljanja in vzdrževanja.

Kjer je verjetno, da bo redna uporaba čistilnih postopkov, ki jih priporoča proizvajalec, povzročila precejšnje in hitro zmanjšanje učinkovitosti osebne varovalne opreme, mora proizvajalec, če je mogoče, na vsak del osebne varovalne opreme, ki je dan v promet, pritrčiti znak, ki kaže največje število čistilnih postopkov, ki se lahko opravijo, preden je treba opremo pregledati ali zavreči. Če tega znaka ni, mora proizvajalec te podatke zagotoviti v svojih navodilih.

2.5. Osebna varovalna oprema, ki se lahko med uporabo zatakne

Če bi v predvidljivih okoliščinah uporabe osebno varovalno opremo zajel premikajoči se predmet, kar bi ogrozilo varnost uporabnika, mora imeti osebna varovalna oprema ustrezen prag odpornosti, nad katerim se bo sestavni del vdal in odpravil nevarnost.

2.6. Osebna varovalna oprema za uporabo v okoljih, kjer je nevarnost nastanka eksplozije

Osebna varovalna oprema, ki je namenjena uporabi v eksplozivnih okoljih, mora biti načrtovana in izdelana tako, da ne more biti vir električnega, elektrostatičnega ali z udarcem povzročene obloka ali iskre, ki bi lahko povzročila vžig eksplozivne mešanice.

2.7. Osebna varovalna oprema, ki je namenjena uporabi v sili ali hitri namestitvi in/ali odstranitvi.

Te kategorije osebne varovalne opreme morajo biti načrtovane in izdelane tako, da čim bolj zmanjšajo čas, ki je potreben za pritrditev in (ali) odstranitev.

Kakršni koli sestavni sistemi, ki omogočajo pravilno namestitve na uporabnika ali odstranitev z njega, morajo omogočati hitro in preprosto delovanje.

2.8. Osebna varovalna oprema za uporabo v zelo nevarnih razmerah

Navodila, ki jih proizvajalec izda skupaj z osebno varovalno opremo za uporabo v zelo nevarnih razmerah, omenjenih v 3. točki prvega odstavka 4. člena tega pravilnika, morajo še zlasti vsebovati podatke, namenjene izključni uporabi pristojnih usposobljenih posameznikov, ki so kvalificirani za to, da jih razložijo in zagotovijo njihovo uporabo.

Opisati morajo tudi postopek, ki ga je treba sprejeti za overitev, da je osebna varovalna oprema pravilno prilagojena in funkcionalna, ko jo nosi uporabnik.

Če osebna varovalna oprema vključuje alarm, ki se sproži ob odsotnosti varnostne ravni, ki je navadno zagotovljena, mora biti ta načrtovan in nameščen tako, da ga uporabnik zazna v okoliščinah uporabe, za katere se trži osebna varovalna oprema.

2.9. Osebna varovalna oprema s sestavnimi deli, ki jih uporabnik lahko prilagaja ali odstrani

Vsi sestavni deli osebne varovalne opreme, ki jih uporabnik lahko prilagodi ali odstrani zaradi zamenjave, morajo biti načrtovani in izdelani tako, da omogočajo prilagoditev, pritrditev in odstranitev brez orodij.

2.10. Osebna varovalna oprema za povezavo z drugo, zunanjo dopolnilno napravo

Če osebna varovalna oprema vključuje sistem, ki omogoča povezavo z drugo, dopolnilno napravo, mora biti pritrđilni mehanizem načrtovan in izdelan tako, da omogoča njegovo namestitvev samo na ustrezno opremo.

2.11. Osebna varovalna oprema, ki vključuje sistem kroženja tekočine

Če osebna varovalna oprema vključuje sistem kroženja tekočine, mora biti ta izbran ali načrtovan in vključen tako, da omogoča ustrezno obnavljanje tekočine v bližini celotnega dela telesa, ki ga je treba zavarovati, ne glede na uporabni-

kove gibe, položaj ali premikanje v predvidljivih okoliščinah uporabe.

2.12. Osebna varovalna oprema z eno ali več identifikacijskimi ali prepoznavnimi oznakami, ki so neposredno ali posredno povezane z varnostjo in zdravjem

Identifikacijske ali prepoznavne oznake, ki so neposredno ali posredno povezane z varnostjo in zdravjem ter pritrđene na te tipe ali kategorije osebne varovalne opreme, naj imajo po možnosti obliko usklajenih piktogramov ali ideogramov. Te oznake morajo ostati popolnoma čitljive v vsej predvideni dobi uporabe osebne varovalne opreme. Poleg tega morajo biti te oznake popolne, natančne in razumljive, da preprečijo napačno razlago, še zlasti kadar vključujejo besede ali stavke. Zagotovljene morajo biti vsaj v slovenskem jeziku.

Če je osebna varovalna oprema (ali njen sestavni del) premajhna, da bi omogočila pritrditev celotne potrebne oznake ali njenega dela, morajo biti ustrezni podatki navedeni na embalaži in v proizvajalčevih navodilih.

2.13. Osebna varovalna oprema v obliki oblačil, ki lahko kažejo na uporabnikovo navzočnost

Osebna varovalna oprema v obliki oblačil, ki so namenjena za predvidljive okoliščine uporabe, v katerih je treba razločno in posamično opozoriti na uporabnikovo navzočnost, mora imeti eno ali več nameščenih sredstev ali naprav za neposredno oddajanje ali odsevanje svetlobe ustrezne jakosti in ustreznih fotometričnih in kolorimetričnih lastnosti.

2.14. Osebna varovalna oprema za večkratno nevarnost

Vsa osebna varovalna oprema, ki je načrtovana za varovanje uporabnika pred več možnimi sočasnimi nevarnostmi, mora biti načrtovana in izdelana tako, da izpolni zlasti glavne zahteve, ki so povezane z vsako od teh nevarnosti (glej 3).

3. DODATNE ZAHTEVE, POVEZANE Z DOLOČENIMI NEVARNOSTMI

3.1. Varovanje pred mehanskimi vplivi

3.1.1. Vplivi, ki jih povzročajo padajoči ali štrleči predmeti in trk delov telesa z oviro

Primerna osebna varovalna oprema za to vrsto nevarnosti mora biti dovolj odporna na udarce, da preprečuje posledice, ki nastanejo zaradi trka ali prediranja zaščitenega dela, vsaj do ravnih energije trka, nad katero bi pretirane mere ali masa blažilne naprave preprečevale učinkovito uporabo osebne varovalne opreme v predvidljivem obdobju nošenja.

3.1.2. Padci

3.1.2.1. Preprečevanje padcev zaradi zdrsa

Podplati obutve, namenjene preprečevanju zdrsa, morajo biti načrtovani, izdelani ali opremljeni z dodanimi elementi, da zagotovijo zadovoljiv stik in trenje s površino, ob upoštevanju njene narave ali stanja.

3.1.2.2. Preprečevanje padcev z višine

Osebna varovalna oprema, ki je namenjena preprečevanju padcev z višine ali njihovih učinkov, mora vključevati jermenje za telo in pritrđilni sistem, ki ga je mogoče povezati z zanesljivo točko pritrditve. Načrtovana mora biti tako, da v predvidljivih okoliščinah uporabe kar najbolj zmanjša navpičen padec uporabnika, prepreči trčenje z ovirami in da zaviralna moč vendarle obdrži prag, kjer je mogoče pričakovati fizično poškodbo, trganje ali lomljenje sestavnega dela osebne varovalne opreme, ki bi lahko povzročil padec uporabnika.

Zagotoviti mora tudi, da po zaviranju uporabnik ostane v pravilnem položaju, v katerem lahko počaka na pomoč, če je treba.

Proizvajalčeva navodila morajo še zlasti vsebovati vse ustrezne podatke o:

- značilnostih, ki se zahtevajo za zanesljivo točko pritrditve in potrebno najmanjšo svetlo višino pod uporabnikom;
- pravilni namestitvi jermenja za telo in povezav pritrđilnega sistema z zanesljivo točko pritrditve.

3.1.3. Mehanski tresljaji

Osebna varovalna oprema, namenjena preprečevanju učinkov mehanskih tresljajev, mora zagotoviti ustrezno manjšanje škodljivih tresljajev za del telesa, ki je ogrožen.

Razpoložljiva vrednost pospeševanj, ki se prenese na uporabnika s temi tresljaji, nikakor ne sme presegati mejnih vrednosti, ki se priporočajo pri največji predvidljivi dnevni izpostavljenosti ogroženega dela telesa.

3.2. Varovanje pred (statično) kompresijo dela telesa

Osebna varovalna oprema, namenjena varovanju dela telesa pred (statičnim) kompresijskim šokom, mora zadostno zmanjšati njegove učinke, da bi preprečila resno poškodbo ali kronične bolezni.

3.3. Varovanje pred fizično poškodbo (odrgnine, predrnja, vrezi, ugrizi)

Sestavni materiali osebne varovalne opreme in drugi sestavni deli, namenjeni varovanju vseh delov telesa pred površinskimi poškodbami, ki jih povzročijo stroji, kot so odrgnine, predrnja, vrezi ali ugrizi, mora biti izbrana ali načrtovana in vgrajena tako, da zagotavlja, da te kategorije osebne varovalne opreme omogočajo zadostno odpornost proti odrgninam, predrtjem ali zarezam (glej tudi 3.1.) v predvidljivih okoliščinah uporabe.

3.4. Plavajoči pripomočki in preprečevanje utopitve (rešilni jopiči, obroči za roke in rešilne obleke)

Osebna varovalna oprema, namenjena preprečevanju utopitve, mora uporabnika čim prej vrniti na površje, ne da bi pri tem ogrozila njegovo zdravje, saj je po padcu v tekoče sredstvo morda izčrpan ali nezavesten. Na površju mora uporabnika obdržati v položaju, ki mu med čakanjem na pomoč omogoča dihanje.

Osebna varovalna oprema je lahko v celoti ali delno sama po sebi plavajoča ali pa napihljiva s plinom, ki ga je mogoče sprostiti iz posode pod tlakom ročno ali avtomatsko oziroma z ustni.

V predvidljivih okoliščinah uporabe:

- mora osebna varovalna oprema brez škode za svoje zadovoljivo delovanje prenesti učinke stika s tekočim sredstvom in okoljskimi dejavniki, ki so sestavni del tega sredstva;

- se mora napihljiva osebna varovalna oprema hitro in popolnoma napihniti.

Kadar to zahtevajo posebne predvidljive okoliščine uporabe, morajo določeni tipi osebne varovalne opreme izpolnjevati tudi eno ali več naslednjih dodatnih zahtev:

- imeti mora vse naprave za napihovanje, navedene v drugem pododstavku, in/ali svetlobno ali zvočno signalno napravo;

- imeti mora napravo za potegnitev in pritrditev telesa, tako da je uporabnika mogoče dvigniti iz tekočega sredstva;

- mora biti primerna za dolgotrajno uporabo med celotnim obdobjem opravljanja dejavnosti, med katero je, po možnosti oblečen, uporabnik izpostavljen nevarnosti padca v tekoče sredstvo ali se mora vanj potopiti.

3.4.1. Plavajoči pripomočki

So oblačila, ki bodo odvisno od svoje predvidljive uporabe zagotovila učinkovito raven plavnosti, ki so med nošenjem varna in zagotavljajo oporo v vodi. V predvidljivih okoliščinah uporabe ta osebna varovalna oprema ne sme ovirati uporabnika pri gibanju, temveč mu mora še zlasti omogočiti, da lahko plava ali ukrepa, da se izogne nevarnosti ali reši druge osebe.

3.5. Varovanje pred škodljivimi učinki hrupa

Osebna varovalna oprema, namenjena preprečevanju škodljivih učinkov hrupa, mora toliko dušiti hrup, da ustrezne ravni hrupa, ki jih zazna uporabnik, v nobenih okoliščinah ne presegajo dnevne ekspozicijske ravni, kakor jih določa Pravil-

nik o varovanju delavcev pred tveganji zaradi izpostavljenosti hrupu pri delu.¹

Vsa osebna varovalna oprema mora imeti znak, ki navaja raven zmanjševanja hrupa in vrednost dušenja indeksa, ki ga zagotavlja osebna varovalna oprema. Če to ni mogoče, je treba znak pritrditi na embalažo.

3.6. Varovanje pred vročino in/ali ognjem

Osebna varovalna oprema, namenjena varovanju vsega telesa ali njegovih delov pred vročino in/ali ognjem, mora imeti toplotno izolacijo in mehansko trdnost, ki ustrežata predvidljivim okoliščinam uporabe.

3.6.1. Sestavni materiali in drugi sestavni deli osebne varovalne opreme

Sestavni materiali in drugi sestavni deli, ki so primerni za varovanje pred sevajočo in konvekcijsko vročino, morajo imeti ustrezen koeficient prenosa verjetnega toplotnega toka in biti dovolj negorljivi, da v predvidljivih okoliščinah uporabe preprečujejo kakršno koli nevarnost spontanega vžiga.

Če mora biti zunanost teh materialov in sestavnih delov odsevna, mora njena odsevna moč ustrezati intenzivnosti toka vročine zaradi infrardečega sevanja.

Toplotna zmogljivost materialov in drugih sestavnih delov opreme, namenjenih za kratkotrajno uporabo v okoljih z visoko temperaturo, in osebne varovalne opreme, ki jo lahko poškrbijo vroči izdelki, kot so velike količine staljenega materiala, mora tudi zadovoljivo zadržati večino sprejete toplote, dokler uporabnik ne zapusti nevarnega območja in odstrani svoje osebne varovalne opreme.

Materiali in drugi sestavni deli osebne varovalne opreme, ki jih lahko poškrbijo velike količine vročih izdelkov, morajo tudi zadovoljivo vpijati mehanske učinke (glej 3.1.).

Materiali in drugi sestavni deli osebne varovalne opreme, ki lahko naključno pridejo v stik s plamenom, in tisti, ki se uporabljajo pri izdelavi opreme za gašenje požarov, morajo tudi imeti raven nevteljivosti, ki ustreza kategoriji nevarnosti, povezani s predvidljivimi okoliščinami uporabe. Ne smejo se topiti pri izpostavljenosti plamenom in ne smejo prispevati k širjenju ognja.

3.6.2. Popolna osebna varovalna oprema, pripravljena za uporabo

V predvidljivih okoliščinah uporabe:

1. mora biti količina toplote, ki jo osebna varovalna oprema prenese na uporabnika, dovolj majhna, da prepreči, da bi toplota, ki se kopiči med nošenjem, na delu telesa, ki je v nevarnosti, v kakršnih koli okoliščinah povzročila bolečino ali poslabšanje zdravstvenega stanja;

2. mora osebna varovalna oprema, če je treba, preprečevati vdor tekočine ali pare in ne sme povzročati opeklin, ki nastanejo zaradi stika med njenim varovalnim vrhnjim delom in uporabnikom.

Če osebna varovalna oprema vključuje hladilne naprave za vsrkavanje naključne toplote prek izhlapevanja tekočine ali sublimacije trdnih delcev, mora biti njena oblika takšna, da se kakršne koli sproščajoče se hlapljive snovi izločajo čez zunanji varovalni vrhnji del in ne proti uporabniku.

Če osebna varovalna oprema vsebuje dihalno napravo, mora ta v predvidljivih okoliščinah uporabe ustrezno izpolnjevati dodeljeno varovalno funkcijo.

Proizvajalčeva navodila, ki spremljajo vsak tip osebne varovalne opreme, namenjen kratkotrajni uporabi v okoljih z visoko temperaturo, morajo še zlasti navajati vse ustrezne podatke za določitev največje dopustne izpostavljenosti uporabnika vročini, ki jo prenaša oprema, ko se uporablja v skladu s svojim načrtovanim namenom.

3.7. Varovanje pred mrazom

Osebna varovalna oprema, namenjena varovanju vsega telesa ali njegovih delov pred mrazom, mora imeti toplo-

¹ Uradni list RS, št. 7-432/2001 – str. 648. Ta pravilnik v celoti vsebinsko povzema Direktivo Sveta z dne 12. 05. 1986 o varstvu delavcev pred tveganji zaradi izpostavljenosti hrupu pri delu št. 86/188/EGS.

tno izolacijo in mehansko trdnost, ki ustrežata predvidljivim okoliščinam uporabe, za katere se oprema trži.

3.7.1. Sestavni materiali in drugi sestavni deli osebne varovalne opreme

Sestavni materiali in drugi sestavni deli, ki so primerni za varovanje pred mrazom, morajo imeti koeficient prenosa verjetnega toplotnega toka, kakor ga zahtevajo predvidljive okoliščine uporabe. Prožni materiali in drugi sestavni deli osebne varovalne opreme, namenjene uporabi v okolju z nizko temperaturo, morajo obdržati raven prožnosti, ki se zahteva za potrebne gibe in položaje.

Materiali in drugi sestavni deli osebne varovalne opreme, ki jih lahko poškrbijo velike količine mrzlih izdelkov, morajo tudi zadovoljivo vpjati mehanske učinke (glej 3.1.).

3.7.2. Popolna osebna varovalna oprema, pripravljena za uporabo

V predvidljivih okoliščinah uporabe:

1. mora biti priliv, ki ga osebna varovalna oprema prenese na uporabnika, dovolj majhen, da prepreči, da bi mraz, ki se kopiči med nošenjem, na katerem koli zaščitenem delu telesa, vključno s konicami prstov na rokah in nogah, v kakršnih koli okoliščinah povzročil bolečino ali poslabšanje zdravstvenega stanja;

2. mora osebna varovalna oprema čim bolj preprečevati vdor takšnih tekočin, kot je deževnica, in ne sme povzročati poškodb, ki nastanejo zaradi stika med njenim mrzlim varovalnim vrhnjim delom in uporabnikom.

Če osebna varovalna oprema vsebuje dihalno napravo, mora ta v predvidljivih okoliščinah uporabe ustrezno izpolnjevati dodeljeno varovalno funkcijo.

Proizvajalčeva navodila, ki spremljajo vsak tip osebne varovalne opreme, namenjen kratkotrajni uporabi v okoljih z nizko temperaturo, morajo navajati vse ustrezne podatke v zvezi z največjo dopustno izpostavljenostjo uporabnika mrazu, ki jo prenaša oprema.

3.8. Varovanje pred električnim udarom

Osebna varovalna oprema, namenjena varovanju vsega telesa ali njegovih delov pred učinki električnega toka, mora biti zadostno izolirana pred napetostmi, katerim bo uporabnik verjetno izpostavljen v najneugodnejših predvidljivih okoliščinah.

V ta namen je treba sestavne materiale in druge sestavne dele teh kategorij osebne varovalne opreme izbrati ali načrtovati in vključiti tako, da zagotavljajo, da je tok, ki uhaja in se meri skozi varovalni vrhni del, v preskusnih razmerah pri napetostih, ki so povezane s tistimi, ki bodo verjetno navzoče na kraju dogajanja, čim manjši in v vseh primerih pod največjo dogovorjeno dopustno vrednostjo, ki je povezana s tolerančnim pragom.

Skupaj z embalažo morajo tipi osebne varovalne opreme, namenjene izključno uporabi med delom ali dejavnostmi na električnih instalacijah, ki so pod napetostjo ali bi lahko bile, imeti znake, ki zlasti navajajo njihovo varnostno kategorijo in (ali) ustrezno nazivno napetost, serijsko številko in datum izdelave.

Na varovalnem vrhnjem delu takšne osebne varovalne opreme je treba zagotoviti tudi prostor za nadaljnje napise datumov začetka uporabe in rednih preskusov ali pregledov, ki bodo opravljeni.

Proizvajalec mora v navodilih natančno navesti, za kaj so namenjeni ti tipi osebne varovalne opreme in naravo ter pogostost izolacijskih preskusov, ki jih morajo prestati med svojo dobo uporabe.

3.9. Varovanje pred sevanjem

3.9.1. Neionizirno sevanje

Osebna varovalna oprema, ki je namenjena preprečevanju akutne ali kronične poškodbe oči zaradi vplivov neionizirnega sevanja, mora absorbirati ali odbiti večji del elektromagnetnega valovanja v škodljivem delu spektra. Pri tem varovalna oprema, v predvidljivih okoliščinah uporabe, ne sme prekomerno zmanjšati prepuščenega vidnega dela

spektra elektromagnetnega valovanja, dojemljivosti kontrastov in sposobnosti razločevanja barv, kjer se to zahteva.

V ta namen morajo biti varovalna očala načrtovana in izdelana tako, da imajo za vsako valovno dolžino neionizirnega sevanja, tako jakost prepuščenega elektromagnetnega valovanja, ki lahko doseže uporabnikovo oko, da v nobenem primeru ne preseže največje priporočene mejne vrednosti.

Zaradi učinkov sevanja v predvidljivih okoliščinah uporabe, se lastnosti očal ne smejo spremeniti ali poslabšati. Vsi tržni primerki morajo biti opremljeni s številko varovalnega faktorja, ki ustreza deležu odbitega in absorbiranega elektromagnetnega valovanja izbrane valovne dolžine, za preprečevanje škodljivih učinkov, kateremu so namenjene.

Očala, ki so primerna za vire sevanja istega tipa, morajo biti razvrščena po rastočem vrstnem redu glede na varovalne faktorje, proizvajalčeva navodila pa morajo še zlasti navajati krivulje prenosa, ki omogočajo izbiro najustreznejše osebne varovalne opreme ob upoštevanju takšnih neločljivo povezanih veljavnih okoliščinah uporabe, kot sta razdalja do vira in spektralna porazdelitev energije, ki seva na tej razdalji.

Proizvajalec mora vse primerke filtrirnih očal označiti z ustreznimi števkami varovalnega faktorja.

3.9.2. Ionizirno sevanje

3.9.2.1. Varovanje pred zunanjo radioaktivno kontaminacijo

Sestavne materiale in druge sestavne dele osebne varovalne opreme, namenjene varovanju vsega telesa ali njegovih delov pred radioaktivnim prahom, plini, tekočinami ali zmesmi, je treba izbrati ali načrtovati in vključiti tako, da se v predvidljivih okoliščinah uporabe zagotovi, da ta oprema učinkovito preprečuje vnos radioaktivnih snovi v ali na telo.

Glede na naravo ali stanje teh onesnaževalcev je treba zagotoviti potrebno tesnost z neprepustnostjo varovalnega zunanjega dela in/ali katerimi koli drugimi ustreznimi sredstvi, kot so prezračevalni sistemi in sistemi vzdrževanja normalnega zračnega tlaka, namenjeni preprečevanju vdora kontaminacijskih snovi.

Noben dekontaminacijski ukrep, ki je predpisan za osebno varovalno opremo, ne sme škodovati njeni ustreznosti za ponovno uporabo načrtovani dobi njene uporabe.

3.9.2.2. Omejeno varovanje pred zunanjim ionizirnim sevanjem

Osebna varovalna oprema, namenjena popolnemu varovanju uporabnika pred zunanjim sevanjem, ali ustreznemu zmanjšanju obsevanosti uporabnika s tem sevanjem, mora biti načrtovana tako, da uporabnika varuje pred nizkoenergjskim sevanjem (npr. žarkov beta) ali nizkoenergjskimi fotoni (npr. žarkov X in gama).

Sestavne materiale in druge sestavne dele teh kategorij osebne varovalne opreme je treba izbrati ali načrtovati in vgraditi tako, da se zagotovi varnostna stopnja uporabnika, ki se zahteva v predvidljivih okoliščinah uporabe, ne da bi se kot posledica oviranja uporabnikovih gibov, položaja ali gibanja podaljšal čas izpostavljenosti (glej 1.3.2.).

Osebna varovalna oprema mora imeti znak, ki kaže tip in debelino uporabljenega materiala(-ov) ki so primerni v predvidljivih okoliščinah uporabe.

3.10. Varovanje pred nevarnimi snovmi in povzročitelji okužbe

3.10.1. Varovanje dihal

Uporabniku osebne varovalne opreme za zaščito dihal moramo zagotoviti oskrbo z zrakom za dihanje, če je uporabnik izpostavljen zraku, ki je onesnažen in/ali ne vsebuje zadostno koncentracijo kisika za nemoteno dihanje.

Zrak, ki se dovede uporabniku osebne varovalne opreme, pridobivamo z ustreznimi sredstvi, kot na primer s filtracijo onesnaženega zraka s pomočjo zaščitne naprave ali zaščitnega sredstva ali dovedemo zrak iz neonesnaženega vira.

Izhodiščni materiali in drugi sestavni deli teh vrst osebnih varovalnih sredstev, se izberejo, koncipirajo ali izvedejo

tako, da se v času nošenja v predvidljivih pogojih uporabe zagotovi uporabniku primeren način funkcije dihanja in higiene.

Stopnja tesnjenja obraznega dela, padec tlaka pri vdihavanju, kakor tudi stopnja čiščenja pri napravah s filtracijo se morajo konstruirati tako, da lahko s onesnaženim zrakom vdre tako malo kontaminiranih delcev, da se ne ogroža zdravje, oziroma higiena uporabnika.

Osebna varovalna oprema mora biti opremljena z označbo za identifikacijo proizvajalca in s karakterističnimi podatki, ki skupaj z navodili za uporabo omogočajo vsakemu kvalificiranemu šolanemu uporabniku njeno strokovno uporabo.

Pri napravah s filtracijo mora biti v proizvajalčevih navodilih navedena časovna omejitev uporabnosti filtrov, kateri se v neuporabljenem stanju hranijo v originalni embalaži.

3.10.2. Varovanje pred stikom kože in oči

Osebna varovalna oprema, s katero želimo preprečiti dotik telesa ali delov telesa z nevarnimi ali kužnimi snovmi, mora ob predvidljivih pogojih uporabe nuditi zadosten odpor zoper vdor ali difuzijo navedenih nevarnih snovi.

Za osebna varovalna sredstva moramo izbrati ali koncipirati takšne materiale in druge sestavne dele, ki nudijo popolno tesnost in po možnosti omogočajo daljšo dnevno uporabo, ali v drugem primeru, nudijo omejeno tesnost, ki pa zahteva omejitev dobe nošenja.

Na osnovi lastnosti in predvidljivih pogojev imajo različne nevarne ali kužne snovi visoko penetracijsko sposobnost, ki pogojuje za določeno osebno varovalno opremo omejitev dobe zaščitne sposobnosti. Takšna osebna varovalna oprema se mora podvreči običajnim preskusom učinkovitosti, na osnovi katerih jih lahko razvrščamo glede uporabe. Osebna varovalna oprema, ki ustreza preskusni specifikaciji, mora biti označena zlasti z imenom ali s kodo snovi, ki se je uporabljala pri preskusu ter z običajnim časom trajanja zaščite. Poleg tega mora biti v proizvajalčevih navodilih naveden, opisan in razložen pomen kod, naveden podroben opis običajnih preskusov in vseh važnih podatkov in različnih pogojev za določitev maksimalno dovoljenega časa uporabe osebne varovalne opreme.

3.11. Varovalne naprave za potapljaško opremo

1. Naprava za dihanje

Naprava za dihanje mora pri predvidljivih pogojih, posebnost pa pri upoštevanju maksimalne globine potapljanja omogočiti uporabniku, da vdihava za dihanje primerno mešanico.

2. Če je to potrebno pod predvidljivimi pogoji uporabe, mora oprema obsegati naslednje sestavne dele:

a) potapljaško obleko za zaščito uporabnika pred nastopajočim tlakom vsled potapljanja (glej 3.2) in/ali pred mrazom (glej 3.7);

b) alarmno napravo, s katero se uporabnika pravočasno opozori na morebitno kasnejšo prekinitvev oskrbe z mešanico za dihanje (glej 2.8);

c) reševalno obleko, s pomočjo katere se lahko uporabnik vrne na površje (glej 3.4.1).

PRILOGA III

TEHNIČNA DOKUMENTACIJA, KI JO DOBAVI PROIZVAJALEC

Dokumentacija, navedena v 8. členu, mora vsebovati vse ustrezne podatke o sredstvih, ki jih je uporabil proizvajalec za zagotovitev, da je osebna varovalna oprema skladna z osnovnimi zahtevami, ki se nanašajo nanjo.

Pri tipih osebne varovalne opreme, navedenih v 2. točki prvega odstavka 4. člena (navadna osebna varovalna oprema) in 3. točki prvega odstavka 4. člena (zahtevna osebna varovalna oprema), mora dokumentacija še zlasti vsebovati:

1. proizvajalčevo tehnično dokumentacijo, ki jo sestavljajo:

a) splošni in podrobni načrti osebne varovanja, ki jih, kjer je ustrezno, spremljajo računski podatki in rezultati preskusov prototipa, če so potrebni za overitev skladnosti z osnovnimi zahtevami;

b) izčrpen seznam glavnih varnostnih zahtev in harmoniziranih standardov ali drugih tehničnih specifikacij, navedenih v 5. in 13. členu tega pravilnika, ob upoštevanju zasnovne tipa.

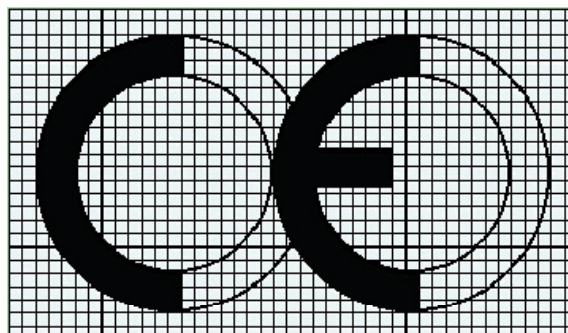
2. opis nadzornih in preskusnih zmogljivosti, ki jih je treba uporabljati v proizvajalčevi tovarni za preveritev skladnosti proizvodnje osebne varovalne opreme s harmoniziranimi standardi ali drugimi tehničnimi specifikacijami in ohranjanje ravni kakovosti;

3. izvod navodila, navedenega v 1.4., Priloge II.

PRILOGA IV

CE – ZNAK SKLADNOSTI IN INFORMACIJA

Znak skladnosti je sestavljen iz začetnic »CE« v spodaj prikazani obliki.

Če je oznaka CE pomanjšana ali povečana, se morajo razmerja iz zgornje risbe ohraniti.

Različni deli oznake CE morajo imeti na splošno isto višino, ki ne sme biti manjša od 5 mm. Ta minimalna dimenzija se lahko opusti pri majhnih velikostih osebne varovalne opreme.

PRILOGA V

POGOJI, KI JIH MORAJO IZPOLNJEVATI PRIGLAŠENI ORGANI ZA UGOTAVLJANJE SKLADNOSTI

(prva točka 14. člena)

Priglašeni organi za ugotavljanje skladnosti morajo izpolnjevati najmanj naslednje pogoje:

1. razpoložljivost osebja, potrebnih sredstev in opreme;

2. tehnična usposobljenost in strokovna neoporečnost osebja;

- 3. neodvisnost zaposlenih in tehničnega osebja pri opravljanju preskusov, pripravi poročil, izdajanju certifikatov in opravljanju nadzora, določenega v tem pravilniku, v povezavi z vsemi zainteresiranimi skupinami ali osebami, ki jih neposredno ali posredno zadeva osebna varovalna oprema;
 - 4. varovanje poslovnih skrivnosti;
 - 5. sklenitev zavarovanja za odgovornost.
- Izpolnjevanje pogojev pod 1. in 2. točko občasno preverja ministrstvo, pristojno za imenovanje priglašanih organov za ugotavljanje skladnosti.

PRILOGA VI

V
Z
O
R
E
C

ES-IZJAVA O SKLADNOSTI

Proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik s sedežem v Evropski skupnosti: ⁽¹⁾.....

.....

izjavlja(ta), da je v nadaljevanju opisana osebna varovalna oprema ⁽²⁾

.....

v skladu z določbami Pravilnika o osebni varovalni opremi (direktiva 89/686/EGS in njene dopolnitve), in kjer je tako, s harmoniziranim standardom ali slovenskim standardom, ki prevzema harmoniziran standard št. (za navedeno osebno varovalno opremo v skladu s 1. točko, prvega odstavka, 4. člena tega pravilnika),

identična osebni varovalni opremi, za katero velja ES-certifikat o pregledu tipa št.

ki ga je izdal priglašeni organ za ugotavljanje skladnosti: ⁽³⁾⁽⁴⁾

.....

in je predmet postopka, določenega v drugem ali tretjem odstavku 12. člena ⁽⁴⁾ Pravilnika o osebni varovalni opremi (direktiva 89/686/EGS in njene dopolnitve), pod nadzorom priglašene organa za ugotavljanje skladnosti: ⁽³⁾

.....

V, dne

.....
Podpis ⁽⁵⁾

⁽¹⁾ Ime proizvajalca in poln naslov. Pooblaščen zastopnik s sedežem v Evropski skupnosti mora poleg svojega navesti tudi ime in poln naslov proizvajalca.
⁽²⁾ Opis osebne varovalne opreme (izdelava, tip, serijska številka itn.).
⁽³⁾ Ime in naslov priglašene organa za ugotavljanje skladnosti.
⁽⁴⁾ Neustrezno izbrišite (prečrtajte).
⁽⁵⁾ Ime in položaj osebe, pooblaščen za podpisovanje v imenu proizvajalca ali njegovega pooblaščenega zastopnika s sedežem v Evropski skupnosti.

988. Pravilnik o prenehanju veljavnosti Navodila o načinu izvajanja akreditiranja in o splošnih pogojih, ki jih morajo izpolnjevati akreditirani organi

Na podlagi 74. člena Zakona o državni upravi (Uradni list RS, št. 52/02, 110/02 – ZDT, 56/03, 61/04 in 123/04) izdaja minister za gospodarstvo

P R A V I L N I K

o prenehanju veljavnosti Navodila o načinu izvajanja akreditiranja in o splošnih pogojih, ki jih morajo izpolnjevati akreditirani organi

1. člen

Z uveljavitvijo tega pravilnika preneha veljati Navodilo o načinu izvajanja akreditiranja in o splošnih pogojih, ki jih morajo izpolnjevati akreditirani organi (Uradni list RS, št. 90/98 in 97/00).

2. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 3202-1/2003
Ljubljana, dne 2. marca 2005.
EVA 2004-2111-0107

mag. Andrej Vizjak l. r.
Minister
za gospodarstvo

U S T A V N O S O D I Š Č E

989. Odločba o odpravi Obvezne razlage Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za naselje Vransko

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti in zakonitosti, začetem na pobudo Milene Moškon z Vranskega, ki jo zastopa Daša Gregorin Štifter, odvetnica v Celju, na seji dne 3. marca 2005

o d l o č i l o :

Obvezna razlaga Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za naselje Vransko (Uradni list RS, št. 50/02) se odpravi.

O b r a z l o ž i t e v

A)

1. Pobudnica izpodbija Obvezno razlago Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za naselje Vransko (v nadaljevanju: Obvezna razlaga). Navaja, da živi na območju, na katerem 14. člen Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za naselje Vransko (Uradni list RS, št. 74/98 – v nadaljevanju: Odlok) dovoljuje gradnje le izven koridorja za prelivanje visokih voda in hkrati zahteva, da se pri tem upoštevajo omejitve iz 10. in 11. člena Odloka. V njeni soseščini naj bi želeli graditi brez upoštevanja večine navedenih omejitev, zato so sprejeli Obvezno razlago. Na njeni podlagi naj ne bi bilo treba upoštevati vseh omejitev, temveč le tiste, ki izhajajo iz zadnje alineje 10. člena in zadnje alineje 11. člena Odloka. S tem naj bi Obvezna razlaga za nazaj spremenila določbi

10. in 11. člena Odloka, čeprav sta ti jasni in za sprejem izpodbijanega akta ni razloga. Pobudnica pojasnjuje, da je njena nepremičnina ogrožena, saj bi morebiten objekt na tem območju zaprl naravne vodne poti in s tem povzročil poplavo njene nepremičnine. Obvezna razlaga naj bi bila zato v neskladju z določbami 2., 71., 72., 153. in 155. člena Ustave.

2. Občina navaja, da je želela z Obvezno razlago odpraviti nejasnosti glede gradenj izven meja koridorja za prelivanje visokih voda. Določbi 10. in 11. člena Odloka naj ne bi spremenila, saj v celoti urejata gradnje znotraj koridorja za prelivanje visokih voda. Občina pojasnjuje, da je že izvedla številne ukrepe, ki izhajajo iz 10. in 11. člena Odloka. Zgradila naj bi most »INDE na Podgrajščici« ter končala vzdrževalna dela in sanacijo vodotokov. Ukrepi, ki izhajajo iz točke III Obvezne razlage oziroma iz pete alineje 11. člena Odloka, naj bi bili v zaključni fazi. Izdelovali naj bi tudi projektno dokumentacijo za gradnjo suhih zadrževalnikov, ki bodo povečali poplavno varnost. Iz kartografskega dela Odloka naj bi izhajalo, da je znotraj meja koridorja za prelivanje visokih voda le objekt pobudnice, ki že več let preprečuje mladi družini, da bi si zgradila stanovanjsko hišo.

B)

3. Pobudnica živi na poplavnem območju, ki je urbanistično načrtovano z Odlokom in Obvezno razlago, zato izkazuje pravni interes. Ustavno sodišče je pobudo sprejelo in glede na izpolnjene pogoje iz četrtega odstavka 26. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS) nadaljevalo z odločanjem o stvari sami.

4. Ustavno sodišče je v sklepu št. U-I-361/96 z dne 21. 10. 1999 (OdlUS VIII, 226) že sprejelo stališče, da je obvezna razlaga, ne glede na njen kasnejši sprejem, del norme od njene uveljavitve. Sama zase ne more biti predmet presoje ustavnosti, ker le ugotavlja pravi smisel določbe, na katero se nanaša. V primeru, da bi normodajalec dal normi vsebino, ki je ob njeni uveljavitvi ni imela, ne bi šlo za obvezno razlago, temveč za spremembo oziroma dopolnitev predpisa, ki pa je lahko predmet presoje ustavnosti.

5. Merila in pogoje vodnogospodarskega urejanja območij določa Odlok v IV. poglavju (členi 9 do 11). Po 9. členu je treba pri izvajanju kakršnihkoli posegov znotraj koridorja za prelivanje visokih voda Merinščice oziroma Podgrajščice ter izven tega koridorja v celoti upoštevati ukrepe in omejitve iz elaborata »Vodnogospodarske ureditve v sklopu izdelave PUP Vransko«, ki ga je decembra 1997 izdelal PUV, nizke in vodne gradnje, pod št. projekta 79/97. Ti ukrepi so taksativno naštet v 10. členu Odloka. Po citirani določbi Odloka je pretežni del ureditvenega območja naselja Vransko poplaven in je za povečanje poplavne varnosti treba izvesti ukrepe, ki se nanašajo na predvideno izvedbo suhih zadrževalnikov in čiščenje potokov; na sanacijo dotrajanih in poškodovanih ureditev ter zamenjavo dotrajanih mostnih konstrukcij na Merinščici in na zvišanje terena, kjer je predvidena nova pozidava na koti H (Q 100), pri čemer je treba ohraniti koridor za prelivanje visokih voda Merinščice in Podgrajščice. Na podlagi 11. člena Odloka je treba, kljub izvedbi ukrepov iz 10. člena tega akta, upoštevati še omejitve, ki so v nadaljevanju: taksativno našete. Po teh omejitvah so nove pozidave lahko le izven meja koridorja za prelivanje visokih voda, na minimalnih kotah zazidave H (Q 100). Znotraj meja tega koridorja so pod določenimi pogoji dovoljene sanacije in spremembe namembnosti objektov ter nadomestne gradnje. Poleg omejitev glede mostnih konstrukcij in uporabe površinskih voda so v 11. členu Odloka predpisane še omejitve glede odvajanja odpadnih voda iz novih in obstoječih objektov.

6. K določbama 10. in 11. člena Odloka je bila sprejeta izpodbijana Obvezna razlaga. Ta določa, da so ukrepi, kot so izvedba predvidenih suhih zadrževalnikov, potrebni za povečanje poplavne varnosti (za objekte, ki niso zgrajeni na H, Q 100) in niso pogoj za gradnjo novih objektov izven koridorja za prelivanje visokih voda. Omejitve gradenj novih

objektov na območju S3 in na celotnem ureditvenem območju (tretji odstavek 14. člena Odloka) so opisane v zadnji alineji 10. člena (to sta zvišanje terena za koto H,Q 100 in ohranitev koridorja za prelivanje visokih voda) in v zadnji alineji 11. člena Odloka (to so omejitve, povezane z načinom odvajanja odpadnih voda).

7. Po 9. členu Odloka je treba pri vseh gradnjah znotraj in izven meja koridorja za prelivanje visokih voda v celoti upoštevati ukrepe in omejitve iz strokovnega gradiva, ki je bilo pripravljeno v postopku priprave Odloka, in ki so taksativno naštet v 10. in 11. členu Odloka. Zato njihovo omejevanje ni mogoče brez spremembe Odloka. V postopku priprave sprememb tega akta je namreč treba strokovno preveriti, ali glede na spremenjene razmere, ki jih navaja Občina, vsi predpisani ukrepi in omejitve za gradnje na obravnavanem poplavnem območju niso več potrebni. V nasprotju s tem je Obvezna razlaga v primerih gradenj novih objektov izven meja koridorja za prelivanje visokih voda omejila število ukrepov in omejitev iz 10. in 11. člena Odloka in s tem razširila dopustnost teh gradenj. S tem je Obvezna razlaga dala določbama 10. in 11. člena Odloka novo vsebino, ki je ti določbi ob uveljavitvi nista imeli. Zato Obvezna razlaga predstavlja spremembo Odloka in ne njegove obvezne razlage.

8. V času sprejema Obvezne razlage je postopek spremembe Odloka urejal 43. člen Zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84 in nasl. – v nadaljevanju: ZUN). Ker je bila Obvezna razlaga sprejeta po postopku, ki je bil v neskladju s 43. členom ZUN, jo je Ustavno sodišče odpravilo. Ker je Ustavno sodišče izpodbijani akt odpravilo že zaradi navedenega neskladja, ni ocenilo še drugih očitkov pobudnice.

C)

9. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi drugega odstavka 45. člena ZUstS, v sestavi: predsednik dr. Janez Čebulj ter sodnice in sodniki dr. Zvonko Fišer, mag. Marija Krisper Kramberger, Milojka Modrijan, dr. Ciril Ribičič, Jože Tratnik in dr. Dragica Wedam Lukić. Odločbo je sprejelo soglasno.

Št. U-I-188/03-12

Ljubljana, dne 10. marca 2005.

Predsednik
dr. Janez Čebulj l. r.

990. Odločba, da prvi odstavek 58. člena in prvi odstavek 110. člena Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost nista bila v neskladju z Ustavo

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti in zakonitosti, začetem na pobudo Mitje Horvata iz Šoštanja, na seji dne 3. marca 2005

o d l o č i l o:

Prvi odstavek 58. člena in prvi odstavek 110. člena Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 79/02, 144/02, 76/03 in 93/03) nista bila v neskladju z Ustavo.

O b r a z l o ž i t e v

A)

1. Pobudnik izkazuje pravni interes z leta 2002 uvedenim postopkom za ugotovitev njegove davčne obveznosti po Za-

konu o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 89/98 in nasl. – v nadaljevanju: ZDDV). Postopek je bil uveden, ker naj bi iz njegove dohodninske napovedi za leto 2001 izhajalo, da bi zaradi vrednosti opravljenega prometa moral biti zavezanec po ZDDV. Ker se pobudnik s tem ne strinja, se je septembra 2003 v davčnem postopku pritožil, pred Ustavnim sodiščem pa vložil pobudo za oceno ustavnosti in zakonitosti prvega odstavka 58. člena in prvega odstavka 110. člena Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost (v nadaljevanju: Pravilnik02). V nasprotju s pristojnim davčnim organom, ki meni, da je neobdavčeno le izobraževanje kot dejavnost, ki ga v okviru predpisanih programov izvaja izobraževalna ustanova, so po njegovem mnenju neobdavčene tudi storitve izobraževanja po avtorskih pogodbah in pogodbah o delu. Glede na to zatrjuje neskladje prvega odstavka 58. člena Pravilnika02 z 8. točko 26. člena ZDDV ter z 2. in s 147. členom Ustave, saj so davčne obveznosti lahko določene le z zakoni ter na jasn način. Zato jih upravni organi ne smejo samovoljno razlagati in jim s tem dajati vsebine, ki ne izhaja iz zakona. Pobudnik se tudi ne strinja z davčnim organom glede razlage vrednostne opredelitve opravljenega prometa; relevantna naj bi bila zgolj vrednost obdavčljivega prometa, ne pa tudi vrednost oproščenega prometa, kot to določa Pravilnik02 v prvem odstavku 110. člena. Ker naj bi takšna podzakonska opredelitev samovoljno širila opredelitev iz prvega odstavka 45. člena ZDDV, pobudnik tudi zanjo zatrjuje neskladje z ZDDV ter s členi 2, 3, 5, 120 in 147 Ustave.

2. Ministrstvo za finance je v odgovoru na pobudnikove navedbe poudarilo, da sta izpodbijani določbi izdani na podlagi zakonskega pooblastila, po katerem minister, pristojen za finance, izda podrobnejše predpise o izvajanju ZDDV, zato ne kršita legalitetnega načela. Hkrati je še pojasnilo, da ZDDV uvodoma določa, katere transakcije so predmet ZDDV, v nadaljevanju: pa nato predpiše ali je od transakcij treba obračunati davek na dodano vrednost (v nadaljevanju: DDV) in po kakšni stopnji. Navedeno se ugotavlja za vsako transakcijo posebej. Glede na to pomeni pojem »obdavčljiva transakcija« oziroma »obdavčljiv promet« (ang. »taxable transactions«) vsako transakcijo, od katere se davek ali obračuna (ang. »taxed transaction«) ali ne (ang. »non-taxable transactions« oziroma »exempted transactions«).

B)

3. Na podlagi 193. člena Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 17/04 in nasl. – v nadaljevanju: Pravilnik04) je Pravilnik02 med postopkom pred Ustavnim sodiščem prenehal veljati. Ker ima pobudnik odprt postopek, v katerem se izpodbijana določba še uporablja, so izpolnjeni pogoji za ustavnosodno presojo iz 47. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS). Ustavno sodišče je pobudo sprejelo. Glede na izpolnjene pogoje iz četrtega odstavka 26. člena ZUstS je nadaljevalo z odločanjem o stvari sami.

4. Ureditev obdavčevanja izobraževanja z DDV se je od 1. 7. 1999, ko se je začel uporabljati ZDDV in na njegovi podlagi izdani podzakonski predpisi, spreminjala. Tako so bile ob začetku uporabe sistema DDV plačila DDV oproščene storitve predšolske vzgoje, izobraževanja in usposabljanja otrok, mladine in odraslih, če so se opravljale skladno s področnimi predpisi (četrta točka 26. člena Zakona o davku na dodano vrednost, Uradni list RS, št. 89/98). Na podlagi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 67/02 – v nadaljevanju: ZDDV-B) pa so od 1. 10. 2002 plačila DDV oproščeni predšolska vzgoja, šolsko in univerzitetno izobraževanje in usposabljanje, ki jih v skladu s predpisi opravljajo javni zavodi ali druge organizacije (16. člen ZDDV-B oziroma 8. točka prvega odstavka 26. člena ZDDV). Hkrati z uveljavitvijo spremenjene zakonske ureditve je bil uveljavljen tudi nov Pravilnik02, katerega prvi odstavek 58. člena pobudnik izpodbija. Izpodbijana podzakonska določba je uvodoma jasno navajala, da gre za storitve, ki jih izvajajo javni zavodi ali druge organizacije pod predpisanimi pogoji na

področju izobraževanja, nato pa je področje izobraževanja podrobneje opredelila. Glede na to, da je iz Pravidnika02 izhajalo enako kot iz ZDDV, tj. da so oproščene storitve, ki jih izvajajo ustanove, izpodbijana podzakonska določba ni bila nezakonita oziroma neustavna, saj v vsebinskem smislu ni določala ničesar zunaj zakonskih okvirov.

5. Prav tako je bil po začetku uporabe sistema DDV spremenjen prvi odstavek 45. člena ZDDV. Ob uveljavitvi je določal, da oseba, katere vrednost opravljenega prometa blaga oziroma storitev v obdobju zadnjih 12 mesecev ne preseže 5.000.000 SIT oziroma ni verjetno, da bo presegala 5.000.000 SIT, ni davčni zavezanec po ZDDV. Ker naj bi bila takšna ureditev nejasna zlasti glede tega, ali so mali zavezanci davčni zavezanci, je bila s 1. 10. 2002 spremenjena (30. člen ZDDV-B). Po njenem redakcijskem popravku naj bi iz ZDDV jasno izhajalo, da so mali zavezanci davčni zavezanci, ki so oproščeni plačila DDV, razen če se prostovoljno odločijo za obračunavanje DDV (Poročevalec DZ, št. 76/01).

6. Po spremenjeni (in še vedno veljavni) ureditvi iz prvega odstavka 45. člena ZDDV tako davčni zavezanec, ki v obdobju zadnjih 12 mesecev ne preseže 5.000.000 SIT oziroma ni verjetno, da bo presegel 5.000.000 SIT obdavčljivega prometa, ne sme obračunavati DDV, na izdanih računih ne sme izkazovati DDV, nima pravice do odbitka vstopnega DDV ter tudi ne dolžnosti vodenja knjigovodstva. Ob uveljavitvi spremenjene zakonske določbe je bila uveljavljena tudi nova podzakonska opredelitev prometa po 45. členu ZDDV, ki je določila, da pomeni obdavčljiv promet znesek obdavčenega in oproščenega prometa (prvi odstavek 110. člena Pravidnika02; enako opredelitev ima veljavni prvi odstavek 135. člena Pravidnika04).

7. Takšna podzakonska ureditev naj bi bila po pobudnikovem mnenju nezakonita oziroma neustavna, ker naj bi širila zakonsko ureditev. Vendar pobudnikovo zatrjevanje ni utemeljeno, saj je obdavčen promet le del obdavčljivega prometa, poleg drugega dela, ki je neobdavčen (oproščen) promet. Zato pojmov obdavčljiv promet in obdavčen promet ni mogoče enačiti.

8. Ko se ugotavlja, ali gre za po ZDDV obdavčljiv promet, se v bistvu ugotavlja, ali je nastala obveznost obračuna in plačila davka. Če je ta nastala (se pravi, da obstajajo okoliščine, zaradi katerih je treba davek plačati), gre za obdavčen promet, če pa obveznost obračuna in plačila ni nastala, gre za neobdavčen (oproščen) promet. Glede na to se celotna vrednost obdavčljivega prometa dejansko ugotovi na podlagi skupne vrednosti obdavčenega in neobdavčenega (oproščenega) prometa. Zato tudi ta izpodbijana podzakonska določba ni bila v neskladju z zakonom in Ustavo, saj ni vsebovala vsebin, za katere ne bi bilo zakonske podlage.

9. Kolikor se navedbe v pobudi nanašajo na razlago izpodbijanih določb s strani davčnega organa, s katero se pobudnik ne strinja, pa Ustavno sodišče pojasnjuje, da to samo po sebi ne more biti predmet presoje predpisa, začete s pobudo.

C)

10. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 21. člena ZUstS v sestavi: predsednik dr. Janez Čebulj ter sodnice in sodniki dr. Zvonko Fišer, mag. Marija Krisper Kramberger, Milojka Modrijan, dr. Ciril Ribičič, Jože Tratnik in dr. Dragica Wedam Lukić. Odločbo je sprejelo soglasno.

Št. U-I-190/03-10

Ljubljana, dne 3. marca 2005.

Predsednik
dr. Janez Čebulj l. r.

¹ Pred njeno uveljavitvijo je bilo v 91. členu Pravidnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 4/99 in nasl.) določeno, da pomeni vrednost opravljenega prometa iz prvega odstavka 45. člena ZDDV, za katerokoli davčno obdobje, znesek, od katerega bi se obračunaval in plačeval DDV za to obdobje, če oproščen promet ne bi bil oproščen plačila DDV.

991. Odločba o razveljavitvi 38. člena Zakona o železniškem prometu

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti, začetem na zahtevo Višjega sodišča v Ljubljani, na seji dne 3. marca 2005

odločilo:

Člen 38 Zakona o železniškem prometu (Uradni list RS, št. 92/99, 11/1, 33/01, 110/02, 56/03, 83/03 – ur. p.b. in 86/04) se razveljavi.

Obrazložitev

A)

1. Višje sodišče v Ljubljani (v nadaljevanju: predlagatelj) je vložilo zahtevo za oceno ustavnosti 38. člena Zakona o železniškem prometu (v nadaljevanju: ZZelP), po katerem se zemljišče, ki je bilo do začetka veljavnosti tega zakona že uporabljeno za gradnjo javne železniške infrastrukture, vpiše v zemljiško knjigo kot javno dobro – javna železniška infrastruktura – po skrajšanem postopku brez zemljiškoknjižne listine, ne glede na svojo vrednost in pravico lastnikov zemljišč do odškodnine. Navaja, da je prvostopenjsko sodišče v zemljiškoknjižni zadevi odločilo na podlagi prvega odstavka 38. člena ZZelP in zavnilo ugovor »imeticne pravice uporabe (sedaj lastnice)« zoper sklep o dovolitvi odpisa parcele št. 402/2 in pripis te parcele k drugi vložni številki, kjer je vknjižena nepremičnina kot javno dobro – železniška infrastruktura. V obravnavanem primeru naj bi bil odpis parcele iz enega zemljiškoknjižnega vložka v drugega povezan s spremembo lastninske pravice. Po tretjem odstavku izpodbijane določbe mora novi lastnik predlogu za zemljiškoknjižni vpis lastništva javne železniške infrastrukture priložiti pisno izjavo o pridobitvi lastninske pravice po tem zakonu. V obravnavani zadevi naj bi to bila izjava o pridobitvi lastninske pravice, ki jo je dal direktor Direkcije za železniški promet.

2. V zahtevi predlagatelj ugotavlja, da je določba 38. člena ZZelP enaka določbi 85. člena Zakona o javnih cestah (Uradni list RS, št. 29/97 in nasl. – v nadaljevanju: ZJC), ki jo je Ustavno sodišče z odločbo št. U-I-224/00 z dne 9. 5. 2002 (Uradni list RS, št. 50/02 in OdlUS XI, 73) razveljavilo, ker je ugotovilo, da ni v skladu z 2. členom, z drugim odstavkom 14. člena, s 23., 33. in z 69. členom Ustave. Ker meni, da je tudi 38. člen ZZelP v neskladju z Ustavo iz enakih razlogov, kot je to ugotovilo Ustavno sodišče za določbo 85. člena ZJC, je pritožbeni postopek v zadevi št. I Cp 1157/2004 prekinil in vložil zahtevo za oceno ustavnosti navedene določbe ZZelP. Ustavnemu sodišču predlaga, naj izpodbijano določbo razveljavi.

3. Državni zbor na zahtevo ni odgovoril. Vlada pa meni, da je zahteva neutemeljena.

Navaja, da izpodbijana določba sicer pomeni poseg v lastninsko pravico iz 33. člena Ustave, ker »legalizira« neizpeljane razlastitvene postopke. Vendar meni, da je ta poseg nujen za ureditev lastninskih razmerij na javnem dobru in za uskladitev zemljiškoknjižnega stanja.

B)

Pomen izpodbijane ureditve

4. člen 38 ZZelP je prehodna določba, ki ureja zemljiškoknjižni vpis javnega dobra – javne železniške infrastrukture – za tista zemljišča, ki so bila do uveljavitve tega zakona uporabljena za gradnjo javne železniške infrastrukture. Javno dobro – javna železniška infrastruktura – se vpiše »po skrajšanem postopku brez zemljiškoknjižne listine ne glede na svojo vrednost«.

5. Status in sestavne dele javne železniške infrastrukture določata 9. in 10. člen ZZelP. Po prvem odstavku 9. člena

so javna železniška infrastruktura objekti in naprave, potrebni za nemoteno odvijanje javnega železniškega prometa ter pripadajoča zemljišča, ki funkcionalno služijo njihovi namenski rabi. Zemljišča, na katerih je zgrajena javna železniška infrastruktura, in zemljišča, ki so namenjena njeni funkcionalni rabi, so kot sestavni deli javne železniške infrastrukture opredeljena tudi s prvo alinejo prvega odstavka 10. člena. Po 12. členu ZZelP se delu javne železniške infrastrukture lahko odvzame status grajenega javnega dobra le, če ni več potreben za odvijanje javnega železniškega prometa ter opravljanje prevoznih storitev v javnem železniškem prometu.

6. Vpis, da je nepremičnina javno dobro, pomeni vpis pravnega dejstva. Gre za pravno lastnost nepremičnine, ki je pomembna za pravni promet s to nepremičnino. Pravna dejstva se v zemljiško knjigo vpisujejo z zaznambo (63. člen Zakona o zemljiški knjigi, Uradni list RS, št. 58/03 – v nadaljevanju: ZZK-1). V času uveljavitve ZZelP je veljal Zakon o zemljiški knjigi (Uradni list RS, št. 33/95 in nasl. – v nadaljevanju: ZZK/95). Ta je v drugem odstavku 34. člena določal, da se zaznamba opravi na podlagi listin in pod pogoji, ki jih določa zakon. Vsebine listin, ki so bile podlaga za zaznambo, ZZK/95 ni urejal izrecno. Po 111. členu ZZK-1 pa se pravno dejstvo, da je nepremičnina javno dobro, zaznamuje na podlagi končne oziroma pravnomočne (če zakon za posamezno vrsto javnega dobra tako določa) odločbe pristojnega organa o določitvi statusa javnega dobra tej nepremičnini. Določbe tega zakona se na podlagi 246. člena ZZK-1 praviloma uporabljajo za vsa razmerja, v katerih zemljiškoknjžno sodišče (sodišče, ki vodi zemljiško knjigo – 2. člen ZZK-1) še ni odločilo o vpisu in če sodišče druge stopnje po uveljavitvi tega zakona razveljavi sklep o vpisu.

7. Po izpodbijani določbi se torej zaznamba javnega dobra na določeni nepremičnini vpiše v zemljiško knjigo brez zemljiškoknjžne listine, ki bi bila sicer potrebna za tako zaznambo. Kot skrajšani postopek pa je razumeti poenostavljen postopek odpisa parcele ali dela parcele brez predložitve zemljiškoknjžne listine, ki ga je ZZK/95 omogočal v členih od 129 do 131.¹

8. Prvi odstavek izpodbijane določbe torej pomeni odpis parcele ali dela parcele, ki je javna železniška infrastruktura, in njen vpis v drug zemljiškoknjžni vložek ter vpis zaznambe javnega dobra brez zemljiškoknjžne listine. Po tretjem odstavku izpodbijane določbe mora lastnik ali njegov pooblaščenec predlogu za vpis lastništva javne železniške infrastrukture predložiti pisno izjavo o pridobitvi lastninske pravice po tem zakonu. Drugi odstavek 38. člena pa določa, da imajo lastniki zemljišč iz prejšnjega odstavka, ki za svoje zemljišče še niso prejeli odškodnine, pravico to zahtevati v skladu z zakonom.

Lastninska pravica države na grajenem javnem dobru

9. Drugi odstavek 9. člena ZZelP sicer določa, da je javna železniška infrastruktura grajeno javno dobro v lasti države. Vendar to ne pomeni, da je javna železniška infrastruktura postala last države šele z uveljavitvijo ZZelP. Pred uveljavitvijo ZZelP je obseg in pogoje uporabe javne železniške infrastrukture določal Zakon o načinu opravljanja in financiranja prometa na obstoječi železniški mreži ter organizaciji in lastninskem preoblikovanju javnega podjetja Slovenske železnice (Uradni list RS, št. 71/93). Zakon o stavbnih zemljiščih (Uradni list RS, št. 44/97 – v nadaljevanju: ZSZ) pa je določil, da so javna infrastruktura med drugimi tudi objekti in omrežja, ki so neposredno namenjeni izvajanju gospodarskih

javnih služb na področju prometa. S 4. členom je ZSZ določil, da so objekti javne infrastrukture in zemljišča, na katerih so zgrajeni, grajeno javno dobro. Po prvem odstavku 5. člena ZSZ je nepremičnina pridobila status grajenega javnega dobra državnega pomena z odločbo, ki jo je na podlagi sklepa Vlade izdalo pristojno ministrstvo. Po četrtem odstavku istega člena se je grajeno javno dobro v zemljiški knjigi vpisalo na podlagi odločbe. člen 51 ZSZ pa je določil, da se na predlog lastnika v zemljiško knjigo kot javno dobro vpišejo zemljišča, na katerih so ob uveljavitvi tega zakona objekti iz 3. člena, če kot taka še niso vpisana.

10. Prvi odstavek 4. člena Zakona o lastninjenju nepremičnin v družbeni lastnini (Uradni list RS, št. 44/97 in nasl. – v nadaljevanju: ZLNDL), ki je stopil v veljavo hkrati z ZSZ, je določil, da postanejo last države nepremičnine, na katerih je imela pravico uporabe Republika Slovenija, prvi odstavek 5. člena ZLNDL pa, da postanejo last občine ali mesta nepremičnine, na katerih je imela pravico uporabe občina ali mesto. Pravica uporabe je obstajala na nepremičnini v družbeni lasti. Glede na to, da vpis družbene lastnine v zemljiško knjigo ni imel konstitutivnega učinka, temveč le deklaratornega, tudi morebitni vpisi lastninske pravice po 4. členu ZLNDL in zaznambe (grajenega) javnega dobra po 51. členu ZSZ niso »povzročili« prenehanja lastninske pravice osebam, ki so bile v zemljiški knjigi sicer vpisane kot lastniki, nepremičnina pa je že prešla iz zasebne lastnine v družbeno lastnino. V teh primerih je zasebna lastnina »prešla« v družbeno že z enim od načinov takega prenosa (npr. z nacionalizacijo po samem zakonu, z razlastitvijo na podlagi pravnomočne odločbe, z izročitvijo v posest na podlagi pravnega posla, ...). Vpis v zemljiško knjigo namreč ni bil določen kot pridobitni način za prenos zasebne lastnine v družbeno niti v primerih, ko je nepremičnina iz zasebne lastnine prešla v družbeno lastnino na podlagi pravnega posla.² Po tretjem odstavku 4. člena ZLNDL se vpis lastninske pravice v zemljiški knjigi opravi po uradni dolžnosti le v primeru, da je v zemljiški knjigi že vpisana pravica uporabe v korist Republike Slovenije, sicer se po drugem odstavku istega člena vpis opravi na predlog. Predlogu za vpis v zemljiško knjigo je treba predložiti ustrezno zemljiškoknjžno listino. Če imetnik pravice ne razpolaga s tako listino (torej oseba, ki tako pravico sicer ima, vendar je ne more izkazati z listino), je po 136. členu ZZK/95 lahko predlagal, naj se za vpis njegove pravice smiselno uporabijo določbe od 109. do 123. člena (nastavitev zemljiške knjige). ZZK-1 pa za te primere predvideva postopek za vzpostavitev listine (določbe od 234. do 242. člena ZZK-1).

11. Zakonodajalec je z Zakonom o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 110/02 in nasl. – v nadaljevanju: ZGO-1), ki velja od 1. 1. 2003, med drugim uredil »uskladitev predpisov o grajenem javnem dobru«. V to ureditev je vključil tudi ZZelP (druga alineja 2. točke 211. člena ZGO-1). Prvi odstavek 212. člena ZGO-1 določa, da se šteje, da ima zemljišče (na katerem je zgrajen objekt, ki se ga po določbah 211. člena lahko šteje za grajeno javno dobro) pridobljen status grajenega javnega dobra državnega pomena, če je imela z dnem uveljavitve ZLNDL na njem pravico uporabe država ali če je za takšno nepremičnino v zemljiški knjigi vpisano, da je splošno ljudsko premoženje ali družbena lastnina.

12. člen 213 ZGO-1 določa ureditev neurejenega statusa grajenega javnega dobra. Po določbah tega člena zemljiška knjiga zaznambo o javnem dobru vpiše, ko prejme pravnomočno odločbo pristojnega resornega ministrstva o takem statusu zemljišča. Pristojno resorno ministrstvo tako odločbo izda, ko prejme sklep Vlade oziroma pristojnega občinskega organa o pridobitvi statusa grajenega javnega dobra državnega oziroma lokalnega pomena. Vlada oziroma pristojni občinski organ pa tak sklep izda na zahtevo, ki jo vložijo pristojni resorni minister oziroma župan, in ob predložitvi

¹ Navedene določbe ZZK/95 so se nanašale le na poenostavljen postopek odpisa parcele ali dela parcele, ki je bil uporabljen za gradnjo ali rekonstrukcijo ceste ali za regulacijo vodnega toka. Te določbe se uporabljajo tudi po uveljavitvi ZZK-1, vendar samo za postopke, ki so bili začeti pred uveljavitvijo (2. točka tretjega odstavka 246. člena ZZK-1).

² Glej tudi 16. točko obrazložitve odločbe Ustavnega sodišča št. U-I-224/00.

ustreznega dokazila, da ima predlagatelj pravico razpolagati z zemljiščem, ki naj bi skupaj z zgrajenim objektom na njem pridobilo status grajenega javnega dobra. Če predlagatelj s takim dokazilom ne razpolaga, lahko Vlada oziroma pristojni občinski organ izda omenjeni sklep le v primeru, da država oziroma občina takšno nepremičnino odkupi ali jo pridobi v last po postopkih o razlastitvi. Če je objekt gospodarske javne infrastrukture, ki se ga lahko šteje za javno dobro, v uporabi, zemljiškoknjižni lastnik pa je posameznik ali oseba zasebnega prava, se z uporabo takšnega objekta ne more prenehati brez soglasja pravne ali fizične osebe, ki s pomočjo takšnega objekta opravlja gospodarsko javno službo.

Vprašanje veljavnosti izpodbijane določbe

13. Prenehanja veljavnosti izpodbijane določbe ZZelP pa ZGO-1 ni določil. Glede na to, da je ZGO-1 z 212. in z 213. členom isto zakonsko materijo, kot jo ureja 38. člen ZZelP, kasneje uredil drugače, se zastavljata bodisi vprašanje veljavnosti določbe 38. člena ZZelP bodisi vprašanje medsebojne neuskajenosti pravnih pravil obeh zakonov. Da bi bilo zadoščeno ustavnemu načelu pravne države (2. člen Ustave), bi moral zakonodajalec poskrbeti, da nova ureditev postavi jasne meje veljavnosti oziroma uporabe določb, ki urejajo grajeno javno dobro – javno železniško infrastrukturo. Z interpretacijskimi argumenti kronologije, hierarhije in specialnosti zakonov je mogoče utemeljiti, da se nek predpis ne uporablja več, saj gre za uveljavljeno metodo razlage zakonov. Nesporno je namreč, da mlajši zakon razveljavlja starejšega. Da mlajši splošni zakon razveljavlja starejšega specialnega, pa je mogoče reči zlasti, ko z zgodovinsko in teleološko razlago ugotovimo, da novi zakon odpravlja različno urejanje določenega pravnega področja za različne vrste subjektov.³

14. ZGO-1 je sicer določil enotno ureditev neurejenega statusa grajenega javnega dobra za vse primere iz 211. člena ZGO-1. Vlada je v predlogu ZGO-1 navedla,⁴ da je treba »na novo sprocesirati možnost pridobitve statusa grajenega javnega dobra in postopek njegove ukinitve« zaradi odločbe Ustavnega sodišča o razveljavitvi 85. člena ZJC in 137. člena ZZK/95⁵. Pri tem ni omenila ZZelP oziroma javne železniške infrastrukture, kljub temu, da je bil že v predlogu ZGO-1 za prvo obravnavo pri 215. členu (sedaj veljavnem 211. členu) vključen tudi ZZelP kot predpis, ki ureja grajeno javno dobro. Glede na to, da je zakonodajalec v ZGO-1 upošteval, da grajeno javno dobro ureja tudi ZZelP (211. člen ZGO-1), prenehanje veljavnosti pa je izrecno določil le za 4. in 5. člen ZSZ (drugi odstavek 237. člena ZGO-1), je mogoča tudi razlaga, po kateri z uveljavitvijo ZGO-1 izpodbijani člen ZZelP ni prenehal veljati.⁶ Na namen zakonodajalca, da izpodbijana določba ostane v veljavi, kaže tudi določba 214. člena ZGO-1 in določba 2. točke tretjega odstavka 246. člena ZZK-1. Z 214. členom ZGO-1 je določil, da se nedokončani postopki za pridobitev statusa grajenega javnega dobra, ki so se začeli na podlagi določb ZSZ, končajo po dosedanjih predpisih; na zahtevo predlagatelja pa se postopek za pridobitev statusa grajenega javnega dobra lahko konča po določbah ZGO-1. Z navedeno prehodno določbo ZZK-1 je zakonodajalec določil, da se za nedokončane postopke uporabljajo določbe

³ Marjan Pavčnik, Argumentacija v pravu, CZ, Ljubljana 1991, str. 158.

⁴ Poročevalec Državnega zbora št. 98/02, str. 26.

⁵ Ti dve zakonski določbi je Ustavno sodišče razveljavilo z odločbo št. U-I-224/00.

⁶ Tudi Zakon o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02 in nasl. – v nadaljevanju: ZUreP), ki je med drugim na novo uredil dopustnost razlastitve in omejitve lastninske pravice, ZSZ ni razveljavil v celoti. S 5. točko 179. člena je ZUreP izrecno določil, da z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati ZSZ, »razen v delu, kolikor se nanaša na urejanje grajenega javnega dobra ter določbe prve alineje 56. člena, v delu, ki se nanaša na nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča«.

o poenostavljenem postopku odpisa in pripisa parcel v nov zemljiškoknjižni vložek (tj. določbe od 129. do 131. člena ZZK/95).

15. Zato je tudi Ustavno sodišče izpodbijano določbo presojalo kot predpis, ki še velja. Ali velja le za postopke, ki do uveljavitve ZGO-1 oziroma ZZK-1 še niso bili končani, ali tudi za postopke, ki so se začeli po uveljavitvi teh zakonov, bi bilo pomembno, če bi Ustavno sodišče presodilo, da taka ureditev sama po sebi ni v neskladju z Ustavo. V tem primeru bi namreč Ustavno sodišče moralo presoditi, ali gre za medsebojno neskladnost zakonov, ki bi kršila načela pravne države in s tem 2. člen Ustave.

Presoja

16. Iz obrazložitve predloga ZZelP je razvidno, da je predlagatelj Zakona želez državi zagotoviti lastništvo javne železniške infrastrukture. Ta je »razdeljena na transportno pot, ki je v Zakonu določena tako, kot jo pojmuje Evropska skupnost, in na zemljišča in objekte splošnega pomena, ki so tako opredeljeni zaradi značilnosti slovenskih potreb in načina financiranja izgradnje, ki ga je pogojevala pravna ureditev v preteklosti«.⁷ Izpodbijana določba pa naj bi skladno z ZZK/95 omogočila poenostavljen vpis državne lastnine v zemljiško knjigo.⁸

17. Vlada v svojem mnenju ne navaja, da bi bila izpodbijana ureditev potrebna za vpis države kot lastnice zemljišč (v družbeni lastnini), na katerih je država že imela pravico uporabe. Niti ne navaja, da bi šlo za ureditev zemljiškoknjižnega stanja zemljišč, ki so bila za gradnjo železniške infrastrukture uporabljena kot splošno ljudsko premoženje oziroma kot družbena lastnina. Prvi in tretji odstavek 38. člena ZZelP omogočata prav to. Opredelitev zemljišča v družbeni lastnini kot javne železniške infrastrukture namreč glede na drugi odstavek 9. člena pomeni, da je lastnik tega zemljišča država (in ne morda lokalna skupnost ali javno podjetje, ki je z železniško infrastrukturo gospodarilo in v njo opravljalo dejavnost železniškega prometa) kljub temu, da ne razpolaga z listino, iz katere bi bilo razvidno, da ima država pravico uporabe.

18. Tako kot predlagatelj tudi Vlada meni, da izpodbijana določba omogoča prenos zasebne lastnine na zemljiščih v državno lastnino. Urejanje zemljiškoknjižnega stanja na podlagi izpodbijane določbe torej pomeni način odvzema lastninske pravice posameznikom in civilnopravnim osebam ter pridobitve lastninske pravice države na teh zemljiščih. Tak način naj bi upravičevala pravna nesmiselnost razlastitvenih postopkov v primerih, ko je bilo zemljišče že uporabljeno za gradnjo javne železniške infrastrukture, in pravica dosedanjih lastnikov zemljišč do odškodnine za ta zemljišča.

19. Glede na to, da predlagatelj zemljiškoknjižnega vpisa ni treba predložiti niti listine (tj. odločbe pristojnega organa o pridobitvi statusa javnega dobra), ki je sicer podlaga za zaznambo javnega dobra, izpodbijana ureditev pomeni, da je ugotovitev, da je zemljišče javno dobro in da je država lastnica tega zemljišča, zadošča le izjava »novega lastnika oziroma njegovega pooblaščenca«.⁹

20. Pravna sredstva, ki jih imajo stranke na voljo v zemljiškoknjižnem postopku, pa niso pravna sredstva, s katerimi bi bila zagotovljena sodna kontrola izpolnjevanja pogojev za odvzem lastninske pravice v javno korist. Izpodbijana ureditev torej lastnikom zemljišč ne daje možnosti sodnega varstva niti v primeru, če bi bilo sporno vprašanje, ali je določeno zemljišče res sestavni del javne železniške infrastrukture po 10. členu ZZelP. Smisel določbe prvega odstavka 23. člena Ustave je, da lahko vsakdo učinkovito brani svoje pravice oziroma pravne koristi. Pravica do zasebne lastnine je človekova pravica (33. člen Ustave). Sodno varstvo človekovih

⁷ Poročevalec Državnega zbora, št. 38/99 str. 7.

⁸ Ibidem, str. 23.

⁹ Po zadnji alineji tretjega odstavka 21. člena ZZelP je gospodarjenje z javno železniško infrastrukturo naloga Agencije za železniški promet, ki je bila ustanovljena leta 2003.

pravic zagotavlja poleg 23. člena tudi četrti odstavek 15. člena Ustave. Če predpis tega ne omogoča, gre za poseg v pravico do sodnega varstva tako po 23. členu kot po četrtem odstavku 15. člena Ustave.

21. V primerih, v katerih bi šlo za zemljišče, ki bi se po določbah ZZelP lahko štelo za javno železniško infrastrukturo, izpodbijana določba pomeni odvzem lastninske pravice posamezniku oziroma civilnopravni osebi. Ustava sicer v 69. členu določa, da je razlastitev (odvzem ali omejitev lastninske pravice v javno korist) mogoča. Navedena določba Ustave torej omogoča poseg v pravico do zasebne lastnine, kot jo zagotavlja 33. člen Ustave, vendar le, če so izpolnjeni pogoji, zaradi katerih je tak poseg zaradi javne koristi dopusten.

22. Prvi pogoj dopustnosti posegov v človekove pravice in temeljne svoboščine je po ustaljeni ustavnosodni presoji ta, da poseg temelji na ustavno dopustnem, stvarno upravičenem cilju. Poleg tega je treba po ustaljeni ustavnosodni presoji vselej oceniti še, ali je ta v skladu z načeli pravne države (2. člen Ustave), in sicer s tistim izmed teh načel, ki prepoveduje prekomerne posege države tudi v primerih, ko se z njimi zasleduje ustavno dopusten cilj (splošno načelo sorazmernosti). Oceno, ali ne gre morda za prekomeren poseg, opravi Ustavno sodišče na podlagi t. i. strogega testa sorazmernosti, s katerim presodi, ali so izpolnjeni pogoji iz tretjega odstavka 15. člena Ustave.

23. Ustavno sodišče je v odločbi št. U-I-224/00 ugotovilo, da je ta presoja v primeru razlastitve že vsebovana v 69. členu Ustave in da je zato v našem pravnem sistemu, ki sledi zahtevam 69. člena Ustave, urejena tako, da je za konkretni primer, tj. za konkretno zemljišče, treba v ustreznem postopku ugotoviti, ali so izpolnjeni z zakonom določeni pogoji za odvzem ali omejitev lastninske pravice v javno korist (21. točka obrazložitve navedene odločbe Ustavnega sodišča). Iz presoje posega v lastninsko pravico, ki jo je Ustavno sodišče opravilo v omenjeni zadevi, je ugotovilo tudi, da 69. člen Ustave ne dopušča, da bi zakon imel neposredne razlastitvene učinke. Zato bi bila tudi vsaka ex lege zakonska razlastitev v nasprotju že z 69. členom Ustave, ne glede na to, da bi zakonodajalec tak odvzem lastninske pravice v zakonu izrecno določil (31. točka obrazložitve).

24. To pomeni, da je tudi izpodbijana ureditev v neskladju z 2., s 23., s 33. in z 69. členom Ustave. Zato je Ustavno sodišče razveljavilo 38. člen ZZelP.

Učinek razveljavitve

25. Ne glede na to, da se razveljavljena določba ZZelP ne bo mogla uporabiti v zemljiškoknjižnih postopkih, ki še niso pravnomočno končani (44. člen Zakona o Ustavnem sodišču, Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS), pa ta razveljavitev ne vpliva na dokončanje postopkov za pridobitev statusa grajenega javnega dobra po določbah ZSZ, kot to določa 214. člen ZGO-1. To pa ne pomeni, da je Ustavno sodišče obenem presodilo ustavnost ureditve ZGO-1.

C)

26. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 43. člena ZUstS in druge alinee drugega odstavka 46. člena Poslovnika Ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 93/03 in 98/03 – popr.) v sestavi: predsednik dr. Janez Čebulj ter sodnice in sodniki dr. Zvonko Fišer, mag. Marija Krisper Kramberger, Milojka Modrijan, dr. Ciril Ribičič, dr. Mirjam Škrk, Jože Tratnik in dr. Dragica Wedam Lukič. Odločbo je sprejelo soglasno.

Št. U-I-316/04-6

Ljubljana, dne 3. marca 2005.

Predsednik
dr. Janez Čebulj l. r.

992. Odločba o razveljavitvi Odloka o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Metlika za obdobje od leta 1986 do leta 2000, dopolnjenega v letu 1993 in 1997 ter srednjeročnega družbenega plana Občine Metlika za obdobje od leta 1986 do leta 1990, dopolnjenega v letu 1993 in 1997, dopolnitev 2000

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti in zakonitosti, začetem na zahtevo Vlade, na seji dne 3. marca 2005

odločilo:

Odlok o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Metlika za obdobje od leta 1986 do leta 2000, dopolnjenega v letih 1993 in 1997, ter srednjeročnega družbenega plana Občine Metlika za obdobje od leta 1986 do leta 1990, dopolnjenega v letih 1993 in 1997, dopolnitev 2000 (Uradni list RS, št. 85/02), se razveljavi.

Obrazložitev

A)

1. Predlagateljica izpodbija Odlok o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Metlika za obdobje od leta 1986 do leta 2000, dopolnjenega v letih 1993 in 1997, ter srednjeročnega družbenega plana Občine Metlika za obdobje od leta 1986 do leta 1990, dopolnjenega v letih 1993 in 1997, dopolnitev 2000 (v nadaljevanju: Odlok). Navaja, da so z Odlokom načrtovane spremembe občinskega prostorskega plana sprejete brez predhodnega sklepa Vlade o njihovi usklajenosti z obveznimi izhodišči prostorskih sestavin planskih aktov države, zato je izpodbijani akt v neskladju z drugim odstavkom 172. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02 in nasl. – v nadaljevanju: ZUreP-1) in s 153. členom Ustave. Od Občine Metlika naj bi 28. 11. 2000 prejeli nepopolno vlogo za pridobitev navedenega sklepa Vlade, zato so jo takoj pozvali, naj jo dopolni. Občina naj bi se strinjala, da bo vlogo dopolnila z manjkajočimi strokovnimi podlagami, vendar je Odlok kljub temu sprejela, ne da bi pred tem dopolnila vlogo in pridobila sklep Vlade. Čeprav je bila opozorjena na neskladnost Odloka, ga Občina ne želi odpraviti. Vlada predlaga, naj Ustavno sodišče izpodbijani Odlok odpravi.

2. Občina navaja, da je začela pripravljati Odlok pred sprejemom Odloka o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega družbenega plana Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 11/99 – OdPSDP), zato bi bilo treba postopek njegove priprave in sprejemanja dopolniti. Vendar naj bi občinski svetniki vztrajali pri danih obljubah občanom in Odlok sprejeli, čeprav so bili pred tem seznanjeni, da spornega sklepa Vlade še ni. Občina pojasnjuje, da Odlok načrtuje šestnajst najnujnejših prostorskih sprememb. Pri njihovem načrtovanju naj bi upoštevali okoljske značilnosti območij oziroma tipe naselij, njihovo komunalno opremljenost, prometne zahteve in okoljevarstvene pogoje. Po sprejemu Odloka so dne 10. 2. 2004 prejeli sklep Vlade, iz katerega naj bi izhajalo, da sta dve načrtovani spremembi usklajeni z obveznimi izhodišči prostorskih sestavin planskih aktov države. Po stališču Občine naj bi bile tako usklajene tudi druge z Odlokom načrtovane spremembe. Občina meni, da Vlada ne utemeljeno predlaga odpravo Odloka, saj na njegovi podlagi niso nastale škodljive posledice, ki bi jih bilo treba odpraviti. Pri tem naj bi Odlok veljal le še kratek čas, ker že pripravlja Strategijo prostorskega razvoja v Občini.

B)

3. Odlok je bil pripravljen in sprejet tudi po določbah Zakona o urejanju prostora (Uradni list SRS, št. 18/84 in nasl. – v nadaljevanju: ZUreP), ki so na podlagi 179. člena ZUreP-1 prenehale veljati. Prehodna določba 171. člena ZUreP-1 podaljšuje veljavnost obstoječih občinskih prostorskih aktov, zato Odlok še velja. Zakonitost postopka njegove priprave in sprejemanja Ustavno sodišče presoja glede na določbe ZUreP.

4. Vprašanja o usklajenosti občinskih in državnih planskih aktov so bila urejena v 49. in 50. členu ZUreP. Po navedenih določbah je Vlada pred sprejetjem občinskih dolgoročnih oziroma srednjeročnih planov ugotovljala usklajenost njihovih prostorskih sestavin z obveznimi izhodišči prostorskih sestavin planskih aktov države. O morebitnih neusklajenostih je Vlada obvestila občinski svet najkasneje v 45 dneh ter mu naložila odpravo ugotovljenih neskladij. Po ustaljeni ustavnosodni presoji je bil navedeni instrument poglaviti način kontrole usklajenosti občinskih planskih dokumentov z obveznimi izhodišči državnih planov in zato v postopku priprave in sprejemanja občinskih planskih aktov bistvenega pomena. Nespoštovanje navedenega načela je pomenilo bistveno kršitev zakona, ki je sama po sebi zadoščala za razveljavitev izpodbijanih planskih aktov.

5. V postopku priprave in sprejemanja Odloka je Občina zaprosila za predhodno mnenje Vlade z nepopolno vlogo, ki je tudi na poziv ni dopolnila. Sicer je tudi Vlada opustila dolžno ravnanje, ker ni sprejela ustrezne odločitve niti po več kot enem letu od prejema njene vloge, čeprav je bilo očitno, da Občina vloge ni dopolnila. Vendar iz navedb Občine izhaja, da je ob sprejemanju izpodbijanega akta vedela za njegovo neusklajenost z obveznimi izhodišči državnih planov. Kljub temu je Odlok sprejela, zato je s tem bistveno kršila načelo usklajenosti občinskih in državnih planskih aktov. Pojasnila je sicer, da iz kasnejšega sklepa Vlade izhaja, da sta dve z Odlokom načrtovani spremembi usklajeni, vendar Ustavno sodišče tega ni moglo upoštevati, ker Občina tega sklepa ni predložila.

6. Predlagateljica je predlagala odpravo Odloka, vendar pri tem ni navedla škodljivih posledic, ki jih bi bilo treba odpraviti. Ustavno sodišče je zato izpodbijani akt zaradi neskladja z 49. in s 50. členom ZUreP razveljavilo.

C)

7. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi tretjega odstavka 45. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – ZUstS) v sestavi: predsednik dr. Janez Čebulj ter sodnice in sodniki dr. Zvonko Fišer, mag. Marija Krisper Kramberger, Milojka Modrijan, dr. Ciril Ribičič, Jože Tratnik in dr. Dragica Wedam Lukić. Odločbo je sprejelo soglasno.

Št. U-I-181/03-9

Ljubljana, dne 10. marca 2005.

Predsednik
dr. Janez Čebulj l. r.

993. Odločba o ugotovitvi, da je 6. člen Odloka o kategorizaciji občinskih cest v Občini Duplek (Medobčinski uradni vestnik, št. 16/99), kolikor pod zaporedno številko 193 opredeljuje javno pot Dvorjane (Dvorana–Grajfoner) v dolžini 120 metrov, v neskladju z Ustavo

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti in zakonitosti, začetem na pobudo Branka Kocbeka iz Dupleka, ki ga zastopa Bojan Grubar, odvetnik v Mariboru, na seji dne 17. februarja 2005

odločilo:

1. člen 6 Odloka o kategorizaciji občinskih cest v Občini Duplek (Medobčinski uradni vestnik, št. 16/99) je, kolikor pod zaporedno številko 193 opredeljuje javno pot Dvorjane (Dvorana – Grajfoner) v dolžini 120 metrov, v neskladju z Ustavo.

2. Občina Duplek mora neskladje iz prejšnje točke odpraviti v roku šestih mesecev od objave te odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije tako, da s pobudnikom sklene pravni posel za pridobitev zemljišča oziroma v istem roku začne postopek razlastitve ali v skladu z zakonom izpelje postopek za ukinitve javne ceste.

Obrazložitev

A)

1. Pobudnik izpodbija 6. člen Odloka o kategorizaciji občinskih cest v Občini Duplek (v nadaljevanju: Odlok), kolikor pod zaporedno številko 193 opredeljuje javno pot Dvorjane (Dvorana–Grajfoner) v dolžini 120 metrov, saj poteka po zemljiščih parc. št. 206/3 k.o. Dvorjane in parc. št. 206/05 k.o. Dvorjane, ki sta v njegovi lasti. Navaja, da o kategorizaciji te javne poti ni bil obveščen, čeprav sta njegovi zemljišči po 3. in 4. členu Zakona o stavbnih zemljiščih (Uradni list RS, št. 44/97 in nasl. – v nadaljevanju: ZSZ) postali javno dobro. Tudi iz 2. člena Zakona o javnih cestah (Uradni list RS, št. 29/97 in nasl. – v nadaljevanju: ZJC) naj bi izhajalo, da javna cesta ne sme biti na zemljišču v zasebni lasti, ne da bi bil prej z lastnikom sklenjen pravni posel za pridobitev zemljišča ali zoper njega izveden zakoniti postopek razlastitve. Ker naj ne bi bil pozvan k sklenitvi pogodbe o prenosu lastninske pravice in ker zoper njega tudi ni bil uveden postopek razlastitve, je izpodbijana določba Odloka v neskladju s 37. členom Stvarnopravnega zakonika (Uradni list RS, št. 87/02), po katerem lahko omejitve uporabe, uživanja in razpolaganja z lastninsko pravico določi samo zakon. Izpodbijana določba Odloka naj bi bila zato v neskladju tudi s 33. in z 69. členom Ustave.

2. Občina odgovarja, da ji 21. člen Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93 in nasl. – ZLS) in Statut nalagata številne obveznosti. Pri tem naj bi javne ceste kategorizirala na podlagi 3. člena ZJC in Uredbe o merilih za kategorizacijo javnih cest (Uradni list RS, št. 49/97 – v nadaljevanju: Uredba). Ceste, katerih pretežna prometna funkcija je dostop do posameznih lokacij v zaključenih prostorskih enotah (ulice, stanovanjske ceste, industrijske ceste in druge dostopne ceste), naj bi se na podlagi šestega odstavka 4. člena ZJC kategorizirale kot javne poti. Sporna javna pot naj bi obstajala že od leta 1900, ker je ob njej studenec in prebivalci Dvorjan so imeli pravico zajemanja vode iz njega, vendar ga je pobudnik zaprl. Ta javna pot naj bi vodila tudi do stanovanjske hiše, ki nima druge dovozne poti. Krajevna skupnost Dvorjane naj bi jo asfaltirala, čeprav je pobudnik del njenega cestišča odstranil zato, da ga je tlakoval. Občina navaja, da je predlog kategorizacije sporne poti na podlagi Uredbe predložila v predhodni pregled in mnenje Direkciji Republike Slovenije za ceste (v nadaljevanju: Direkcija), ki je preverila pravilnost uporabe meril za njeno kategorizacijo. Nepravilnosti naj ne bi ugotovila, zato je njeno kategorizacijo potrdila. Občina pojasnjuje, da je Ustavno sodišče iz podobnih razlogov že razveljavilo 6. člen Odloka, kolikor je opredeljeval javno pot pod zaporedno številko 94, vendar prizadeti sedaj nimajo zagotovljene javne poti. Za odpravo vseh težav z javnimi cestami naj bi namreč morala nameniti večji del proračunskih sredstev za geodetske in notarske storitve ter za plačilo odškodnin lastnikom zemljišč, zato se trudi in težave rešuje postopno.

B)

3. Pobudnik je priložil izpisek iz zemljiške knjige, iz katerega izhaja, da je lastnik zemljišč parc. št. 206/3 k.o. Dvorjane in parc. št. 206/05 k.o. Dvorjane, po katerih poteka javna pot, kategorizirana z izpodbijano določbo Odloka, zato izkazuje pravni interes. Ustavno sodišče je pobudo sprejelo in glede na izpolnjene pogoje iz četrtega odstavka 26. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS) nadaljevalo z odločanjem o stvari sami.

4. Odlok določa občinske ceste po njihovih kategorijah in namenu uporabe glede na vrsto cestnega prometa, ki ga prevzemajo (1. člen). V 6. členu med javne poti v naseljih in med naselji pod zaporedno številko 193 opredeljuje javno pot Dvorjane (Dvorana – Grajfoner) v dolžini 120 metrov. Ta pot leži na zemljiščih, ki sta v lasti pobudnika.

5. Ustava v 69. členu določa, da je razlastitev (odvzem ali omejitev lastninske pravice v javno korist) mogoča le proti nadomestilu v naravi ali proti odškodnini in pod pogoji, ki jih določa zakon. S tem členom Ustava zaradi zagotovitve javne koristi kljub ustavnopravnemu varstvu lastninske pravice, ki jo zagotavlja 33. člen Ustave, omogoča odvzem ali omejitev lastninske pravice na nepremičnini. Pri razlastitvi gre torej za poseg v lastninsko pravico v postopku, ki ga predpisuje Zakon o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02 – v nadaljevanju: ZUreP-1). Gre za postopek, v katerem se za konkreten primer ugotovi, ali so izpolnjeni zakonski pogoji za razlastitev, in v katerem so zagotovljeni tudi sodno varstvo ter nadomestilo v naravi ali odškodnina.

6. Pojem in status javnih cest ureja 2. člen ZJC. Javne ceste so prometne površine splošnega pomena za cestni promet, ki jih lahko vsak prosto uporablja na način in pod pogoji, določenimi s predpisi, ki urejajo javne ceste in varnost prometa na njih. V prvem odstavku 3. člena ZJC je določeno, da so državne ceste v lasti Republike Slovenije, občinske pa v lasti občine.

7. Ustavno sodišče je v odločbi št. U-I-87/91 z dne 28. 1. 1993 (Uradni list RS, št. 8/93 in OdlUS II, 10) odločilo, da podzakonski akt o razglasitvi javne poti ne more imeti razlastitvenega učinka za zemljišča, na katerih je ta pot, ker je to v neskladju s 33. členom Ustave. Takšen učinek sta povzročali določbi 137. člena Zakona o zemljiški knjigi (Uradni list RS, št. 33/95 – ZZK) in 85. člena ZJC, ki ju je Ustavno sodišče razveljavilo z odločbo št. U-I-224/00 z dne 9. 5. 2002 (Uradni list RS, št. 50/02 in OdlUS XI, 73). Po navedenih določbah bi država ali občina zaradi dejstva, da je bilo zemljišče uporabljeno za cesto, z vpisom javnega dobra (ceste) v zemljiško knjigo postali lastnici teh zemljišč, čeprav jih pred tem nista pridobili s pravnim poslom ali po zakonito izvedenem razlastitvenem postopku. Kategorizacija javnih cest na zemljiščih v zasebni lasti torej sama po sebi ne more povzročiti prenosa lastninske pravice na teh zemljiščih. Ustavno sodišče je v odločbi št. U-I-387/02 z dne 20. 5. 2004 (Uradni list RS, št. 62/04 in OdlUS XIII, 36) tudi presodilo, da Občina po ugotovitvi, da je posamezna javna cesta grajena na zemljišču, ki je v zasebni lasti, zgolj zaradi tega ne sme opustiti njene kategorizacije, ker je dolžna spoštovati predpisana merila za kategorizacijo javnih cest. V primeru, da cesta izpolnjuje ta merila, je Občina dolžna cesto ustrezno kategorizirati in s pravnim poslom ali po zakonito izvedenem razlastitvenem postopku pridobiti zemljišče, na katerem je cesta zgrajena.

8. V obravnavanem primeru s pobudnikom ni bil sklenjen pravni posel za pridobitev zemljišč s strani Občine. Zoper njega tudi ni bil izveden postopek razlastitve po določbah ZUreP-1. Zato je 6. člen Odloka v izpodbijanem delu v neskladju z 69. členom Ustave. Ker 6. člen Odloka v tem delu nedopustno posega v lastninsko pravico, je v neskladju tudi s 33. členom Ustave.

9. Glede na navedeno v 7. točki obrazložitve bi razveljavitev izpodbijane določbe Odloka lahko povzročila neustavno stanje. Ker gre za primer iz 48. člena ZUstS, je

Ustavno sodišče izdalo ugotovitveno odločbo. Kadar Ustavno sodišče izda ugotovitveno odločbo, določi organu, ki je izdal protiustaven oziroma nezakonit predpis, rok, v katerem mora ugotovljeno neustavnost oziroma nezakonitost odpraviti (drugi odstavki 48. člena ZUstS). Izpodbijana določba Odloka je v neskladju z Ustavo, ker je Občina opustila dolžno ravnanje. Zato je Ustavno sodišče na podlagi drugega odstavka 48. člena v povezavi z drugim odstavkom 40. člena ZUstS naložilo Občini, naj v roku šestih mesecev s pobudnikom sklene pravni posel za pridobitev zemljišča oziroma v istem roku začne razlastitveni postopek ali pa v primeru ugotovitve, da cesta ne izpolnjuje pogojev za kategorizacijo, v skladu z ZJC izpelje postopek za ukinitve javne ceste.

C)

10. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi drugega odstavka 40. in 48. člena ZUstS v sestavi: predsednik dr. Janez Čebulj ter sodnice in sodniki dr. Zvonko Fišer, mag. Marija Krisper Kramberger, dr. Ciril Ribičič, dr. Mirjam Škrk, Jože Tratnik in dr. Dragica Wedam Lukič. Odločbo je sprejelo soglasno.

Št. U-I-129/03-14

Ljubljana, dne 17. februarja 2005.

Predsednik
dr. Janez Čebulj l. r.

994. Odločba o razveljavitvi sklepa Vrhovnega sodišča št. I Up 1182/2003 z dne 3. 6. 2004 in sklepa Upravnega sodišča št. U 1269/2003 z dne 27. 8. 2003

Ustavno sodišče je v postopku odločanja o ustavni pritožbi A. A. A. iz Ž., ki ga zastopa B. B., odvetnik v Z., C. C. iz V., ki ga zastopa Č. Č., odvetnik v U., D. D. z T., ki ga zastopa E. E., odvetnik v Š., in F. F. z S., ki ga zastopa G. G., odvetnik v R., na seji dne 3. marca 2005

odločilo:

Sklep Vrhovnega sodišča št. I Up 1182/2003 z dne 3. 6. 2004 in sklep Upravnega sodišča št. U 1269/2003 z dne 27. 8. 2003 se razveljavita in se zadeva vrne Upravnemu sodišču v novo odločanje.

Obrazložitev

A)

1. Upravno sodišče je s sklepom št. U 1269/2003 z dne 27. 8. 2003 zavrglo tožbo pritožnikov, vloženo zaradi varstva ustavnih pravic na podlagi drugega odstavka 157. člena Ustave in tretjega odstavka 1. člena Zakona o upravnem sporu (Uradni list RS, št. 50/97 in nasl. – v nadaljevanju: ZUS), z obrazložitvijo, da posamično dejanje, ki ga vložujejo, ne more biti predmet sodnega varstva v upravnem sporu, ker imajo na razpolago drugo sodno varstvo. Vrhovno sodišče je s sklepom št. I Up 1182/2003 z dne 3. 6. 2002 njihovo pritožbo zavrnilo in navedeni sklep potrdilo.

2. Pritožniki izpodbijajo sklep Vrhovnega sodišča št. I Up 1182/2003 z dne 3. 6. 2004 in sklep Upravnega sodišča št. U 1269/2003 z dne 27. 8. 2003. Sodiščema očitajo kršitev pravice iz 22. člena in četrtega odstavka 15. člena Ustave. Menijo, da nimajo nikakršnih možnosti, da bi kršitev človekovih pravic uveljavljali v kazenskem ali pravnem postopku, kot trdita sodišči. Navajajo, da ne uveljavljajo škode, ampak kršitev človekovih pravic. Zasedujejo moralni in ne

premoženjski cilj. Dodajajo še, da je stališče Vrhovnega in Upravnega sodišča, po katerem je zagotovljeno varstvo ustavnih pravic v polnem obsegu pred sodišči splošne pristojnosti, napačno. Menijo, da sodišča splošne pristojnosti ob uporabi določb Obligacijskega zakonika (Uradni list RS, št. 83/01 – v nadaljevanju: OZ) ne zagotavljajo varstva vseh ustavnih pravic, ki so bile kršene v njihovi zadevi. Navajajo še, da so določbe OZ, na katere se sklicujeta sodišči, namenjene le varstvu določenih civilnopравnih, ne pa ustavnih pravic. Sodišči naj bi jim kršili tudi ustavno pravico iz četrtega odstavka 15. člena Ustave. Po mnenju pritožnikov Ustava s to določbo kot samostojno in posebno ustavno pravico brez ustavnega in zakonskega pridržka zagotavlja sodno varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter pravico do odprave posledic njihove kršitve. Sodno varstvo v polnem obsegu iz četrtega odstavka 15. člena Ustave v zvezi z drugim odstavkom 157. člena Ustave v danem primeru izpolnjuje le Upravno sodišče na temelju tretjega odstavka 1. člena ZUS. Menijo še, da jim ne bi smela biti odrečena pravica do sodnega varstva, ker ne uveljavljajo škode na podlagi oziroma Omejitev sodnega varstva v primeru kršitve ustavnih pravic bi bila v neskladju z Ustavo.

3. Senat Ustavnega sodišča je na podlagi druge alineje tretjega odstavka 46. člena Poslovnika (Uradni list RS, št. 93/03 in 98/03 – popr. – v nadaljevanju: Poslovník) zadevo obravnaval prednostno. Dne 28. 9. 2004 je s sklepom št. Up-547/04 ustavno pritožbo sprejel v obravnavo. Ustavna pritožba je bila v skladu z določbo 56. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUStS) poslana Vrhovnemu sodišču, na podlagi 22. člena Ustave pa nasprotnima strankama v upravnem sporu (Okrožnemu sodišču v Ljubljani in okrožnemu sodniku H. H.). Vrhovno sodišče in Okrožno sodišče v Ljubljani nista odgovorili. Okrožni sodnik H. H. pa je v odgovoru na ustavno pritožbo sporočil, da soglašajo s stališčem Upravnega in Vrhovnega sodišča, da upravno sodišče ni stvarno pristojno v tej zadevi, ker je podana stvarna pristojnost kazenskega sodišča. Meni tudi, da je pravno stališče ustavnih pritožnikov, da zoper ustno obrazložitev v kazenskem postopku ni pravnega varstva, napačno, saj imajo na voljo pravna sredstva, in sicer pritožbo zoper sodbo (366. člen Zakona o kazenskem postopku, Uradni list RS, št. 63/99 in nasl. – v nadaljevanju: ZKP), v kateri lahko uveljavljajo bistvene kršitve postopka (371. člen ZKP); pritožniki so pritožbo tudi vložili in je višje sodišče o njej že odločilo. Stranke so vložile tudi zahtevo za varstvo zakonitosti, zato je njihova zadeva sedaj v reševanju na Vrhovnem sodišču.

B)

4. Pritožniki zatrjujejo kršitev pravice do enakega varstva pravic (22. člen Ustave) in pravice do sodnega varstva pravic in temeljnih svoboščin ter pravice do odprave posledic njihove kršitve (četrti odstavek 15. člena Ustave), vendar iz njihovih navedb, s katerimi utemeljujejo kršitve, izhajajo, da smiselno zatrjujejo kršitev pravice do učinkovitega sodnega varstva (prvi odstavek 23. člena Ustave).

5. Pravica do sodnega varstva pomeni, da ima vsakdo pravico, da o njegovih pravicah in dolžnostih ter o obtožbah proti njemu brez nepotrebnega odlašanja odloča neodvisno, nepristransko in z zakonom ustanovljeno sodišče (prvi odstavek 23. člena Ustave). Uresničevanje pravice do sodnega varstva zoper nezakonita posamična dejanja in akte, s katerimi se posega v ustavne pravice posameznika, se v primerih, v katerih ni zagotovljenega drugega sodnega varstva, zagotavlja v upravnem sporu (drugi odstavek 157. člena Ustave).

6. V obravnavani zadevi so ustavni pritožniki na podlagi tretjega odstavka 1. člena ZUS¹ in drugega odstavka

157. člena Ustave uveljavljali sodno varstvo v upravnem sporu, in sicer zaradi posega v njihove ustavne pravice iz 21. člena (varstvo človekove osebnosti in dostojanstva), 22. člena (enako varstvo pravic), 23. člena (pravica do sodnega varstva), 25. člena (pravica do pravnega sredstva), 27. člena (domneva nedolžnosti), 29. člena (pravna jamstva v kazenskem postopku) in 34. člena Ustave (pravica do osebnega dostojanstva in varnosti). Ta naj bi bil storjen s posamičnim dejanjem s tem, da je predsednik senata dne 30. 6. 2003 v ustni obrazložitvi oprostilne sodbe v kazenski zadevi št. II K 8/2001 navedel, da so ustavni pritožniki storili kaznivo dejanje protipravnega odvzema prostosti po prvem odstavku 143. člena Kazenskega zakonika Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 63/94 in nasl. – KZ), vendar ne na grozovit način. V tožbi so predlagali, naj Upravno sodišče ugotovi, da so jim bile z navedenim dejanjem kršene ustavne pravice, ter odloči, naj se zaradi odprave posledic kršitve sodbe objavi. V tožbi so zatrjevali, da za uveljavljanje navedene kršitve ustavnih pravic in za odpravo njenih posledic nimajo na razpolago drugega sodnega varstva oziroma da je drugo sodno varstvo neučinkovito.

7. Upravno sodišče je sklep o zavrženju tožbe utemeljilo s sklicevanjem na tretji odstavek 1. člena ZUS. Ta kot procesno predpostavko za uveljavljanje tovrstnega sodnega varstva v upravnem sporu določa odsotnost drugega sodnega varstva. Ni se strinjalo z zatrjevanjem tožnikov, da je ta pogoj v konkretnem primeru izpolnjen, ker nimajo na razpolago drugih učinkovitih sodnih postopkov. Sodišče je menilo, da je pogoj izostanka drugega sodnega varstva podan samo v primeru, ko sodno varstvo glede posamičnega dejanja, s katerim naj bi bilo poseženo v ustavne pravice posameznika, v normativni ureditvi drugih sodnih postopkov sploh ni predvideno. Po presoji Upravnega sodišča vtoževano posamično dejanje ne more biti predmet sodnega varstva v upravnem sporu, ker imajo tožniki po določbah ZKP možnost uveljavljati kršitve pravil postopka, storjene pri sojenju na prvi stopnji, s pritožbo (členi 366 do 395), če gre za kršitve, ki so v Zakonu določene kot absolutne bistvene kršitve določb postopka (prvi odstavek 371. člena ZKP), oziroma za kršitve, ki so vplivale ali so mogle vplivati na zakonitost in pravilnost sodbe (drugi odstavek 371. člena ZKP). Če ne gre ne za eno ne za drugo vrsto kršitve, imajo pritožniki sodno varstvo v pravnem postopku (1. člen Zakona o pravnem postopku, Uradni list RS, št. 26/99 in nasl. – v nadaljevanju ZPP). Po stališču sodišča so tožniki v tožbi smiselno zatrjevali, da je bilo navedeno dejanje protipravno in da jim je povzročilo škodo. To pa so po mnenju sodišča elementi civilnega delikta (10. člen, tretji odstavek 131. člena v zvezi s 148. členom in 132. členom OZ). V zvezi s takim dejanjem imajo posamezniki zagotovljeno sodno varstvo v pravnem postopku ne glede na to, ali dejanje predstavlja tudi (nezakonit) poseg v njihove ustavne pravice ali ne. Glede na navedeno je sodišče tožbo zavrglo na podlagi 3. točke prvega odstavka 34. člena ZUS² v povezavi s tretjim odstavkom 3. člena ZUS.³

8. Vrhovno sodišče je pritrdilo odločitvi Upravnega sodišča in razlogom, s katerimi jo je utemeljilo. Navedlo je še, da se varstvo, kot ga uveljavljajo pritožniki, prvenstveno daje v postopkih pred sodišči splošne pristojnosti ter da dejanska in pravna podlaga tožbe tožnikov in v njej postavljeni zahtevki ne dajejo osnove za presojo, da civilnopravno in kazensko pravno varstvo v konkretnem primeru ni zagotovljeno.

² Pri predhodnem preizkusu tožbe sodišče na podlagi 3. točke prvega odstavka 34. člena ZUS, tožbo zavrne s sklepom, če ugotovi da akt, ki se izpodbija s tožbo, ni upravni akt oziroma akt, ki se lahko izpodbija v upravnem sporu.

³ Tretji odstavek 3. člena ZUS določa, da kadar se v upravnem sporu izpodbijajo akti iz drugega odstavka tega člena ali v skladu s tem zakonom drugi akti, ki niso upravni akti, ali dejanja, se v postopku uporabljajo določbe tega zakona, ki se nanašajo na izpodbijanje upravnega akta, če ni s tem zakonom določeno drugače.

¹ Tretji odstavek 1. člena ZUS določa, da odloča sodišče v upravnem sporu o zakonitosti posamičnih aktov in dejanj, s katerimi se posega v ustavne pravice posameznika, če ni zagotovljeno drugo sodno varstvo.

9. Sodišče odloča v upravnem sporu po drugem odstavku 157. člena Ustave o zakonitosti posamičnih dejanj, s katerimi se posega v ustavne pravice posameznika, če ni zagotovljeno drugo sodno varstvo. Ključno vprašanje v sporih na podlagi drugega odstavka 157. člena Ustave oziroma tretjega odstavka 1. člena ZUS torej je, ali je tožniku zagotovljeno drugo sodno varstvo pravic. Od vsebine odgovora na to vprašanje je odvisno tudi nadaljnje postopanje sodišča, ki je primarno in kot tako izključuje sodno varstvo v upravnem sporu.

10. Da bi lahko sodišče, pristojno za odločanje v upravnem sporu, to sodno varstvo zaradi subsidiarnosti izključilo, mora odgovoriti na dve vprašanji: a) na vprašanje, ali obstaja drugo (primarno) sodno varstvo, ki izključuje upravni spor, in če obstaja, katero sodno varstvo je to, in b) na vprašanje, ali je takšno (primarno) sodno varstvo učinkovito. Šele pozitiven odgovor na obe vprašanji je lahko podlaga za to, da se sodišče iz tega razloga izreče za nepristojno.

11. Upravno sodišče je sicer ugotavljalo, ali imajo tožniki na razpolago drugo (primarno) sodno varstvo. Vendar pa, če je štel, da ni pristojno za obravnavo tožbe, ker imajo tožniki zagotovljeno sodno varstvo pred kazenskim in (oziroma) pravnim sodiščem, ne bi smelo ravnati po določbi 3. točke prvega odstavka 34. člena ZUS, temveč bi moralo uporabiti določbe ZPP, ki se po 16. členu ZUS primerno uporabljajo za vprašanja postopka, ki niso urejena z njim. V primeru subsidiarnosti sodnega varstva ne gre za zadevo, za katero ni sodne pristojnosti, temveč gre za zadevo, za katero je pristojno drugo sodišče, zato glede na 18. člen ZPP sodišče tožbe ne more zavreči, temveč se mora izreči za nepristojno ter zadevo po pravnomočnosti sklepa odstopiti v reševanje pristojnemu sodišču. V skladu z določbo drugega odstavka 23. člena ZPP sodišče, ki mu je bila zadeva odstopljena kot pristojnemu sodišču, nadaljuje postopek, kot da bi se začel pred njim. Samo na ta način je zagotovljeno učinkovito uresničevanje pravice do sodnega varstva in v obravnavanem primeru tudi učinkovito varstvo človekovih pravic pred posegi vanje z nezakonitimi dejanji. Ker Upravno sodišče ni ravnalo v skladu z navedenim, Vrhovno sodišče pa je njegovo odločitev potrdilo, sta z izpodbijanima sklepoma ustavnim pritožnikom posegli v pravico iz prvega odstavka 23. člena Ustave.

12. Glede na navedeno je Ustavno sodišče izpodbijana sklepa razveljavilo in vrnilo v novo odločanje Upravnemu sodišču. Ker je Ustavno sodišče izpodbijana sklepa razveljavilo že iz navedenim razlogov, ni presojalo drugih navedb pritožnikov, s katerimi zatrjujejo kršitev drugih človekovih pravic.

C)

13. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi prvega odstavka 59. člena ZUstS in druge alineje tretjega odstavka 46. člena Poslovnika v sestavi: predsednik dr. Janez Čebulj ter sodnice in sodniki dr. Zvonko Fišer, mag. Marija Krisper Kramberger, Milojka Modrijan, dr. Ciril Ribičič, Jože Tratnik in dr. Dragica Wedam Lukič. Odločbo je sprejelo soglasno.

Št. Up-547/04-21

Ljubljana, dne 3. marca 2005.

Predsednik
dr. Janez Čebulj l. r.

995. Odločba o razveljavitvi sodbe Vrhovnega sodišča, sodbe Višjega sodišča v Mariboru in sodbe Okrožnega sodišča v Slovenj Gradcu v izpodbijanem delu

Ustavno sodišče je v postopku odločanja o ustavni pritožbi A. A. iz Ž. na seji dne 10. marca 2005

o d l o č i l o:

Sodba Vrhovnega sodišča št. II Ips 329/2001 z dne 20. 3. 2002, sodba Višjega sodišča v Mariboru št. Cp 2543/99 z dne 20. 2. 2001 in sodba Okrožnega sodišča v Slovenj Gradcu št. P 127/98 z dne 30. 9. 1999 se v izpodbijanem delu razveljavijo in se zadeva v tem delu vrne Okrožnemu sodišču v Slovenj Gradcu v novo odločanje.

O b r a z l o ž i t e v

A)

1. V pravnem postopku je sodišče prve stopnje delno ugodilo tožbenemu zahtevku na plačilo denarne odškodnine za pretrpljene duševne bolečine zaradi razžalitive časti in dobrega imena, povzročene z žaljivim opisom tožnikovega ravnanja v knjigi »B. B.«, katere avtor je ustavni pritožnik. Pritožniku (v pravdi prvemu tožencu) je naložilo plačilo zneska 1.300.000 SIT z zakonskimi zamudnimi obrestmi. Zoper ta del prvostopenjske sodbe je pritožnik vložil pritožbo. Višje sodišče je njegovo pritožbo zavrnilo in v izpodbijanem delu potrdilo sodbo sodišča prve stopnje. Pritožnik je nato vložil tudi revizijo, ki jo je Vrhovno sodišče zavrnilo.

2. Ustavni pritožnik meni, da mu je z izpodbijanimi sodbami kršena svoboda izražanja, ki jo zagotavljata 39. člen Ustave in 10. člen Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (Uradni list RS, št. 33/94, MP, št. 7/94 – v nadaljevanju: EKČP), pa tudi svoboda umetniškega ustvarjanja iz 59. člena Ustave. Zatrjuje tudi kršitev načel pravne države (2. člen Ustave) in načela enakosti pred zakonom (drugi odstavek 14. člena Ustave). Pritožnik sicer priznava, da je varstvo časti in pravic drugih legitimni cilj omejevanja svobode izražanja, vendar meni, da se morajo omejitve razlagati ozko in morajo biti nujne za doseg tega cilja. Opozarja na odločbo Ustavnega sodišča št. U-I- 226/95 z dne 8. 7. 1999 (Uradni list RS, št. 60/99 in OdlUS VIII, 174). Meni, da bi morali tudi v odškodninskih sporih upoštevati izjemo, določeno v tretjem odstavku 169. člena Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 63/94 in nasl. – KZ), na podlagi katere se ne kaznuje, »kdor se o kom žaljivo izrazi v znanstvenem, književnem ali umetniškem delu, (...) če se iz načina izražanja ali iz drugih okoliščin vidi, da tega ni storil z namenom zaničevanja«. Po mnenju pritožnika je naloga Ustavnega sodišča, da poda enotno razlago glede medsebojnega razmerja ustavnih pravic, ki prihajajo v kolizijo. Pritožnik se sklicuje tudi na odločbo Ustavnega sodišča št. Up-50/99 z dne 14. 12. 2000 (Uradni list RS, št. 1/01 in OdlUS IX, 310), v kateri naj bi šlo za »precej hujši poseg v pravice tretjih«. Izpodbijanim sodbam pritožnik očita, da so v neskladju z ustaljeno ustavnosodno razlago glede vsebine pravice do svobode izražanja. Če bi izpodbijane sodbe obveljale, bi to imelo po mnenju pritožnika »zastrašujoč« učinek na pisatelje in druge avtorje. Opozarja, da je pojem »razžalitev dobrega imena in časti« iz prvega odstavka 200. člena Zakona o obligacijskih razmerjih (Uradni list SFRJ, št. 29/78 in nasl. – v nadaljevanju: ZOR) skoraj povsem nedoločen in pušča sodiščem široko diskrecijo pri presoji, kdaj je odškodninska odgovornost podana in kdaj ne. Sodna praksa, ki bi vsebovala jasna in predvidljiva merila za razmejitev med dopustnim in nedopustnim izražanjem avtorjev v literarnih delih, po zatrjevanju pritožnika ni oblikovana. S tem naj bi bila kršena načela pravne države.

Pritožnik zatrjuje tudi kršitev načela enakosti pred zakonom, saj naj bi sodišča v njegovem primeru odločila enako kot v nekaterih drugih primerih, v katerih pa je šlo za bistveno drugačne dejanske okoliščine.

3. Senat Ustavnega sodišča je s sklepom št. Up-422/02 z dne 25. 5. 2004 ustavno pritožbo sprejel v obravnavo. V skladu s 56. členom Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS) je Ustavno sodišče ustavno pritožbo poslalo Vrhovnemu sodišču, ki nanjo ni odgovorilo. Na podlagi 22. člena Ustave je ustavno pritožbo poslalo tudi nasprotnemu udeležencu iz pravde, ki je nanjo odgovoril. V odgovoru je predstavil svoje (negativno) mnenje o knjigi »B. B.« in opisal nekatere dogodke in objave v medijih, ki naj bi bili zanj žaljivi. Priložil je tudi članke, objavljene v različnih časopisih in revijah, v katerih avtorji komentirajo omenjeno knjigo.

B)

4. Za odločitev Ustavnega sodišča je v obravnavanem primeru bistveno vprašanje, ali so sodišča dala pravo vsebino in težo vsaki od ustavnih pravic, ki prihajajo v kolizijo. Gre za kolizijo med svobodo izražanja (39. člen Ustave) in svobodo umetniškega ustvarjanja (59. člen Ustave) na eni strani ter varstvom osebnostnih pravic (35. člen Ustave) na drugi strani.

5. Svoboda umetniškega ustvarjanja, ki je zagotovljena v 59. členu Ustave, je posebna izrazna oblika svobode izražanja iz 39. člena Ustave.¹ Ustavna določba vsebuje vrednostno načelo in zavezuje k vzdrževanju in pospeševanju umetniškega ustvarjanja.² Svoboda umetniškega ustvarjanja je v Ustavi zagotovljena brez zakonskega pridržka. Vendar to ne pomeni, da je svoboda umetniškega ustvarjanja popolnoma neomejena. Dopustne so tiste omejitve, ki jih določa Ustava sama, in omejitve zaradi varstva pravic drugih (tretji odstavek 15. člena Ustave).

6. Temelj in mejo ustavnega varstva časti predstavljata določbi 34. in 35. člena Ustave. Pravica do osebnega dostojanstva zagotavlja posamezniku priznanje njegove vrednosti, ki mu gre kot človeku in iz katere izvira njegova sposobnost samostojnega odločanja. Iz te človekove lastnosti pa izvira tudi jamstvo osebnostnih pravic. Že ime pove, da so to pravice, ki gredo človeku kot osebi, kot takemu. Z jamstvom osebnostnih pravic so zagotovljeni tisti elementi posameznikove osebnosti, ki niso varovani z drugimi določbami Ustave (s svobodo vesti, izražanja itn.), a je šele skupaj z njimi posamezniku dana možnost, da se svobodno razvija in oblikuje svoje življenje v skladu z lastnimi odločitvami.³

7. Čast in dobro ime sta lahko predmet kazenskopravnega in civilnopravnega varstva. Civilnopravno varstvo je lahko različnih vrst. Na podlagi 157. člena ZOR (oziroma 134. člena Obligacijskega zakonika, Uradni list RS, št. 83/01 in nasl. – v nadaljevanju: OZ) lahko posameznik od sodišča ali drugega pristojnega organa zahteva, da odredi prenehanje dejanja, s katerim se kršijo osebnostne pravice (134. člen OZ dopušča še zahtevek za preprečitev takega dejanja in zahtevek za odstranitev njegovih posledic). Na podlagi 199. člena ZOR (oziroma 178. člena OZ) lahko prizadeti v primeru kršitve osebnostne pravice zahteva, naj sodišče odredi objavo sodbe oziroma popravka na stroške oškodovalca ali odredi, da mora oškodovalec preklicati izjavo, s katero je storil kršitev, ali storiti kaj drugega, s čimer je mogoče doseči namen, ki se doseže z odškodnino (npr. da se mora prizadetemu opravičiti⁴). Po stališču teorije je

treba glede na posebne okoliščine, ki obstajajo pri posegih v osebnostne pravice, prizadetemu posamezniku priznati tudi pravico do vložitve ugotovitvene tožbe, ne da bi od toženca zahteval še kaj drugega.⁵ Če se sodba, s katero se ugotovi kršitev osebnostne pravice, objavi, ne gre več le za golo ugotovitev, temveč tudi že za odstranitev izvršene kršitve.⁶ Po 200. členu ZOR (oziroma 179. členu OZ) pa lahko prizadeti zahteva denarno odškodnino za pretrpljene duševne bolečine zaradi razžalitve dobrega imena in časti oziroma okrnitve osebnostne pravice.

8. Pri presoji obravnavane zadeve je bistveno odgovoriti na vprašanje, kje so meje izvrševanja posamezne temeljne pravice oziroma kako daleč lahko gre posameznik pri uporabi pravice, ki mu jo zagotavlja Ustava. Po stališču pravne teorije je osrednja prvina pravice možnost, da pravni subjekt ravna na določen način (*facultas agendi*).⁷ V postopku izvrševanja pravice in v povezavi z njim lahko pride do različnih situacij. V prvem primeru subjekt izvršuje pravico tako, da ostane v pravno dovoljenih mejah, ne da bi posegel v pravico drugega (zakonito – pravno izvrševanje pravice). V drugem naslovljenec krši pravo in se pri tem ne more sklicevati na pravno zavarovano upravičenje, ki bi dopuščalo, da njegovo ravnanje označimo kot zakonito (pravna kršitev). V tretjem, mejnem in nemara najbolj spornem primeru, subjekt sicer izhaja iz abstraktnega upravičenja, a ga izvršuje tako, da posega v pravico, ki pripada drugemu.⁸

9. V skladu z določbo tretjega odstavka 15. člena Ustave so človekove pravice omejene samo z enakimi pravicami drugih (tretji odstavek 15. člena Ustave). Iz te medsebojne odvisnosti pravic sledi, da jih je v primeru njihove vsebinske odprtosti nosilec dolžan izvrševati tako, da njegovo ravnanje ne presega meje, ki v kvalitativno enakem obsegu tudi drugemu dopušča aktivirati njemu pripadajočo pravico.⁹ Če zaradi »odprtosti« upravičenja nosilec prekorači to mejo, je dolžnost pristojnega organa, da prekoračeno pravico vsebinsko omeji in odredi vzpostavitev prejšnjega stanja, če je to glede na naravo posega v pravico drugega mogoče. V koliziji dveh enakovrednih pravic (npr. pravic, ki sta obe ustavnopravno varovani) je potrebna vsebinska omejitev obeh pravic in ne samo ene od njiju. To pomeni, da oba nosilca svojo pravico lahko uresničujeta (le) v omejenem (»zoženem«) obsegu, tj. tako, da pri izvrševanju pravice enega ne pride do prekomernega posega v pravico drugega.¹⁰

10. Navedena stališča pravne teorije so (lahko) v oporo pri iskanju odgovora na vprašanje, kako daleč seže umetni-

⁵ Finžgar A.: Osebnostne pravice, SAZU, Ljubljana 1985, str. 45. O ugotovitveni tožbi kot eni izmed možnih oblik varstva osebnostnih pravic glej tudi Štravs R.: Odškodninsko varstvo osebnostnih pravic, magistrska naloga, Pravna fakulteta v Zagrebu, 1996, str. 78 in 79.

⁶ Finžgar A.: cit. delo, str. 45.

⁷ Pavčnik M.: Teorija prava: Prispevek k razumevanju prava, Ljubljana – Cankarjeva založba, 2001 (Zbirka Pravna obzorja), str. 123.

⁸ Tako Pavčnik M.: cit. delo, str. 137. Zadnjo obliko izvrševanja pravice označi prof. Pavčnik s pojmom »zloraba pravice«. Po njegovem stališču so za dejanski stan zlorabe pravice značilne tri prvine. Temeljna predpostavka je, da nosilec pravice izhaja iz pravno dopustnega abstraktnega upravičenja, ki ga konkretizira in materializira tako, da njegovo ravnanje presega mejo upravičenja. Druga predpostavka je, da je nastal konflikt dveh pravic, ki se med seboj ne izključujeta. Do konflikta pride zato, ker si stojita nasproti dve pravici in je ena izmed njiju izvrševana tako, da bodisi delno bodisi v celoti onemogoča aktivirati in uresničevati drugo. V konfliktu dveh ali več pravic pa je najbolj težavno opredeliti tretjo prvino, tj. kdaj in zakaj je bila določena pravica zlorabljen (prepoved zlorabe pravice).

⁹ Pavčnik M.: cit. delo, str. 140.

¹⁰ Pri tem izhajamo s stališča prof. Pavčnika, ki v citiranem delu (str. 141) pravi: »Ta omejitev bo v konfliktu dveh istovrstnih upravičenj (npr. pri lastninski pravici) veljala tudi za drugega nosilca, ker bo moral svojo pravico uresničevati tako, da pri tem ne bo posegal v »zoženo« pravico, to je v pravico, ki je poprej ovirala izvrševanje njemu pripadajočega upravičenja.«

¹ Šturm L. v: Šturm L. (ur.), Komentar Ustave Republike Slovenije, Fakulteta za podiplomske državne in evropske študije, Ljubljana 2002, str. 593, tč. 9.

² Ibidem.

³ Prim. odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-226/95 z dne 8. 7. 1999 (Uradni list RS, št. 60/99 in OdlUS VIII, 174).

⁴ Jadek Pensa, D. v: Obligacijski zakonik s komentarjem (splošni del) – redaktorja Juhart M. in Plavšak N., GV Založba, Ljubljana 2003, str. 1019.

ška svoboda (kot poseben izraz pravice do svobode izražanja) oziroma kje je meja med to ustavno pravico in ustavno varovanimi osebnostnimi pravicami, med katere sodi tudi varstvo časti in dobrega imena. Pri tem je nedvomno treba upoštevati tudi specifično umetniškega ustvarjanja. Bistvo umetniškega delovanja je svobodno ustvarjalno oblikovanje, v katerem se odražajo umetnikovi vtisi, izkušnje in doživljanja, ki jih umetnik prek določene umetniške izrazne oblike posreduje javnosti. Umetniškega delovanja, za katerega je značilen proces prepletanja zavestnega in nezavestnega, ni mogoče razumsko razlagati. Pri umetniškem ustvarjanju se medsebojno prepletajo intuicija, domišljija in umetniško znanje; ni primarno sporočilo, temveč izraz, in sicer gre za neposreden izraz umetnikove osebnosti.¹¹ Za literarno umetnost je bistveno, da je umetniku zagotovljena prosta izbira teme, prav tako pa tudi prosto opisovanje izbrane teme. Pravice do umetniške svobode ni mogoče omejevati z ozko razlago pojma umetnosti.¹² Za opredelitev pojma umetnosti v ustavnopravnem smislu ni pomembno, ali posamezni stvaritvi to lastnost priznavajo kompetentne osebe na umetniškem področju oziroma ali je stvaritev takšno priznanje pridobila v umetniških krogih.¹³

11. Primeri, v katerih lahko pride do kolizije med pravico do umetniškega ustvarjanja in ustavno varovanimi osebnostnimi pravicami, so raznovrstni, kar je treba upoštevati tudi pri njihovi presoji. Do navedene kolizije lahko pride v primeru, ko avtor literarnega dela v svoji pripovedi opisuje resnične ljudi in dogodke (npr. v biografiji¹⁴), pri tem pa neverodostojno prikaže posamezna dejstva ali dogodke iz življenja osebnosti, ki jo opisuje. Za podoben primer gre, ko avtor opisuje dogodke iz svojega življenja, v svojo pripoved pa vključi tudi opis okoliščin iz življenja in delovanja drugih ljudi.¹⁵ Od tega drugačen je primer, ko pisatelj v svojem literarnem delu opisuje izmišljeno osebo (literarni lik), pri čemer snov črpa iz življenja resnične osebnosti, opis literarnega lika pa se v tolikšnih podrobnostih ujema z osebnostjo iz resničnega življenja, da ga znaten krog

¹¹ Prim. odločbo nemškega Zveznega ustavnega sodišča v zadevi »Mephisto«, BVerfGE 30, 173 (188 f.); prim. tudi BVerfGE 31, 229 (238 f.).

¹² Podrobneje o pojmu umetnosti v ustavnopravnem smislu Maunz – Dürig: Grundgesetz, Kommentar – Art. 5, Verlag C. H. Beck, München 2003, str. 111 in nasl. Po mnenju avtorja komentarja je treba umetnost v ustavnopravnem smislu razumeti kot vsako ustvarjalno individualno dejanje oziroma delovanje, ki je čutno-zaznavno in je objektiviziran izraz ustvarjalčevega osebnega doživljanja ter je prek sredstev izražanja usmerjeno navzven.

¹³ Maunz – Dürig: Grundgesetz, Kommentar – Art. 5, Verlag C. H. Beck, München 2003, str. 112.

¹⁴ Po Slovarju slovenskega knjižnega jezika je biografija popis življenja kake osebe, njen življenjepis. Finžgar (cit. delo, str. 128) navaja, da je treba v biografiji dati čimbolj popolno resnično sliko orisane osebe, zaradi tega se je treba dotakniti tudi družinskih razmer, podrobnosti iz osebnega življenja, govoriti o uspehih in neuspehih, radostih in nesrečah. Če naj bo slika popolna, je treba dati poleg pozitivnih tudi potrebne negativne strani, treba pa je to storiti dostojno in brez pretiravanja.

¹⁵ V to kategorijo bi npr. lahko uvrstili delo, ki je bilo predmet zadeve št. Up-50/99, v kateri je šlo za opis resničnega družbenega pojavnosti in z njim povezanih ljudi. V navedeni zadevi je avtor opisal prostozidarstvo kot pojav ter lastne izkušnje in poglede na ta pojav, pri tem pa je popisal tudi osebe, s katerimi je v zvezi s prostozidarstvom prihajal v stik (med njimi tudi tožnika), in dogodke, ki jih je s temi osebami doživel. Ustavno sodišče je v odločbi št. Up-50/99 z dne 14. 12. 2000 (Uradni list RS, št. 1/01 in OdlUS IX, 310) zavzelo stališče, da mora imeti avtor literarnega dela pravico, da, upoštevajoč omejitve glede popisovanja posameznikovega intimnega življenja, v svojem delu opiše (ali v pogovoru, ki se nanaša na njegovo življenje, omeni) osebe, s katerimi je prihajal v stik, in dogodke, ki jih je z njimi doživel, ne da bi za to potreboval njihovo privolitve. Ta pravica mu gre v okviru njegove svobode izražanja oziroma umetniškega ustvarjanja in to ne glede na to, ali gre za osebo iz javnega življenja ali za kateregakoli posameznika.

bralcev ob branju prepozna.¹⁶ Za hud poseg v osebnostno pravico prizadetega gre, če avtor literarno delo izkoristi za to, da se o osebnosti, ki je podlaga njegovemu literarnemu liku, žaljivo izraža ali o njej piše neresnične stvari.¹⁷ Spet drugačen pa je primer, ko avtor v literarnem delu pripoveduje povsem izmišljeno zgodbo, v kateri nastopajo izmišljeni liki, pri tem pa v svoji pripovedi (mimogrede) uporabi določeno lastnost (poklic, vzdevek, ...), v kateri se prepozna oseba iz resničnega življenja, ki se zaradi tega čuti prizadeta. Kot že rečeno, je treba pri reševanju kolizije v vsakem posameznem primeru upoštevati različnost navedenih situacij.

12. V obravnavanem primeru se je tožnik čutil prizadetega, ker se je prepoznal v osebi, o kateri naj bi se pritožnik v romanu žaljivo izrazil. Sodišče prve stopnje je ocenilo, da je iz vsebine knjige povprečnemu bralcu takoj razvidno, da gre v sporni knjigi za »nekakšno kroniko kraja in okolice«. Sodišče ni verjelo pritožniku, da gre dejansko za povsem izmišljeno zgodbo in ne za opis resničnih osebnosti in da torej tudi tožnik v tej knjigi ni opisan kot resnična osebnost. Ocenilo je, da je opis »lokalnega policaja Petarde« v spornem odlomku žaljiv ter nedvomno pomeni poseg v tožnikovo osebno integriteto, saj ga je avtor pri službenem delu označil z besedami »prašič«, »prasec«, »cajkan«, »trmasti domorodec«, »nemarnež«, »masturbator«, »izsiljivalec podkupnin«. Višje sodišče je v obrazložitvi svoje sodbe navedlo, da pritožnikovo »razglabljanje« o tem, da gre za »čisto leposlovno delo z izmišljenimi kraji in osebami in ne za morebitno kroniko ali biografsko delo kot posebno zvrst, vezano na podatke o resničnem dogajanju«, nima takšne teže, kot to želi prikazati pritožba. Glede ocene prvostopenjskega sodišča, da pomeni knjiga »nekakšno kroniko«, je bilo Višje sodišče mnenja, da to ni bilo mišljeno dobesedno kot posebna književna zvrst. Po oceni Višjega sodišča je – tudi če gre za leposlovno delo – bistveno, ali je v posameznem opisu mogoče prepoznati prav konkretno osebo, čeprav ta ni imenovana z imenom in priimkom ali z drugimi identifikacijskimi znaki. Pravica do »svobode pisanja in izražanja« je namreč po mnenju Višjega sodišča ustavno varovana le v obsegu, kolikor ne posega v prav tako ustavno varovano pravico drugega subjekta. Vrhovno sodišče je v obrazložitvi svoje sodbe zapisalo, da ni dvoma, da sta čast in dobro ime ter svoboda izražanja ustavno zagotovljeni in varovani pravici, vendar je vsaka pravica omejena s pravico druge osebe, kar pomeni, da je absolutna do takrat, dokler se ne sreča z določeno pravico druge osebe. Ob ugotovitvi, da je poseg nosilca ene pravice tak, da s tem omejuje pravico druge osebe, je treba po oceni Vrhovnega sodišča tak poseg preprečiti, na zahtevo prizadete osebe pa uveljaviti predpisane sankcije. Glede na to, da je pisec romana – pritožnik – vedel, da v kraju, ki ga je moč prepoznati v knjigi, živi policist z enakim vzdevkom kot oseba v njegovem romanu, bi se po oceni Vrhovnega sodišča moral zavedati, da lahko z negativnim opisovanjem osebe, ki jo je v točno določenem (prepoznavnem) okolju moč zaradi prav posebnih lastnosti (policist, identični vzdevek) povezati oziroma celo poistovetiti z živečo osebo, tako opisovanje nedopustno prizadene ime in ugled in osebno integriteto te osebe.

¹⁶ Načeloma umetnik brez privolitve prizadete osebe ne sme opisovati dogodkov tako, da je zveza med dogodkom in določeno osebo očitna, da se vidi, za kateri konkretni dogodek gre. Določen življenjski dogodek lahko opiše samo, če se izogne vsemu, kar bi kazalo na določeno osebo, če opisani življenjski usodi odzvame individualne poteze, jo poda ob spremenjenih individualnih okoliščinah. Finžgar, A.: cit. delo, str. 127.

¹⁷ Za tak primer je npr. šlo v zadevi Mephisto (citirani pod op. 11), v kateri so nemška sodišča ugotovila, da je avtor romana opisal predvsem negativne osebnostne in značajske poteze osebnosti iz resničnega življenja, med katerimi so bile tudi številne neresnične. V romanu so bile vsebovane tudi verbalne žalitve in klevete na račun osebnosti, ki je bila podlaga literarnemu liku. Višje sodišče je roman označilo kot »sramotilno pisanje v obliki romana« (»Schmähschrift in Romanform«). Temu je pritrnilo tudi Vrhovno sodišče.

13. Kot je razvidno, je sodišče prve stopnje izhajalo iz predpostavke, da se je pritožnik kot avtor knjige, ki naj bi pomenila »nekažno kroniko«, žaljivo izrazil o tožniku, čeprav je bilo iz besedila spornega odlomka, ki je bil naveden v tožbi, razvidno, da gre za pripoved literarnega lika o intervenciji policista, v katerem se je zaradi vzdevek »Petarda« prepoznal tožnik. Višje in Vrhovno sodišče sta nato ugotovili, da gre v obravnavanem primeru za kolizijo med pravico do varstva časti in dobrega imena ter pravico do svobode izražanja, in da je treba to kolizijo rešiti s pomočjo tehtanja med obema ustavnima pravicama. Vendar iz razlogov, s katerimi sta utemeljili svojo odločitev, ne izhaja, da bi to zahtevo upoštevali in tehtanje dejansko izvedli. Odločitev namreč temelji na stališču, da se mora tudi v primeru, če gre za literarno delo, avtorjeva pravica umakniti, čim se nekdo v njem prepozna in se zaradi opisa čuti prizadetega. Iz tega je razvidno, da so sodišča prekomerno zavarovala tožnikovo pravico do časti in dobrega imena, avtorjevo pravico do svobode umetniškega izražanja pa izključila iz obravnavanja. To ni v skladu z zahtevo, da je treba v primeru kolizije dveh ustavnih pravic med njima vzpostaviti ustrezno ravnovesje, zato je stališče, na katerem temeljijo izpodbijane sodbe, v neskladju s pravico do svobode umetniškega ustvarjanja iz 59. člena Ustave.

14. Ustavno sodišče je zato odločilo, da se sodbe v izpodbijanem delu (tj. v delu, v katerem je odločeno o postavljenem odškodninskem zahtevku), razveljavijo in se zadeva v tem delu vrne sodišču prve stopnje v novo sojenje. V ponovljenem postopku bo moralo sodišče najprej opredeliti vsebino obeh ustavnih pravic, ki sta v koliziji. Pri tem bo moralo upoštevati, da gre za pripoved literarnega lika o drugem literarnem liku in ne za javno izjavljanje toženca o tožniku. Primerov, ko sta z umetniškim delom prizadeta čast in dobro ime posameznika, namreč ni mogoče enačiti s primeri, ko pride do posega v to pravico z žaljivo izjavo v tisku oziroma v drugih javnih medijih. Področje umetniškega ustvarjanja je specifično in prežeto s sebi lastnimi zakonitostmi, ki se v bistvenih znakih razlikujejo od zakonitosti novinarskega pisanja, zato za presojo, v kolikšni meri je nekdo nedopustno posegel v čast in dobro ime druge osebe, ni mogoče uporabiti enakih kriterijev.¹⁸ Če bo sodišče tudi ob takšnem izhodišču prišlo do sklepa, da je ustavni pritožnik prestopil meje svobode umetniškega ustvarjanja in prekršil tožnikovo pravico do časti in dobrega imena, pa bo moralo pri odločanju o tožnikovem zahtevku upoštevati vse okoliščine primera.

15. V primeru kršitve pravice do časti in dobrega imena lahko prizadeti sam izbere obliko pravnega varstva.¹⁹ Če postavi tožnik denarni zahtevek za plačilo nepremoženjske škode, ki naj bi jo utrpel zaradi kršitve njegove časti in dobrega imena, mora sodišče presoditi, ali so podani vsi elementi odškodninske odgovornosti. Za vzpostavitev ustreznega ravnovesja med pravico do umetniškega ustvarjanja na eni in pravico do časti in dobrega imena na drugi strani je nujno, da sodišče pri odločanju o tem, ali in v kakšni višini je prizadeti upravičen do denarne odškodnine za škodo, ki mu jo je drugi povzročil pri izvrševanju svoje pravice, upošteva stopnjo kršiteljeve odgovornosti in na kakšen način je prišlo do posega.²⁰

¹⁸ Obravnavane zadeve zato ni mogoče primerjati z odločitvami, v katerih je Ustavno sodišče obravnavalo kolizijo med pravico do svobodnega izražanja v medijih in pravico do časti in dobrega imena prizadetega (npr. odločba št. Up-345/01 z dne 5. 2. 2004, Uradni list RS, št. 16/04 in OdIUS XIII, 43; odločba št. Up-452/02 z dne 9. 9. 2004, Uradni list RS, št. 103/04).

¹⁹ Tako stališče je uveljavljeno v sodni praksi (prim. odločbo Vrhovnega sodišča št. II Ips 582/96 z dne 22. 4. 1998).

²⁰ Sodišče mora pri odločanju o zahtevku za povrnitev nepremoženjske škode ter pri odmeri odškodnine upoštevati pomen prizadete dobrine in namen te odškodnine, pa tudi to, da ta ne bi šla na roko težnjam, ki niso združljive z njeno naravo in družbenim namenom (drugi odstavek 200. člena ZOR oziroma drugi odstavek 179. člena OZ).

16. Ker je Ustavno sodišče sodbe v izpodbijanem delu razveljavilo že zaradi kršitve pravice iz 59. člena Ustave, se v presojo o obstoju drugih zatrjevanih kršitev človekovih pravic in temeljnih svoboščin ni bilo treba spuščati.

C)

17. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi prvega odstavka 59. člena ZUstS v sestavi: predsednik dr. Janez Čebulj ter sodnice in sodniki dr. Zvonko Fišer, mag. Marija Krisper Kramberger, Milojka Modrijan, dr. Ciril Ribičič, dr. Mirjam Škrk, Jože Tratnik in dr. Dragica Wedam Lukič. Odločbo je sprejelo soglasno.

Št. Up-422/02-18

Ljubljana, dne 10. marca 2005.

Predsednik
dr. Janez Čebulj l. r.

BANKA SLOVENIJE

996. Sklep o spremembi sklepa o glavnih znamenjih bankovca za 10.000 tolarjev

Na podlagi prvega odstavka 7. člena in prvega odstavka 31. člena Zakona o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 58/02 in 85/02) ter v skladu z 2. točko Sklepa o izdaji bankovcev za 5.000, 1.000, 500, 200, 100, 50, 20 in 10 tolarjev (Uradni list RS, št. 45/92 in 12/95) izdaja Svet Banke Slovenije

S K L E P

o spremembi sklepa o glavnih znamenjih bankovca za 10.000 tolarjev

1

V Sklepu o glavnih znamenjih bankovca za 10.000 tolarjev (Uradni list RS, št. 12/95, 53/00, 74/01, 48/03 in 97/03) se 3.b) točka spremeni tako, da se:

– v tretjem odstavku se besedilo »15. januar 2003« nadomesti z besedilom »15. januar 2004«.

2

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 129

Ljubljana, dne 16. marca 2005.

Predsednik
Sveta Banke Slovenije
Mitja Gaspari l. r.

997. Sklep o dajanju bankovcev za 10.000 tolarjev v obtok

Na podlagi prvega odstavka 9. člena in prvega odstavka 31. člena Zakona o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 58/02 in 85/02), 2. člena Zakona o denarni enoti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 17/91-I in 33/92) in na podlagi 1. točke Sklepa o izdaji bankovcev za 5.000, 1.000, 500, 200, 100, 50, 20 in 10 tolarjev (Uradni list RS, št. 45/92 in 12/95) izdaja Svet Banke Slovenije

S K L E P**o dajanju bankovcev za 10.000 tolarjev v obtok**

1

Banka Slovenije bo preko depotnih bank v Republiki Sloveniji dne 4. aprila 2005 dala v obtok bankovec za 10.000 tolarjev z znamenji, ki so določena s sklepom o glavnih znamenjih bankovca za 10.000 tolarjev (Uradni list RS, št. 12/95, 53/00, 74/01, 48/03, 97/03 in 29/05).

2

Bankovci za 10.000 tolarjev, ki so bili izdani na podlagi Sklepa o dopolnitvi sklepa o izdaji bankovcev za 5.000, 1.000, 500, 200, 100, 50, 20 in 10 tolarjev (Uradni list RS, št. 45/92 in 12/95) in so bili dani v obtok s Sklepom o glavnih znamenjih bankovca za 10.000 tolarjev (Uradni list RS, št. 12/95, 53/00, 74/01, 48/03 in 97/03) ter v skladu s Sklepom o izročitvi bankovca za 10.000 tolarjev v obtok (Uradni list RS, št. 14/95), s Sklepom o izročitvi bankovca za 10.000 tolarjev v obtok (Uradni list RS, št. 53/00), s Sklepom o izročitvi bankovca za 10.000 tolarjev v obtok (Uradni list RS, št. 74/01), s Sklepom o dajanju bankovca za 10.000 tolarjev v obtok (Uradni list RS, št. 48/03) in s Sklepom o dajanju bankovca za 10.000 tolarjev v obtok (Uradni list RS, št. 97/03), ostanejo še naprej zakonito plačilno sredstvo.

3

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 130

Ljubljana, dne 16. marca 2005.

Predsednik
Sveta Banke Slovenije
Mitja Gaspari l. r.

DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE

998. Sklep o uskladitvi pokojnin od 1. marca 2005

Na podlagi 150. in 150.a člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-1-UPB2 (Uradni list RS, št. 20/04) ter 2. točke drugega odstavka 34. člena Statuta Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije (Uradni list RS, št. 78/00, 37/02 in 29/03) je Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije na seji dne 16. marca 2005 sprejel

S K L E P**o uskladitvi pokojnin od 1. marca 2005**

I

V skladu s 150. in 150.a členom zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-1-UPB2 (Uradni list RS, št. 20/04) se pokojnine ter nadomestila za čas poklicne rehabilitacije, začasna nadomestila, delne invalidske pokojnine in nadomestila za invalidnost, uveljavljena od 1. januarja 2003 dalje, od 1. marca 2005 uskladijo tako, da se povečajo za 2,4%.

II

Za odstotek povečanja iz I. točke tega sklepa se uskladijo tudi pokojnine, uveljavljene do 31. decembra 2003, odmerjene od najnižje pokojninske osnove, določene v sklepu

o najnižji pokojninski osnovi in osnovi za odmero dodatnih pravic (Uradni list RS, št. 139/04).

Pokojnine, uveljavljene od 1. januarja 2004, odmerjene od najnižje pokojninske osnove, določene v sklepu o najnižji pokojninski osnovi in osnovi za odmero dodatnih pravic (Uradni list RS, št. 17/05), se uskladijo tako, da se na novo odmerijo od najnižje pokojninske osnove, veljavne od 1. marca 2005.

Pokojnine, uveljavljene od 1. marca 2005 dalje, se s 1. marcem 2005 odmerijo od najnižje pokojninske osnove, veljavne od tedaj dalje, če je pokojnina, odmerjena od dejanske pokojninske osnove s pripadajočimi uskladitvami nižja kot bi bila, če bi se, glede na dopolnjeno pokojninsko dobo, odmerila od najnižje pokojninske osnove, veljavne od 1. marca 2005.

III

Za odstotek povečanja iz I. točke tega sklepa se uskladijo tudi pokojnine, uveljavljene do 31. decembra 2003, odmerjene od najvišje pokojninske osnove, določene v sklepu o najvišji pokojninski osnovi (Uradni list RS, št. 139/04).

Pokojnine, uveljavljene od 1. januarja 2004, odmerjene od najvišje pokojninske osnove, določene v sklepu o najvišji pokojninski osnovi (Uradni list RS, št. 17/05), se uskladijo tako, da se na novo odmerijo od najvišje pokojninske osnove, veljavne od 1. marca 2005.

Pokojnine, uveljavljene od 1. marca 2005 dalje, se s 1. marcem 2005 odmerijo od najvišje pokojninske osnove, veljavne od tedaj dalje, če pokojnina, odmerjena od dejanske pokojninske osnove s pripadajočimi uskladitvami presega znesek pokojnine, kot bi bila, če bi se, glede na dopolnjeno pokojninsko dobo, odmerila od najvišje pokojninske osnove, veljavne od 1. marca 2005.

IV

Za odstotek povečanja, določen v I. točki tega sklepa se uskladijo tudi pokojnine, odmerjene v skladu z drugim odstavkom 116. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list SRS, št. 27/83, 21/87, 48/87, 27/89 in Uradni list RS, št. 14/90 in 30/90) od polovice zneska najnižje pokojninske osnove, določene v sklepu o najnižji pokojninski osnovi in osnovi za odmero dodatnih pravic (Uradni list RS, št. 65/00).

V

Za odstotek povečanja, določen v I. točki tega sklepa se uskladijo v skladu s 390. členom ZPIZ-1-UPB2 tudi vse pokojnine borcev NOV pred 9. 9. 1943 oziroma do 13. 10. 1943, odmerjene od zajamčene pokojninske osnove, določene po 102. členu zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list SRS, št. 27/83, 21/87, 48/87, 27/89 in Uradni list RS, št. 14/90, 30/90, 44/90 in 10/91).

VI

Za odstotek povečanja, določen v I. točki tega sklepa se uskladijo tudi pokojnine, uveljavljene po posebnih predpisih, osnova za odmero dodatka k pokojnini po zakonu o zagotavljanju socialne varnosti slovenskim državljanom, ki so upravičeni do pokojnin iz republik nekdanje SFRJ (Uradni list RS, št. 45/92 in 18/01), akontacije pokojnin, ki jih zavod izplačuje po odloku o izplačevanju akontacij pokojnin, ki so jih osebe s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji uveljavile v drugih republikah SFRJ (Uradni list RS, št. 26/91) in nadomestila iz invalidskega zavarovanja, odmerjena po predpisih, ki so se uporabljali do 31. decembra 2002.

VII

Pokojnine z varstvenim dodatkom se uskladijo tako, da se za odstotek povečanja pokojnin, določen v I. točki tega sklepa, uskladi znesek pokojnine, varstveni dodatek pa na

novo odmeri od osnove za odmero dodatnih pravic, veljavne od 1. marca 2005.

Pokojnine z varstvenim dodatkom, ki so bile odmerjene od najnižje pokojninske osnove, se uskladijo na način, določen v II. točki tega sklepa, varstveni dodatek pa se na novo odmeri od osnove za odmero dodatnih pravic, veljavne od 1. marca 2005.

VIII

Po določbah tega sklepa se uskladijo tudi pokojnine, odmerjene v sorazmernem delu po mednarodnih sporazumih o socialni varnosti.

IX

Po I. točki tega sklepa se uskladijo zneski pokojnin in drugih dajatev, določenih v tem sklepu, ki so prejemnikom pripadali za mesec februar 2005, po opravljeni uskladitvi po sklepu o uskladitvi pokojnin od 1. februarja 2005 (Uradni list RS, št. 17/05).

Uskladitev se opravi po uradni dolžnosti pri izplačilu pokojnin in drugih dajatev v mesecu marcu 2005.

X

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 1000/2005

Ljubljana, dne 16. marca 2005.

Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije

Srečko Čater l. r.
Predsednik

999. Sklep o najnižji pokojninski osnovi in osnovi za odmero dodatnih pravic

Na podlagi 48. in 57. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-1-UPB2 (Uradni list RS, št. 20/04) ter 2. točke drugega odstavka 34. člena Statuta Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije (Uradni list RS, št. 78/00, 37/02 in 29/03) je Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije na seji dne 16. marca 2005 sprejel

S K L E P

o najnižji pokojninski osnovi in osnovi za odmero dodatnih pravic

I

V skladu s prvim in tretjim odstavkom 48. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-1-UPB2 (Uradni list RS, št. 20/04) se od 1. marca 2005 dalje na novo določijo najnižja pokojninska osnova in znaša 102.748,72 SIT.

II

V skladu s prvim in drugim odstavkom 57. člena ZPIZ-1-UPB2 se od 1. marca 2005 dalje določijo nova osnova za odmero dodatnih pravic in znaša 84.845,88 SIT.

III

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 1000/2005

Ljubljana, dne 16. marca 2005.

Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije

Srečko Čater l. r.
Predsednik

1000. Sklep o najvišji pokojninski osnovi

Na podlagi prvega odstavka 49. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-1-UPB2 (Uradni list RS, št. 20/04) ter 2. točke drugega odstavka 34. člena Statuta Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije (Uradni list RS, št. 78/00, 37/02 in 29/03) je Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije na seji dne 16. marca 2005 sprejel

S K L E P

o najvišji pokojninski osnovi

I

V skladu s prvim odstavkom 49. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-1-UPB2 (Uradni list RS, št. 20/04) se od 1. marca 2005 dalje določijo najvišja pokojninska osnova v višini 410.994,88 SIT.

II

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 1000/2005

Ljubljana, dne 16. marca 2005.

Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije

Srečko Čater l. r.
Predsednik

1001. Sklep o zneskih invalidnin za telesno okvaro

Na podlagi 146. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-1-UPB2 (Uradni list RS, št. 20/04) ter 2. točke drugega odstavka 34. člena Statuta Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije (Uradni list RS, št. 78/00, 37/02 in 29/03) je Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije na seji dne 16. marca 2005 sprejel

S K L E P

o zneskih invalidnin za telesno okvaro

I.

V skladu s prvim odstavkom 146. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-1-UPB2 (Uradni list RS, št. 20/04) se od 1. marca 2005 dalje na novo določijo zneski invalidnin za telesne okvare, ki so posledica poškodbe pri delu ali poklicne bolezni, in znašajo:

Stopnja	Telesna okvara v%	Znesek SIT
1.	100	20.363,01
2.	90	18.666,09
3.	80	16.969,18
4.	70	15.272,26
5.	60	13.575,34
6.	50	11.878,42
7.	40	10.181,51
8.	30	8.484,59

II

V skladu z drugim odstavkom 146. člena ZPIZ-1-UPB2 se od 1. marca 2005 dalje na novo določijo zneski invalidnin za telesne okvare, ki so posledica poškodbe izven dela ali bolezni, in znašajo:

Stopnja	Telesna okvara v%	Znesek SIT
1.	100	14.254,11
2.	90	13.066,26
3.	80	11.878,43
4.	70	10.690,58
5.	60	9.502,74
6.	50	8.314,89
7.	40	7.127,06
8.	30	5.939,21

III

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 1000/2005
Ljubljana, dne 16. marca 2005.

Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije

Srečko Čater l. r.
Predsednik

1002. Sklep o zneskih dodatka za pomoč in postrežbo

Na podlagi 141. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-1-UPB2 (Uradni list RS, št. 20/04), sklepa o dodatku za pomoč in postrežbo za najtežje prizadete upravičence (Uradni list RS, št. 77/98) ter 2. točke drugega odstavka 34. člena Statuta Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije (Uradni list RS, št. 78/00, 37/02 in 29/03) je Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije na seji dne 16. marca 2005 sprejel

S K L E P

o zneskih dodatka za pomoč in postrežbo

I.

V skladu s tretjim odstavkom 141. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-1-UPB2 (Uradni list RS, št. 20/04) in sklepom o dodatku za pomoč in postrežbo za najtežje prizadete upravičence (Uradni list

RS, št. 77/98) se od 1. marca 2005 na novo določi dodatek za pomoč in postrežbo za najtežje prizadete upravičence in znaša 84.845,88 SIT.

V skladu s prvim odstavkom 141. člena ZPIZ-1-UPB2 se od 1. marca 2005 dalje na novo določi dodatek za pomoč in postrežbo za opravljanje vseh osnovnih življenjskih potreb in znaša 59.392,12 SIT.

V skladu z drugim odstavkom 141. člena ZPIZ-1-UPB2 se od 1. marca 2005 dalje na novo določi dodatek za pomoč in postrežbo za opravljanje večine osnovnih življenjskih potreb in znaša 29.696,06 SIT.

II.

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 1000/2005
Ljubljana, dne 16. marca 2005.

Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije

Srečko Čater l. r.
Predsednik

1003. Sklep o znesku starostne pokojnine kmetov

Na podlagi 431. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-1-UPB2 (Uradni list RS, št. 20/04) ter 2. točke drugega odstavka 34. člena Statuta Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije (Uradni list RS, št. 78/00, 37/02 in 29/03) je Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije na seji dne 16. marca 2005 sprejel

S K L E P

o znesku starostne pokojnine kmetov

I

V skladu s prvim odstavkom 431. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-1-UPB2 (Uradni list RS, št. 20/04) se od 1. marca 2005 na novo določi starostna oziroma družinska pokojnina, odmerjena po zakonu o starostnem zavarovanju kmetov (Uradni list SRS, št. 30/79 in 1/82) – v nadaljevanju: zakon o SZK – in znaša 43.668,19 SIT.

V skladu z drugim odstavkom 431. člena ZPIZ-1-UPB2 se prejemnikom pokojnine, kmetom borcem NOV pred 9. 9. 1943 oziroma pred 13. 10. 1943, ali njihovim zakoncem od 1. marca 2005 na novo določi starostna oziroma družinska pokojnina, odmerjena po zakonu o SZK, in znaša 87.336,40 SIT.

II

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 1000/2005
Ljubljana, dne 16. marca 2005.

Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije

Srečko Čater l. r.
Predsednik

1004. Sklep o znesku državne pokojnine

Na podlagi 59. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-1-UPB2 (Uradni list RS, št. 20/04) ter 2. točke drugega odstavka 34. člena Statuta Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije (Uradni list RS, št. 78/00, 37/02 in 29/03) je Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije na seji dne 16. marca 2005 sprejel

S K L E P
o znesku državne pokojnine

I

V skladu z 59. členom zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju ZPIZ-1-UPB2 (Uradni list RS, št. 20/04) se od 1. marca 2005 na novo določi znesek državne pokojnine in znaša 34.215,32 SIT.

II

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 1000/2005
Ljubljana, dne 16. marca 2005.

**Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in
invalidsko zavarovanje Slovenije**

Srečko Čater l. r.
Predsednik

1005. Sklep o uskladitvi preživnin po zakonu o preživninskem varstvu kmetov

Na podlagi 6. člena zakona o preživninskem varstvu kmetov (Uradni list SRS, št. 1/79 in 1/86) in 2. točke drugega odstavka 34. člena statuta Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije (Uradni list RS, št. 78/00, 37/02 in 29/03) je Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije na seji dne 16. marca 2005 sprejel

S K L E P
**o uskladitvi preživnin po zakonu o
preživninskem varstvu kmetov**

I

Znesek mesečne preživnine, določen po 10., 11. in 13. členu zakona o preživninskem varstvu kmetov (Uradni list SRS, št. 1/79 in 1/86) se od 1. marca 2005 dalje uskladi tako, da se poveča za 2,4%.

II

Po I. točki tega sklepa se uskladi znesek preživnine, ki je upravičencu pripadal za mesec februar 2005 po izvedeni uskladitvi po sklepu o uskladitvi preživnin po zakonu o preživninskem varstvu kmetov (Uradni list RS, št. 17/05).

III

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 1000/2005
Ljubljana, dne 16. marca 2005.

**Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in
invalidsko zavarovanje Slovenije**

Srečko Čater l. r.
Predsednik

1006. Poročilo o gibanju plač za januar 2005

Statistični urad Republike Slovenije objavlja na podlagi Zakona o državni statistiki (Uradni list RS, št. 45/95 in 9/01)

P O R O Č I L O
o gibanju plač za januar 2005

Povprečna mesečna bruto plača na zaposleno osebo v Sloveniji je po začasnih podatkih za januar 2005 znašala 272.845 SIT in je bila za 6,4 odstotka nižja kot za december 2004.

Povprečna mesečna neto plača na zaposleno osebo v Sloveniji je po začasnih podatkih za januar 2005 znašala 173.117 SIT in je bila za 6,5 odstotka nižja kot za december 2004.

Povprečna mesečna bruto plača za obdobje november 2004–januar 2005 je po začasnih podatkih znašala 285.106 SIT.

Št. 9611-16/2005/3
Ljubljana, dne 17. marca 2005.

mag. Irena Križman l. r.
generalna direktorica

OBČINE

ČRENŠOVCI

1007. Sklep o dopolnitvi sklepa o načinu sporazumne delitve premoženja Občine Črenšovci po stanju 31. 12. 1998 med Občino Črenšovci in Občino Velika Polana

Na podlagi 51.b člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 26/97, 70/97, 10/98, 74/98, 70/00 in 51/02), 16. člena Statuta Občine Črenšovci (Uradni list RS, št. 18/99, 92/99, 27/01 in 69/02) in 15. člena Statuta Občine Velika Polana (Uradni list RS, št. 44/99 in 52/03), sta Občinski svet občine Črenšovci na 16. seji, dne 15. 12. 2004 in Občinski svet občine Velika Polana na 18. seji, dne 17. 2. 2005 sprejela

S K L E P

o dopolnitvi sklepa o načinu sporazumne delitve premoženja Občine Črenšovci po stanju 31. 12. 1998 med Občino Črenšovci in Občino Velika Polana

I

Občinski svet občine Črenšovci in Občinski svet občine Velika Polana ugotavljata, da v sklepu o načinu sporazumne delitve premoženja Občine Črenšovci po stanju 31. 12. 1998 med Občino Črenšovci in Občino Velika Polana z dne 13. 4. 2000, pri solastnini Občinske zgradbe v Lendavi in Odlagališča komunalnih odpadkov v Dolgi vasi, niso bili dogovorjeni solastniški deleži in soglašata, da se sklep dopolni, tako, da se v III. točki doda nova podtočka 5. Solastniški deleži v nepremičninah, ki se glasi:

»5. Solastništvo v Občinski zgradbi v Lendavi, Trg Ljudske pravice 5, ki stoji na parc. št. 4373/1, vpisana pri vl. št. 3710 k.o. Lendava, pri kateri ima Občina Črenšovci vknjižen 23,67% delež in solastništvo v Odlagališču komunalnih odpadkov v Dolgi vasi, se delita po kriteriju števila prebivalcev, in sicer:

- Občina Črenšovci v deležu 73,50%,
 - Občina Velika Polana v deležu 26,50%
- od solastniškega deleža, ki ga ima Občina Črenšovci.«

II

Druge nepremičnine, ki niso zajete v sklepu, v katerih ima Občina Črenšovci v skladu z delitveno bilanco premoženja bivše občine Lendava z dne 3. 4. 1998, solastniški delež, se delijo med Občino Črenšovci in Občino Velika Polana v skladu z deleži, ki so navedeni v prvi točki tega sklepa.

III

Občinski svet občine Črenšovci in Občinski svet občine Velika Polana ugotavljata, da v sklepu o načinu sporazumne delitve premoženja Občine Črenšovci po stanju 31. 12. 1998 med Občino Črenšovci in Občino Velika Polana z dne 13. 4. 2000, ni bila dogovorjena delitev soustanoviteljskih pravic in obveznosti v družbi RRA »MURA« d.o.o. s sedežem v Murski Soboti, Lendavska 5 in soglašata, da se sklep v III. točki dopolni z novo podtočko 3.3. in glasi:

»3.3. Soustanoviteljske pravice in obveznosti v družbi RRA »MURA« d.o.o. s sedežem v Murski Soboti, Lendavska 5, se razdelijo po kriteriju števila prebivalcev, v skladu z deleži, ki so navedeni v prvi točki tega sklepa.«

IV

Občinski svet občine Črenšovci in Občinski svet občine Velika Polana ugotavljata, da je potrebno v sklepu o načinu sporazumne delitve premoženja Občine Črenšovci po stanju

31. 12. 1998 med Občino Črenšovci in Občino Velika Polana z dne 13. 4. 2000, opremo štaba Civilne zaščite razdeliti in soglašata, da se v sklepu v III. točki spremeni podtočka 2.2. in se glasi:

»2.2. Premično premoženje – oprema štaba Civilne zaščite občine Črenšovci se deli po kriteriju števila prebivalcev, v skladu z deleži, ki so navedeni v prvi točki tega sklepa.«

V

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 79/16-04

Črenšovci, dne 11. marca 2005.

Župan
Občine Črenšovci
Anton Törnár l. r.

Župan
Občine Velika Polana
Andrej Lebar l. r.

DOL PRI LJUBLJANI

1008. Sklep o začasnem financiranju javne porabe Občine Dol pri Ljubljani

Na podlagi petega odstavka 57. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93 s spremembami) in 33. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99) 16. členom Statuta Občine Dol pri Ljubljani (Uradni list RS, št. 36/02) je Občinski svet občine Dol pri Ljubljani na 19. seji, 17. 3. 2005 sprejel

S K L E P

o začasnem financiranju javne porabe Občine Dol pri Ljubljani

1. člen

Do sprejetja proračuna Občine Dol pri Ljubljani za leto 2005 se financiranje potreb proračunskih uporabnikov začasno nadaljuje na podlagi proračuna občine za leto 2004 vendar najdalje do 30. 6. 2005.

2. člen

V obdobju začasnega financiranja se uporabljajo sredstva v višini sorazmerno porabljenih v istih obdobjih po proračunu za leto 2004 in v skladu z odlokom Občine Dol pri Ljubljani za leto 2004 (Uradni list RS, št. 133/03).

V okviru začasnega financiranja se dovoljuje financiranje investicij v teku.

3. člen

Prihodki in njihova razporeditev po tem odloku so sestavni del proračuna Občine Dol pri Ljubljani za leto 2005.

4. člen

Ta sklep se objavi v Uradnem listu RS, veljati pa začne 1. aprila 2005.

Št. 40502-0002-2004/5

Dol pri Ljubljani, dne 17. marca 2005.

Župan
Občine Dol pri Ljubljani
Primož Zupančič l.r.

JESENICE

1009. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o ustanovitvi Razvojne agencije Zgornje Gorenjske

Na podlagi 2. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 8/96), 26. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 20/95, 26/97, 70/97, 10/98, 74/98, 59/99, 70/00), prvega odstavka 19. člena Odloka o ustanovitvi Razvojne agencije Zgornje Gorenjske (Uradni list RS, št. 53/00) ter 10. člena Statuta Občine Jesenice (Uradni list RS, št. 2/01), 7. in 16. člena Statuta Občine Radovljica, 18. člena Statuta Občine Žirovnica, Statuta Občine Kranjska Gora in Statuta Občine Bohinj je Občinski svet občine Jesenice na 35. seji dne 20. 12. 2001, Občinski svet občine Radovljica na 33. seji dne 30. 1. 2002, Občinski svet občine Žirovnica na 30. seji dne 4. 3. 2002, Občinski svet občine Kranjska Gora na 34. seji dne 4. 2. 2002 in Občinski svet občine Bohinj na 31. seji dne 31. 1. 2002 sprejel

O D L O K

o spremembah in dopolnitvah odloka o ustanovitvi Razvojne agencije Zgornje Gorenjske

1. člen

V odloku o ustanovitvi Razvojne agencije Zgornje Gorenjske, se spremeni in dopolni 1. člen, tako da se glasi:

»Ustanovitelji zavoda Razvojne agencije Zgornje Gorenjske (v nadaljevanju: zavod) so:

1. Občina Jesenice, sedež: Cesta maršala Tita 78, Jesenice,
2. Občina Žirovnica, sedež: Breznica 3, Žirovnica,
3. Občina Radovljica, sedež: Gorenjska cesta 19, Radovljica,
4. Občina Bohinj, sedež: Triglavskva c. 35, Bohinjska Bistrica,
5. Občina Kranjska Gora, sedež: Kolodvorska 1a, Kranjska Gora.

Vsi ustanovitelji so enakopravni.«

2. člen

Spremeni se 2. člen odloka tako, da se glasi:

»Ime zavoda se glasi: Razvojna agencija Zgornje Gorenjske.

Skrajšano ime zavoda se glasi: RAGOR.
Sedež zavoda je: Jesenice, Spodnji Plavž 24e,
Zavod je pravna oseba.«

3. člen

Te spremembe in dopolnitve odloka začnejo veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 012-14/99

Jesenice, dne 17. marca 2005.

Župan
Občine Jesenice
Boris Bregant l. r.

Župan
Občine Žirovnica
Franc Pfajfar l. r.

Župan
Občine Radovljica
Janko S. Stušek l. r.

Župan
Občine Bohinj
Franc Kramar l. r.

Župan
Občine Kranjska Gora
Jože Kotnik l. r.

KIDRIČEVO

1010. Odlok o ustanovitvi javnega zavoda Lekarne Ptuj

Na podlagi 3. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 17/91-I, 55/92, 13/93, 66/93, 45/94 – odločba US, 8/96 in 36/00) in 9. člena Zakona o lekarniški dejavnosti (Uradni list RS, št. 9/92 in 38/99), ter 17. člena Statuta Občine Kidričevo (Uradni list RS, št. 10/04) je Občinski svet občine Kidričevo na 17. redni seji dne 24. 2. 2005 sprejel

O D L O K

o ustanovitvi javnega zavoda Lekarne Ptuj

I. UVODNA DOLOČILA

1. člen

S tem odlokom Mestna občina Ptuj in občine Destričnik, Juršinci, Kidričevo, Majšperk, Videm in Žetale (v nadaljevanju: občine ustanoviteljice) ustanavljajo javni zavod Lekarne Ptuj (v nadaljevanju: zavod) za izvajanje javne službe na področju lekarniške dejavnosti.

2. člen

V aktu uporabljeni in zapisani izrazi v slovnčni obliki za moški spol, se uporabljajo kot nevtralni za ženski in moški spol.

3. člen

S tem odlokom se ureja status, organiziranost zavoda in vsebina dela zavoda, dejavnost zavoda, organi zavoda, knjigovodstvo in finančno poslovanje zavoda, premoženje, viri in način pridobivanja sredstev za delo zavoda, nastopanje v pravnem prometu, varovanje poslovne tajnosti, splošni akti zavoda ter medsebojne pravice in obveznosti med zavodom in občinami ustanoviteljicami.

II. STATUSNE DOLOČBE

1. Ime, sedež in pravni status zavoda

4. člen

Ime zavoda je Lekarne Ptuj.
Sedež zavoda je Trstenjakova ulica 9, Ptuj.
Zavod je pravna oseba s popolno odgovornostjo in odgovarja za svoje obveznosti z vsem premoženjem, s katerim razpolaga.

Zavod je vpisan v sodni register pri Okrožnem sodišču na Ptuj pod številko Srg 3085/93.

2. Pečat zavoda

5. člen

Zavod ima in uporablja pečat podolgovate oblike z logotipom v obliki stiliziranega križa, ob katerem je z velikimi črkami zapisano ime zavoda, LEKARNE PTUJ, ter z majh-

nimi črkami še naslov. Organizacijske enote uporabljajo žig enake oblike, le da je pod imenom zavoda zapisano še ime organizacijske enote.

III. ORGANIZIRANOST ZAVODA IN VSEBINA DELA ZAVODA

6. člen

Zavod ima v svoji sestavi naslednje organizacijske enote:

- Lekarna Ptuj, Trstenjakova ulica 9, Ptuj;
- Lekarna Kidričevo, Kajuhova ulica 7, Kidričevo;
- Lekarna Majšperk, Breg 6b, Majšperk;
- Lekarna Breg, Zadružni trg 9, Ptuj;
- Lekarna Gorišnica, Gorišnica 60a, Gorišnica;
- Lekarna Budina - Brstje, Belšakova ulica 2, Ptuj;
- Galenski laboratorij, Trstenjakova ulica 9, Ptuj;
- Uprava zavoda, Trstenjakova ulica 9, Ptuj.

7. člen

Posamezna lekarna opravlja lekarniško dejavnost za območje, katero opredeli mreža javne lekarniške službe v skladu z Zakonom o lekarniški dejavnosti.

Zavod lahko organizira nove lekarne in lekarniške podružnice ter priročne zaloge zdravil v skladu z mrežo javne lekarniške službe in v soglasju z občinami ustanoviteljicami.

8. člen

Nadzor nad zakonitostjo dela zavoda izvajajo občine ustanoviteljice.

IV. DEJAVNOST ZAVODA

9. člen

Zavod opravlja lekarniško dejavnost kot javno službo, katere izvajanje je v javnem interesu in druge dejavnosti, opredeljene v Zakonu o lekarniški dejavnosti.

10. člen

Zavod opravlja javno službo, ki obsega:

- izdajo zdravil na recept;
- izdajo zdravil brez recepta, ki se smejo v skladu s področnimi predpisi izdajati le v lekarni;
- svetovanje o varni uporabi zdravil;
- svetovanje pri predpisovanju zdravil;
- izdelavo magistralnih pripravkov;
- izdelavo in izdajo homeopatskih zdravil;
- izdajo veterinarskih zdravil na recept;
- izvajanje preventivnih zdravstvenih programov s področja lekarniške farmacije.

Poleg javne službe lahko zavod opravlja tudi naslednje dejavnosti:

- izdajo zdravil brez recepta, ki se smejo izdajati tudi v specializiranih prodajalnah;
- izdelovanje galenskih izdelkov in izdelkov za nego in varovanje zdravja ter njihovo preizkušanje;
- oskrbo z medicinskimi pripomočki;
- oskrbo s sredstvi za varovanje zdravja;
- oskrbo z diagnostičnimi sredstvi, fitofarmaceutskimi snovmi in laboratorijskim priborom;
- oskrbo z zdravili za uporabo v veterinarski medicini;
- oskrbo z otroško hrano in dietetičnimi izdelki;
- preverjanje kakovosti zdravil;
- druge storitve in dejavnosti, povezane z lekarniško dejavnostjo, ki jih določi zbornica.

Zavod je pridobil naziv učni zavod za izvajanje praktičnega pouka za strokovni kader farmacevtske smeri za srednjo, višjo in visoko univerzitetno stopnjo pod vodstvom usposobljenih mentorjev.

Zavod lahko opravlja tudi druge dejavnosti, ki dopolnjujejo lekarniško dejavnost in so v skladu z določili Zakona o lekarniški dejavnosti:

- zdravstveno-vzgojno izobraževalno dejavnost;
- mentorstvo;
- informativno dejavnost.

Dejavnost zavoda je v skladu z Uredbo o uvedbi in uporabi standardne klasifikacije dejavnosti razvrščena v:

G	
52.3	Trgovina na drobno s farmacevtskimi, medicinskimi, kozmetičnimi in toaletnimi izdelki
52.31	Dejavnost lekarn
52.32	Trgovina na drobno z medicinskimi in ortopedskimi izdelki
52.33	Trgovina na drobno s kozmetičnimi in toaletnimi izdelki
DG	
24.4	Proizvodnja farmacevtskih surovin in preparatov
24.41	Proizvodnja farmacevtskih surovin
24.42	Proizvodnja farmacevtskih preparatov
24.52	Proizvodnja parfumov in toaletnih sredstev
N	
85.20	Veterinarstvo

V. ORGANI ZAVODA

11. člen

Organi zavoda so:

- direktor
- svet zavoda
- strokovni svet.

Zavod ima lahko tudi druge organe, ki jih določa zakon ali statut zavoda.

1. Direktor

12. člen

Direktor zavoda organizira in vodi delo in poslovanje ter strokovno delo zavoda, predstavlja in zastopa zavod ter je odgovoren za zakonitost in strokovnost dela zavoda.

Direktorja zavoda imenuje na podlagi javnega razpisa svet zavoda s soglasjem občin ustanoviteljic. Za direktorja je lahko imenovan magister farmacije, ki izpolnjuje z zakonom in statutom predpisane pogoje. Mandat direktorja traja pet let in je po preteku lahko ponovno imenovan.

Na podlagi sklepa o imenovanju direktorja, sklene z njim pogodbo o zaposlitvi v imenu sveta zavoda njegov predsednik, po predhodnem soglasju občin ustanoviteljic.

13. člen

Med začasno odsotnostjo nadomešča direktorja delavec, ki ga s pisnim pooblastilom pooblasti direktor. Pooblaščen delavec ima v času nadomeščanja vse pristojnosti določene v pooblastilu direktorja.

14. člen

Naloge direktorja so:

- organizira delo zavoda,
- sprejema strateški načrt,
- sprejema program dela s finančnim načrtom,
- sprejema akt o organizaciji dela po predhodnem mnenju reprezentativnih sindikatov v zavodu,
- sprejema akt o sistemizaciji delovnih mest po predhodnem mnenju reprezentativnih sindikatov v zavodu,
- sprejema akte o varstvu pri delu in požarni varnosti,
- sprejema kadrovski načrt,
- sprejema načrt nabav in odprodaje osnovnih sredstev ter investicijskega vzdrževanja,

- sprejema druge akte, ki urejajo pomembna vprašanja v zvezi z delovanjem zavoda,
- poroča občinam ustanoviteljicam in svetu zavoda o zadevah, ki lahko pomembno vplivajo na delovanje zavoda,
- pripravi letno poročilo in
- druge naloge, določene z ustanovitvenim aktom in statutom.

K aktom iz druge, tretje, četrte, pete, šeste, sedme, osme in enajste alineje prejšnjega odstavka daje soglasje svet zavoda.

Direktor je dolžan o svojih ugotovitvah v zvezi s strokovnim delom obveščati strokovni svet zavoda ter sprejemati ukrepe za odpravo pomanjkljivosti in za napredek strokovnega dela.

Direktor je samostojen pri opravljanju poslov iz svojega delovnega področja.

Direktor je za svoje delo odgovoren svetu zavoda. Direktor mora pri vodenju poslov ravnati z javnimi sredstvi s skrbnostjo vestnega gospodarstvenika.

Pri izvrševanju svoje funkcije ima direktor v delovnem procesu pravico in dolžnost določati in odrejati dela in naloge posameznim delavcem ali skupini delavcev za izvršitev določenih zadev v skladu z določbami splošnih aktov zavoda.

V pravnem prometu zastopa in predstavlja zavod direktor neomejeno in je pooblaščen za sklepanje pogodb v okviru potrjenega finančnega načrta (letnega izvedbenega načrta), razen:

- pogodb o investicijah, za katere je potreben sklep sveta zavoda,
- pogodb, ki se nanašajo na nepremičnine, ki jih ima zavod v upravljanju, za katere je potrebno soglasje lastnika.

15. člen

Direktor sklone delovno razmerje za določen čas, za čas trajanja mandata.

Delavca, ki je bil pred imenovanjem za direktorja zaposlen v istem zavodu za nedoločen čas, se po prenehanju funkcije premesti v skladu s sistemizacijo delovnih mest in kadrovskim načrtom na prosto delovno mesto, ki ustreza njegovi strokovni izobrazbi in za katero izpolnjuje predpisane pogoje.

Pravice in dolžnosti delodajalca v razmerju do direktorja zavoda, izvaja svet zavoda, ki sklepa pogodbe o zaposlitvi.

16. člen

Če direktorju predčasno preneha mandat, oziroma če nihče izmed prijavljenih kandidatov za direktorja ni imenovan, svet zavoda imenuje vršilca dolžnosti direktorja izmed strokovnih delavcev zavoda, oziroma izmed prijavljenih kandidatov, vendar največ za eno leto.

2. Svet zavoda

17. člen

Svet zavoda (v nadaljevanju: svet) ima naslednje naloge:

- sprejema statut,
- nadzira zakonitost dela in poslovanja zavoda,
- spremlja, analizira in ocenjuje delovanje zavoda,
- predlaga ustanovitelju revizijo poslovanja, ki jo lahko opravi tudi notranji revizor ustanovitelja,
- ocenjuje delo direktorja,
- daje soglasje k strateškemu načrtu, programu dela s finančnim načrtom, k aktom o sistemizaciji delovnih mest in organizaciji dela, h kadrovskemu načrtu, načrtu nabav,
- sprejema sklepe k pogodbam o investicijah, katerih vrednosti so višje od naročil male vrednosti po zakonu o javnih naročilih in so določene v zakonu o izvrševanju proračuna,
- imenuje in razrešuje direktorja,
- sklepa pogodbo o zaposlitvi z direktorjem,

- potrjuje letno poročilo zavoda in
- opravlja ostale naloge v skladu z določili tega odloka in statuta.

18. člen

Svet zavoda šteje sedem članov. Sestavljajo ga:

- štiri predstavniki občin ustanoviteljic,
- dva predstavnika delavcev zavoda,
- en predstavnik uporabnikov.

Predstavnike ustanoviteljic imenujejo občinski sveti. Mestna občina Ptuj imenuje dva predstavnika, ostale občine ustanoviteljice pa dva predstavnika tako, da je en predstavnik imenovan iz občin desnega brega Drave in en predstavnik iz občin levega brega Drave.

Predstavnika delavcev izvolijo delavci neposredno po postopku in na način, ki ga v skladu z zakonom določa statut zavoda.

Predstavnika uporabnikov imenuje pristojni organ Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije.

Podrobnejše delovanje uredi svet s poslovníkom.

3. Strokovni svet

19. člen

Zavod ima strokovni svet, ki ga imenuje svet zavoda na predlog direktorja zavoda.

Sestavo, način oblikovanja in naloge strokovnega sveta določa statut zavoda.

VI. SKUPNE DOLOČBE ZA SVET ZAVODA IN STROKOVNI SVET

20. člen

Prvo konstitutivno sejo sveta in strokovnega sveta skliče direktor v roku 30 dni po imenovanju oziroma po izvolitvi predstavnikov delavcev in prejemu predlogov.

Svetu in strokovnemu svetu prične teči mandat z dnem konstituiranja.

VII. KNJIGOVODSTVO IN FINANČNO POSLOVANJE ZAVODA

21. člen

Zavod vodi knjigovodstvo in knjigovodske evidence po načelih in pravilih, ki jih določa zakon.

Za pravilno in zakonito vodenje knjigovodstva in knjigovodskih evidenc odgovarjata računovodja in direktor zavoda.

VIII. PREMOŽENJE

22. člen

Premoženje zavoda, ki se nahaja v Mestni občini Ptuj, je last Mestne občine Ptuj, v ostalih enotah zavoda je last tiste občine, kjer je enota zavoda.

Za upravljanje s premoženjem je zavod odgovoren vsaki od občin glede na delež premoženja.

23. člen

Zavodu se dajejo v upravljanje premoženje in nepremičnine, katerih lastnice so občine ustanoviteljice. Med nepremičninami so to:

- Lekarna Ptuj, Galenski laboratorij in Uprava zavoda (Trstenjakova ulica 9, Ptuj – pritličje, parc. št. 1112, k.o. Ptuj)
- Lekarna Kidričevo (Kajuhova ulica 7, Kidričevo, parc. št. 1019/7, k.o. Lovrenc na Dravskem polju)
- Lekarna Majšperk (Breg 6b, Majšperk, parc. št. 258/2 in 258/10, obe k.o. Skrblje)

IX. VIRI IN NAČIN PRIDOBIVANJA SREDSTEV ZA DELO ZAVODA

24. člen

Zavod pridobiva sredstva za delo oziroma za izvajanje dejavnosti:

- na osnovi pogodbe za opravljanje lekarniških storitev, sklenjene z Zavodom za zdravstveno zavarovanje Slovenije,
- od zavarovalnic na osnovi prostovoljnega dodatnega zdravstvenega zavarovanja uporabnikov,
- s prodajo blaga in storitev na trgu,
- iz proračunov občin ustanoviteljic,
- iz drugih virov.

Zavod mora sredstva, ki jih zagotavljajo občine ustanoviteljice, uporabljati za namene, določene v proračunih.

25. člen

O načinu razpolaganja s presežkom prihodkov nad odhodki, ki jih zavod doseže pri opravljanju lekarniške dejavnosti kot javne službe, odloča na predlog direktorja svet. Ta sredstva se uporabljajo le za opravljanje in razvoj dejavnosti zavoda.

Sredstva od prodaje proizvodov in storitev ustvarjenih na trgu, lahko zavod deli v skladu z zakonodajo in sprejetim finančnim načrtom.

O načinu in višini pokrivanja primanjkljaja, ki nastane iz dejavnosti javne službe in ga ni moč pokriti iz razpoložljivih sredstev zavoda, odločajo občine ustanoviteljice na predlog sveta.

Če odhodki presegajo prihodke zavoda zaradi neizpolnjenih obveznosti občin ustanoviteljic, primanjkljaj krijejo tiste občine ustanoviteljice, ki svoje obveznosti niso izpolnile.

X. NASTOPANJE V PRAVNEM PROMETU

26. člen

Zavod je pravna oseba in nastopa v pravnem prometu v okviru svoje dejavnosti samostojno, z vsemi pravicami in obveznostmi, v svojem imenu in za svoj račun.

Zavod za svoje obveznosti odgovarja z vsemi finančnimi sredstvi, s katerimi upravlja.

XI. VAROVANJE POSLOVNE TAJNOSTI

27. člen

Za poslovno tajnost štejejo podatki in listine, katerih ne- pooblaščenca objava ali posredovanje bi škodovala interesom ali ugledu zavoda. Navedba listin in podatkov, ki se štejejo za poslovno tajnost, opredeljuje statut.

XII. SPLOŠNI AKTI ZAVODA

28. člen

Zavod ima naslednje splošne akte:

- statut zavoda,
- akt o sistemizaciji in organizaciji delovnih mest,
- akt o varstvu pri delu in požarni varnosti,
- splošne akte o knjigovodstvu, finančnem poslovanju in drugih zadevah s področja materialno finančnega poslovanja in
- druge splošne akte.

Pred sprejemom splošnega akta zavoda, za katerega je potrebno predhodno soglasje sindikatov in ki posega na področje pravic delavcev in njihovega ekonomsko socialnega položaja, se organizira razprava, na kateri lahko delavci ali sindikat dajejo pripombe, stališča in mnenja ali predlagajo spremembe oziroma dopolnitve določb splošnih aktov.

Ob odločitvi za sprejem posameznega splošnega akta svet oziroma direktor določi način in roke za pripravo delovnega besedila osnutka oziroma predloga splošnega akta, določi strokovni organ ali delavca, ki vodi razpravo in zbira pripombe ter daje mnenja o določenih delovnega besedila, osnutka oziroma predloga splošnega akta ter določi potek sprejemanja.

XIII. MEDSEBOJNE PRAVICE IN OBVEZNOSTI

29. člen

Medsebojne pravice in obveznosti občine ustanoviteljice uredijo s pogodbo in v skladu z določili zakonov s področja zdravstvene in lekarniške dejavnosti. Občine ustanoviteljice pooblaščajo za podpis pogodbe svoje župane.

Z občinami, ki ne želijo biti ustanoviteljice zavoda, le-ta lahko sklene pogodbo o izvajanju in financiranju dejavnosti za to občino.

Druge medsebojne pravice, obveznosti in odgovornosti, ki niso opredeljene s tem odlokom, se uredijo v statutu.

30. člen

Občine ustanoviteljice so dolžne zavodu zagotoviti sredstva za njegov razvoj oziroma razširjeno reprodukcijo in investicijska vlaganja v okviru dogovorjene mreže javne lekarniške dejavnosti na svojem območju.

Za investicijska vlaganja in razvoj dejavnosti skupnega pomena se ustanoviteljice o deležih dogovorijo ob vsakokratnih vlaganjih (v skladu s pogodbo).

31. člen

Zavod posreduje občini ustanoviteljici, na njeno zahtevo oziroma najmanj enkrat letno, podatke o izvajanju lekarniške dejavnosti, podatke o poslovanju zavoda in o poslovnih rezultatih ter druge podatke, ki so potrebni za izvrševanje funkcije občin ustanoviteljic, kot to določa pogodba, ki ureja medsebojne pravice, obveznosti in odgovornosti občin ustanoviteljic.

32. člen

V primeru, da mora zavod pridobiti soglasje občin ustanoviteljic, so le te dolžne o izdaji soglasja odločiti v 60 dneh od prejema zahtevka. Če tega v postavljenem roku ne sporočijo, se šteje, da je soglasje dano.

XIV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

33. člen

Svet in strokovni svet morata biti imenovana v roku 90 dni od uveljavitve tega odloka.

34. člen

Direktor nadaljuje z delom do izteka mandata.

35. člen

Zavod mora uskladiti svojo organiziranost zavoda ter priglasiti spremembe vpisa v sodni register najkasneje v šestih mesecih po uveljavitvi tega odloka.

36. člen

Z dnem, ko prične veljati ta odlok, preneha veljati Odlok o ustanovitvi Javnega zavoda Lekarne Ptuj (Uradni vestnik občin Ormož in Ptuj, št. 22/93).

37. člen

Ta odlok začne veljati, ko ga v enakem besedilu sprejmejo mestni svet in občinski sveti občin ustanovi-

teljic in naslednji dan po objavi v uradnih glasilih občin ustanoviteljic.

Št. 012-9/03
Kidričevo, dne 24. februarja 2005.

Župan
Občine Kidričevo
Zvonimir Holc l. r.

1011. Odlok o ustanovitvi javnega zavoda Zdravstveni dom Ptuj

Na podlagi 3. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 17/91-I, 55/92, 13/93, 66/93, 45/94 – odločba US, 8/96 in 36/00) in 9. člena Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 9/92, 26/92, 13/93, 45/94, 37/95, 8/96, 59/99, 90/99, 98/99, 31/00, 45/01, 62/01, 86/02, 135/03 – odl. US, 2/04 in 80/04), ter 17. člena Statuta Občine Kidričevo (Uradni list RS, št. 10/04) je Občinski svet občine Kidričevo, na 17. redni seji dne 24. 2. 2005 sprejel

O D L O K

o ustanovitvi javnega zavoda Zdravstveni dom Ptuj

I. UVODNA DOLOČILA

1. člen

S tem odlokom Mestna občina Ptuj in občine Destrižnik, Hajdina, Kidričevo, Markovci, Majšperk, Videm, Zavrč ter Žetale (v nadaljevanju: občine ustanoviteljice) ustanavljajo javni zavod Zdravstveni dom Ptuj (v nadaljevanju: zavod) za izvajanje javne službe na področju osnovne zdravstvene dejavnosti.

2. člen

V aktu uporabljeni in zapisani izrazi v slovnični obliki za moški spol, se uporabljajo kot nevtralni za ženski in moški spol.

3. člen

S tem odlokom se ureja status, organiziranost zavoda in vsebina dela zavoda, dejavnost zavoda, organi zavoda, knjigovodstvo in finančno poslovanje zavoda, premoženje, viri in način pridobivanja sredstev za delo zavoda, nastopanje v pravnem prometu, varovanje poslovne tajnosti, splošni akti zavoda ter medsebojne pravice in obveznosti med zavodom in občinami ustanoviteljicami.

II. STATUSNE DOLOČBE

1. Ime, sedež in pravni status zavoda

4. člen

Ime zavoda je Zdravstveni dom Ptuj.
Sedež zavoda je Potrčeva ulica 19 a, Ptuj.

Zavod je pravna oseba s popolno odgovornostjo in odgovarja za svoje obveznosti z vsem premoženjem, s katerim razpolaga.

Zavod je vpisan v sodni register pri Okrožnem sodišču na Ptuj
pod številko reg.vložka 1/04380-00

2. Pečat zavoda

5. člen

Zavod ima in uporablja pečat okrogle oblike, v katerem v sredini piše ZDRAVSTVENI DOM PTUJ in v zgornjem delu pečata JAVNI ZAVOD.

Organizacijske enote in strokovne službe uporabljajo žig pravokotne oblike: v prvi vrstici piše javni zavod, v drugi ZDRAVSTVENI DOM PTUJ, v tretji ime strokovne službe ali organizacijske enote.

III. ORGANIZIRANOST ZAVODA IN VSEBINA DELA ZAVODA

6. člen

Zavod ima v svoji sestavi naslednje organizacijske enote in strokovne službe:

- OSNOVNO ZDRAVSTVENO VARSTVO
- ZOBOZDRAVSTVO

Organizacijsko enoto OSNOVNO ZDRAVSTVENO VARSTVO sestavljajo naslednje strokovne službe z enotami:

- Služba zdravstvenega varstva odraslih:
 - enota splošnih ambulant z okolico
- Služba preventivnega zdravstvenega varstva odraslih:
 - enota Dispanzerja za medicino dela, prometa in športa
 - enota obratna ambulanta Kidričevo
- Služba zdravstvenega varstva predšolskih otrok
- Služba zdravstvenega varstva šolarjev, mladine in študentov
 - Služba zdravstvenega varstva žena
 - Služba zdravstvenega varstva pljučnih bolnikov
 - Patronažna služba
 - Laboratorijska služba
 - Dispanzer za mentalno zdravje
 - Služba nujne medicinske pomoči:
 - enota dežurna služba
 - prehospitarna enota
 - enota nujnih reševalnih in sanitetnih prevozov
- Organizacijsko enoto ZOBOZDRAVSTVO sestavljajo naslednje strokovne službe:
 - Služba preventivnega in mladinskega zobozdravstva
 - Služba zobozdravstvenega varstva odraslih
 - Zobotehnični laboratorij.
- Skupna dela, ki so potrebna za delovanje javnega zavoda opravljajo:
 - SPLOŠNO FINANČNO IN RAČUNOVODSKI SEKTOR
 - SLUŽBA VZDRŽEVANJA

7. člen

Zavod opravlja osnovno zdravstveno dejavnost za območje občin ustanoviteljic v okviru mreže javne zdravstvene službe.

Zavod lahko organizira nove zdravstvene enote v skladu z mrežo javne zdravstvene službe in v soglasju z občinami ustanoviteljicami.

8. člen

Nadzor nad zakonitostjo dela zavoda izvajajo občine ustanoviteljice.

IV. DEJAVNOST ZAVODA

9. člen

Zavod opravlja osnovno zdravstveno dejavnost kot javno službo, katere izvajanje je v javnem interesu in druge dejavnosti, opredeljene v Zakonu o zdravstveni dejavnosti.

10. člen

Zavod opravlja javno službo, ki obsega:

- spremljanje zdravstvenega stanja prebivalcev in predlaganje ukrepov za varovanje, krepitev in izboljšanje zdravja ter preprečevanje, odkrivanje, zdravljenje in rehabilitacijo bolnikov in poškodovancev;
- preventivno zdravstveno varstvo rizičnih skupin in drugih prebivalcev v skladu s programom preventivnega zdravstvenega varstva in z mednarodnimi konvencijami;
- zdravstveno vzgojo ter svetovanje za ohranitev in krepitev zdravja;
- preprečevanje, odkrivanje in zdravljenje ustnih in zobnih bolezni ter rehabilitacijo;
- zdravstveno rehabilitacijo otrok in mladostnikov z motnjami v telesnem in duševnem razvoju;
- patronažne obiske, zdravstveno nego, zdravljenje in rehabilitacijo bolnikov na domu ter oskrbovancev v socialno-varstvenih in drugih zavodih;
- nujno medicinsko pomoč in reševalno službo;
- zdravstvene preglede športnikov;
- zdravstvene preglede nabornikov;
- ugotavljanje začasne nezmožnosti za delo;
- diagnostične in terapevtske storitve.

Dejavnost zavoda je v skladu z Uredbo o uvedbi in uporabi standardne klasifikacije dejavnosti razvrščena v:

Naziv SKD	
Splošna izven bolnišnična zdravstvena dejavnost	85.121
Samostojne zdravstvene dejavnosti, ki jih ne opravljajo zdravniki	85.141
Zobozdravstvena dejavnost	85.130

V. ORGANI ZAVODA

11. člen

Organi zavoda so:

- direktor
- svet zavoda
- strokovni svet

Zavod ima lahko tudi druge organe, ki jih določa zakon ali statut zavoda.

1. Direktor

12. člen

Direktor zavoda organizira in vodi poslovanje ter strokovno delo zavoda. Predstavlja in zastopa zavod in je odgovoren za zakonitost in strokovnost dela zavoda.

Direktorja zavoda imenuje na podlagi javnega razpisa svet zavoda s soglasjem občin ustanoviteljic. Za direktorja je lahko imenovan tisti, ki izpolnjuje z zakonom in statutom predpisane pogoje. Mandat direktorja traja pet let in je po preteku lahko ponovno imenovan.

Na podlagi sklepa o imenovanju direktorja, sklene z njim pogodbo o zaposlitvi v imenu sveta zavoda njegov predsednik, po predhodnem soglasju občin ustanoviteljic.

13. člen

Med začasno odsotnostjo nadomešča direktorja delavec, ki ga s pisnim pooblastilom pooblasti direktor. Pooblaščen delavec ima v času nadomeščanja vse pristojnosti določene v pooblastilu direktorja.

14. člen

Naloge direktorja so:

- organizira delo zavoda,
- sprejema strateški načrt,
- sprejema program dela s finančnim načrtom,
- sprejema akt o organizaciji dela po predhodnem mnenju reprezentativnih sindikatov v zavodu,

- sprejema akt o sistemizaciji delovnih mest po predhodnem mnenju reprezentativnih sindikatov v zavodu,
- sprejema akte o varstvu pri delu in požarni varnosti,
- sprejema kadrovske načrte,
- sprejema načrt nabav in odprodaje osnovnih sredstev ter investicijskega vzdrževanja,
- sprejema druge akte, ki urejajo pomembna vprašanja v zvezi z delovanjem zavoda,
- poroča občinam ustanoviteljicam in svetu zavoda o zadevah, ki lahko pomembno vplivajo na delovanje zavoda,
- pripravi letno poročilo in
- druge naloge, določene z ustanovitvenim aktom in statutom.

K aktom iz druge, tretje, četrte, pete, šeste, sedme, osme in enajste alineje prejšnjega odstavka daje soglasje svet zavoda.

Direktor je dolžan o svojih ugotovitvah v zvezi s strokovnim delom obveščati strokovni svet zavoda ter sprejemati ukrepe za odpravo pomanjkljivosti in za napredek strokovnega dela.

Direktor je samostojen pri opravljanju poslov iz svojega delovnega področja.

Direktor je za svoje delo odgovoren svetu zavoda. Direktor mora pri vodenju poslov ravnati z javnimi sredstvi s skrbnostjo vestnega gospodarstvenika.

Pri izvrševanju svoje funkcije ima direktor v delovnem procesu pravico in dolžnost določati in odrediti dela in naloge posameznim delavcem ali skupini delavcev za izvršitev določenih zadev v skladu z določbami splošnih aktov zavoda.

V pravnem prometu zastopa in predstavlja zavod direktor neomejeno in je pooblaščen za sklepanje pogodb v okviru potrjenega finančnega načrta (letnega izvedbenega načrta), razen:

- pogodb o investicijah, za katere je potreben sklep sveta zavoda,
- pogodb, ki se nanašajo na nepremičnine, ki jih ima zavod v upravljanju, za katere je potrebno soglasje lastnika.

15. člen

Direktor sklene delovno razmerje za določen čas, za čas trajanja mandata.

Delavca, ki je bil pred imenovanjem za direktorja zaposlen v istem zavodu za nedoločen čas, se po prenehanju funkcije premesti v skladu s sistemizacijo delovnih mest in kadrovskim načrtom na prosto delovno mesto, ki ustreza njegovi strokovni izobrazbi in za katero izpolnjuje predpisane pogoje.

Pravice in dolžnosti delodajalca v razmerju do direktorja zavoda, izvaja svet zavoda, ki sklepa pogodbe o zaposlitvi.

16. člen

Če direktorju predčasno preneha mandat, oziroma če nihče izmed prijavljenih kandidatov za direktorja ni imenovan, svet zavoda imenuje vršilca dolžnosti direktorja izmed strokovnih delavcev zavoda, oziroma izmed prijavljenih kandidatov, vendar največ za eno leto.

2. Svet zavoda

17. člen

Svet zavoda (v nadaljevanju: svet) ima naslednje naloge:

- sprejema statut,
- nadzira zakonitost dela in poslovanja zavoda,
- spremlja, analizira in ocenjuje delovanje zavoda,
- predlaga ustanovitelju revizijo poslovanja, ki jo lahko opravi tudi notranji revizor ustanovitelja,
- ocenjuje delo direktorja,
- daje soglasje k strateškemu načrtu, programu dela s finančnim načrtom, k aktom o sistemizaciji delovnih mest in organizaciji dela, h kadrovskemu načrtu, načrtu nabav,

– sprejema sklepe k pogodbam o investicijah, katerih vrednosti so višje od naročil male vrednosti po Zakonu o javnih naročilih in Zakonu o izvrševanju proračuna Republike Slovenije,

- imenuje in razrešuje direktorja,
- sklepa pogodbo o zaposlitvi z direktorjem,
- potrjuje letno poročilo zavoda in
- opravlja ostale naloge v skladu z določili tega odloka in statuta.

18. člen

Svet šteje sedem članov. Sestavljajo ga:

- štiri predstavniki občin ustanoviteljic,
- dva predstavnika delavcev zavoda,
- en predstavnik uporabnikov.

Predstavnike ustanoviteljic imenujejo občinski sveti. Mestna občina Ptuj imenuje dva predstavnika, ostale občine ustanoviteljice pa dva predstavnika, tako, da je en predstavnik imenovan iz občin desnega brega Drave in en predstavnik iz občin levega brega Drave.

Predstavnike delavcev izvolijo delavci neposredno po postopku in na način, ki ga v skladu z zakonom določa statut zavoda.

Predstavnika uporabnikov imenuje pristojni organ Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije.

Mandat članov sveta traja 5 let in so po preteku lahko ponovno imenovani.

Podrobnejše delovanje uredi svet s poslovnikom.

3. Strokovni svet

19. člen

Zavod ima strokovni svet, ki ga imenuje svet zavoda na predlog direktorja zavoda.

Naloge strokovnega sveta, sestavo in način oblikovanja določa statut zavoda.

VI. SKUPNE DOLOČBE ZA SVET ZAVODA IN STROKOVNI SVET

20. člen

Prvo konstitutivno sejo sveta in strokovnega sveta skliče direktor v roku 30 dni po imenovanju oziroma po izvolitvi predstavnikov delavcev in prejemu predlogov.

Svetu prične teči mandat z dnem konstituiranja.

Strokovnemu svetu prične teči mandat z dnem konstituiranja.

VII. KNJIGOVODSTVO IN FINANČNO POSLOVANJE ZAVODA

21. člen

Zavod vodi knjigovodstvo in knjigovodske evidence po načelih in pravilih, ki jih določa zakon.

Za pravilno in zakonito vodenje knjigovodstva in knjigovodskih evidenc odgovarjata računovodja in direktor zavoda.

VIII. PREMOŽENJE

22. člen

Premoženje zavoda, ki se nahaja v Mestni občini Ptuj, je last Mestne občine Ptuj, v ostalih enotah zavoda je last tiste občine ustanoviteljice, kjer je enota locirana.

Za upravljanje s premoženjem je zavod odgovoren vsaki od občin ustanoviteljic glede na delež premoženja.

23. člen

Občine ustanoviteljice dajejo zavodu v upravljanje premičnine in nepremičnine s katerimi je zavod upravljal do uveljavitve tega odloka.

IX. VIRI IN NAČIN PRIDOBIVANJA SREDSTEV ZA DELO ZAVODA

24. člen

Zavod pridobiva sredstva za delo oziroma za izvajanje dejavnosti:

- na osnovi pogodbe za opravljanje osnovne zdravstvene dejavnosti, sklenjene z Zavodom za zdravstveno zavarovanje Slovenije,
- od zavarovalnic na osnovi prostovoljnega dodatnega zdravstvenega zavarovanja uporabnikov,
- s prodajo blaga in storitev na trgu,
- iz proračuna občin ustanoviteljic,
- iz drugih virov.

Zavod mora sredstva, ki jih zagotavljajo občine ustanoviteljice, uporabljati za namene, določene v proračunih.

25. člen

O načinu razpolaganja s presežkom prihodkov nad odhodki, ki jih zavod doseže pri opravljanju osnovne zdravstvene dejavnosti kot javne službe, odloča na predlog direktorja svet. Ta sredstva se uporabljajo le za opravljanje in razvoj dejavnosti zavoda.

Sredstva od prodaje proizvodov in storitev ustvarjenih na trgu, lahko zavod deli v skladu z zakonodajo in sprejetim finančnim načrtom.

O načinu in višini pokrivanja primankljaja, ki nastane iz dejavnosti javne službe in ga ni moč pokriti iz razpoložljivih sredstev zavoda, odločajo občine ustanoviteljice na predlog sveta.

Če odhodki presegajo prihodke zavoda zaradi neizpolnjenih obveznosti ustanoviteljic in pogodbenih partneric, primankljaj krijejo tiste občine ustanoviteljice in pogodbene partnerice, ki svoje obveznosti niso izpolnile.

X. NASTOPANJE V PRAVNEM PROMETU

26. člen

Zavod je pravna oseba in nastopa v pravnem prometu v okviru svoje dejavnosti samostojno, z vsemi pravicami in obveznostmi, v svojem imenu in za svoj račun.

Za svoje obveznosti odgovarja z vsemi finančnimi sredstvi, s katerimi upravlja.

XI. VAROVANJE POSLOVNE TAJNOSTI

27. člen

Za poslovno tajnost štejejo podatki in listine, katerih ne- pooblaščenca objava ali posredovanje bi škodovala interesom ali ugledu zavoda. Navedba listin in podatkov, ki se štejejo za poslovno tajnost opredeljuje statut.

XII. SPLOŠNI AKTI ZAVODA

28. člen

Zavod ima naslednje splošne akte:

- statut zavoda,
- akt o sistemizaciji in organizaciji delovnih mest,
- akt o varstvu pri delu in požarni varnosti,
- splošne akte o knjigovodstvu, finančnem poslovanju in drugih zadevah s področja materialno finančnega poslovanja in

– druge splošne akte.

Pred sprejemom splošnega akta zavoda, za katerega je potrebno predhodno soglasje sindikatov in ki posega na področje pravic delavcev in njihovega ekonomsko socialnega položaja, se organizira razprava, na kateri lahko delavci ali sindikat dajejo pripombe, stališča in mnenja ali predlagajo spremembe oziroma dopolnitve določb splošnih aktov.

Ob odločitvi za sprejem posameznega splošnega akta svet oziroma direktor določi način in roke za pripravo delovnega besedila osnutka oziroma predloga splošnega akta, določi strokovni organ ali delavca, ki vodi razpravo in zbira pripombe ter daje mnenja o določilih delovnega besedila, osnutka oziroma predloga splošnega akta ter določi potek sprejemanja.

XIII. MEDSEBOJNE PRAVICE IN OBVEZNOSTI

29. člen

Medsebojne pravice in obveznosti občine ustanoviteljice uredijo s pogodbo in v skladu z določili zakonov s področja zdravstvene dejavnosti. Občine ustanoviteljice pooblašajo za podpis pogodbe svoje župane.

Z občinami, ki ne želijo biti ustanoviteljice zavoda, le-ta sklene pogodbo o izvajanju in financiranju dejavnosti za to občino.

Druge medsebojne pravice, obveznosti in odgovornosti, ki niso opredeljene s tem odlokom, se uredijo v statutu.

30. člen

Občine ustanoviteljice so dolžne zavodu zagotoviti sredstva za njegov razvoj oziroma razširjeno reprodukcijo in investicijska vlaganja v okviru dogovorjene mreže javne zdravstvene dejavnosti na svojem območju.

Za investicijska vlaganja in razvoj dejavnosti skupnega pomena so občine ustanoviteljice dolžne v deležih soinvestirati.

Zavod posreduje občini ustanoviteljici, kjer je sedež zavoda, na njeno zahtevo oziroma najmanj enkrat letno, podatke o izvajanju osnovne zdravstvene dejavnosti, podatke o poslovanju zavoda in o poslovnih rezultatih ter druge podatke, ki so potrebni za izvrševanje funkcije ustanoviteljic, kot to določa pogodba, ki ureja medsebojne pravice, obveznosti in odgovornosti ustanoviteljic.

31. člen

V primeru, da mora zavod pridobiti soglasje občin ustanoviteljic, so ustanoviteljice dolžne o izdaji soglasja odločiti v 30 dneh od prejema zahtevka. Če tega v postavljenem roku ne sporočijo, se šteje, da je soglasje dano.

XIV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

32. člen

Svet in strokovni svet morata biti imenovana v roku 90 dni od uveljavitve tega odloka.

33. člen

Direktor nadaljuje z delom do izteka mandata.

34. člen

Zavod mora uskladiti svojo organiziranost zavoda ter priglasiti spremembe vpisa v sodni register najkasneje v šestih mesecih po uveljavitvi tega odloka.

35. člen

Z dnem, ko prične veljati ta odlok, preneha veljati Odlok o ustanovitvi javnega zavoda Zdravstveni dom Ptuj (Uradni vestnik občin Ormož in Ptuj, št. 20/91).

36. člen

Ta odlok začne veljati, ko ga v enakem besedilu sprejmejo mestni svet in občinski sveti občin ustanoviteljic in naslednji dan po objavi v uradnih glasilih občin ustanoviteljic.

Št. 015-03-36/04

Kidričevo, dne 24. februarja 2005.

Župan
Občine Kidričevo
Zvonimir Holc l. r.

KOMEN

1012. Sklep o podelitvi statusa javnega dobra

Na podlagi 16. člena Statuta Občine Komen (Uradni list RS, št. 46/01) je Občinski svet občine Komen na seji dne 28. 2. 2005 sprejel

S K L E P

o podelitvi statusa javnega dobra

1

Nepremičnini, parceli št. 533/5, k.o. Sveto, dvorišče v izmeri 23 m², se podeli status javnega dobra.

2

Nepremičnina iz prejšnje točke pridobi status zemljišča v splošni rabi in se z dnem uveljavitve tega sklepa razglasi za javno dobro.

3

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 06202-02/05-3

Komen, dne 28. februarja 2005.

Župan
Občine Komen
Uroš Slamič l. r.

1013. Sklep o postopnem prehodu obračuna storitev ravnanja z odpadki iz gospodinjstev za prehodno obdobje do januarja 2006

Na podlagi 16. člena Statuta Občine Komen (Uradni list RS, št. 46/01) in 11. člena Pravilnika o tarifnem sistemu za obračun storitev obveznih lokalnih gospodarskih javnih služb zbiranja in prevoza komunalnih odpadkov in odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov, je Občinski svet občine Komen na seji dne 28. 2. 2005 sprejel naslednji

S K L E P

1

V skladu z 11. členom Pravilnika o tarifnem sistemu za obračun storitev obveznih lokalnih gospodarskih javnih služb zbiranja in prevoza komunalnih odpadkov in odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov, se sprejme naslednji način postopnega prehoda obračuna storitev ravnanja z odpadki iz gospodinjstev za prehodno obdobje do januarja 2006.

2

Izvajalec gospodarskih javnih služb zbiranja in prevoza komunalnih odpadkov in odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov mora pri obračunu storitev ravnanja z odpadki iz gospodinjstev upoštevati naslednje količine odpadkov:

Mesec	Količina odpadkov za obračun storitev
Marec 2005	17,5 kg
April 2005	30 kg
Maj 2005	30 kg
Junij 2005	30 kg
Julij 2005	31 kg
Avgust 2005	31 kg
September 2005	31 kg
Oktober 2005	32 kg
November 2005	32 kg
December 2005	32 kg
Januar 2006	32,23 kg

3

Razlike v prihodkih mesečnih obračunov do obračunane dejanske količine odpadkov (32,23 kg) bo izvajalcu storitev ravnanja z odpadki pokrila Občina Komen iz sredstev proračuna.

4

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS, uporablja pa se s pričetkom veljave Pravilnika o tarifnem sistemu za obračun storitev obveznih lokalnih gospodarskih javnih služb zbiranja in prevoza komunalnih odpadkov in odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov.

Št. 06202-02/05-2

Komen, dne 28. februarja 2005.

Župan
Občine Komen
Uroš Slamič l. r.

1014. Pravilnik o tarifnem sistemu za obračun storitev obveznih lokalnih gospodarskih javnih služb zbiranja in prevoza komunalnih odpadkov in odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov

Na podlagi in tretjega odstavka 37. člena Odloka o načinu opravljanja obveznih lokalnih gospodarskih javnih služb zbiranja in prevoza komunalnih odpadkov in odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov (Uradni list RS, št. 134/04) je Občinski svet občine Komen na seji dne 28. 2. 2005 sprejel

P R A V I L N I K

o tarifnem sistemu za obračun storitev obveznih lokalnih gospodarskih javnih služb zbiranja in prevoza komunalnih odpadkov in odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta tarifni sistem določa način oblikovanja cene in elemente tarife za izvajanje storitev lokalnih gospodarskih javnih

služb zbiranja in prevoza komunalnih odpadkov in odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov (v nadaljevanju: ravnanje z odpadki), ki ga uporablja izvajalec obveznih lokalnih gospodarskih javnih služb zbiranja in prevoza komunalnih odpadkov in odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov (v nadaljevanju: izvajalec), na območju Občine Komen.

2. člen

Ravnanje se obračunava posameznim povzročiteljem mesečno na podlagi upravičenih kalkulativnih stroškov po obračunskih enotah. Cena vključuje naslednje tarifne elemente:

- ceno zbiranja in odvoza odpadkov,
- ceno predelave in obdelave komunalnih odpadkov,
- ceno odlaganja oziroma odstranjevanja odpadkov.

3. člen

S tem pravilnikom se določajo cene in obračun storitev ravnanja s komunalnimi odpadki gospodinjstev.

II. OBLIKOVANJE CEN IN OBRAČUN STORITEV RAVNANJA Z ODPADKI ZA GOSPODINJSTVA

4. člen

Cena za ravnanje z odpadki se oblikuje na enoto storitve. Enota storitve je utežna (kg) količina odpadkov, ki jih ustvari povzročitelj.

5. člen

Cena in obračun ravnanja z odpadki se za posamezno gospodinjstvo oblikuje na naslednji način: lastna cena ravnanja z odpadki je izhodiščni parameter pri obračunavanju cen storitev ravnanja z odpadki. Izražena je na utežno enoto izpraznjenih zabojnikov (SIT/kg).

6. člen

Mesečni obračun storitev ravnanja z odpadki za gospodinjstva izražen v SIT/osebo se opravi na podlagi naslednjih postavk:

- lastne cene ravnanja z odpadki, ki se oblikuje na podlagi veljavnih predpisov in
- ocenjene pavšalne količine vseh povzročenih odpadkov na osebo na mesec, ki jo določi izvajalec na podlagi spremljanja evidenc odloženih odpadkov na odlagališče ter količin ostalih ločeno zbranih frakcij. Pavšalna količina vseh povzročenih odpadkov na osebo na mesec se letno aktualizira, in sicer 1. aprila na podlagi podatkov preteklega leta.

Mesečna cena ravnanja z odpadki za posamezno osebo (MCos) je tako izpeljana kot produkt mesečne količine odpadkov 1 osebe ($Q = \text{kg}/_{\text{os/m}}$) in lastne cene ravnanja z odpadki (LC):

$$\text{MCos} = Q \times \text{LC}$$

$$\text{MCos} = \text{kg}/_{\text{os/m}} \times \text{SIT/kg}$$

7. člen

Za mesečni obračun storitev ravnanja z odpadki za počitniško hišo (MCpoč) in za druga stanovanja, ki se jih uporablja kot počitniško stanovanje, se upošteva pavšalna količina odpadkov, kot jih povzroči mesečno 1 oseba iz gospodinjstva.

$$\text{MCpoč} = \text{kg}/_{\text{poč. hišo/mesec}} \times \text{LC}$$

8. člen

Višina mesečnega obračuna storitev ravnanja z odpadki za:

- gospodinjstva (MCG) je premosorazmerna številu članov gospodinjstva:

MCG = MCoS x št. članov gospodinjstva
– za počitniške hiše in počitniška stanovanja se obračuna kot da gre za enočlansko gospodinjstvo:
MCPoč = MCoS

9. člen

V tem pravilniku navedene cene ne vključujejo predpisanih dajatev in ddv.

10. člen

Cene ravnanja z odpadki so določene s tarifnimi postavkami za posamezne elemente. Sklep o višini tarifnih postavk sprejme Občinski svet oziroma po njegovem pooblastilu župan, na predlog izvajalca.

11. člen

Pri mesečnem obračunu storitev ravnanja z odpadki se upoštevanje določil 2. alineje 6. člena tega pravilnika prvič opravi z januarjem 2006. V tem prehodnem obdobju se mesečni obračuni opravijo po predlogu postopnega prehoda povečanja obračunanih količin, kot ga s sklepom določi občinski svet. Sklep se sprejme skupaj s tem pravilnikom.

12. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 352-02/04-17

Komen, dne 28. februarja 2005.

Župan
Občine Komen
Uroš Slamič l. r.

KRŠKO

1015. Sklep o ukinitvi javnega dobra na nepremičnini parc. št. 789/2, k.o. Veliki Kamen in o zamenjavi predmetne nepremičnine za nepremičnini parc. št. 585/4 in parc. št. 604/3, k.o. Veliki Kamen

Na podlagi 29. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94 – odl. US RS, 45/94 – odl. US RS, 57/94, 14/95, 20/95 – odl. US RS, 63/95 – obvezna razlaga, 73/95 – odl. US RS, 9/96 – odl. US RS, 39/96 – odl. US RS, 44/96 – odl. US RS, 26/97, 70/97, 10/98, 68/98 – odl. US RS, 74/98, 59/99 – odl. US RS, 70/00 in 51/02) in 16. člena Statuta Občine Krško (Uradni list RS, št. 98/00 – prečiščeno besedilo in 5/03) je Občinski svet občine Krško na 26. seji dne 28. 2. 2005 sprejel

SKLEP

o ukinitvi javnega dobra na nepremičnini parc. št. 789/2, k.o. Veliki Kamen in o zamenjavi predmetne nepremičnine za nepremičnini parc. št. 585/4 in parc. št. 604/3, k.o. Veliki Kamen

I

Ukine se javno dobro na nepremičnini parc. št. 789/2 – pot v izmeri 4,55 m², ki je vpisana v seznam javnega dobra št. OS.IX. Veliki Kamen, ker v naravi ne služi kot javno dobro.

II

Lastninska pravica na nepremičnini parc. št. 789/2 – pot v izmeri 4,55 m² se po ukinitvi javnega dobra vpiše v korist Občine Krško.

III

Po vpisu lastninske pravice v korist Občine Krško na parc. št. 789/2 – pot v izmeri 4,55 m², se sklene menjalna pogodba za nepremičnini parc. št. 585/4 – cesta v izmeri 6,75 m² in parc. št. 604/3 – cesta v izmeri 61 m², ki sta vpisani v zemljiškoknjižni vložek št. 218, k.o. Veliki Kamen in sta v solasti Omerzel Jožice in Stanka, Veliki Kamen 46, Koprivnica, vsakega v deležu do 1/2.

IV

Cena nepremičnin je določena na osnovi cennitve sodnega izvedenca in cenilca in za nepremičnino parc. št. 789/2, k.o. Veliki Kamen znaša 131.981,25 SIT, za nepremičnini parc. št. 585/4 in parc. št. 604/3, k.o. Veliki Kamen pa 130.824 SIT. Razlika v vrednosti zemljišč se izplača v denarju.

V

Zamenjava nepremičnin se bo izvedla po postopku in na način, ki ga določajo predpisi.

VI

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije in se vpiše v zemljiško knjigo pri Okrajnem sodišču v Krškem.

Št. 464-65/2003-506

Krško, dne 28. februarja 2005.

Župan
Občine Krško
Franc Bogovič l. r.

1016. Pravilnik o tržnem redu na tržnici v Krškem in drugih dogovorjenih javnih mestih

Na podlagi 9. in 10. člena Zakona o trgovini (Uradni list RS, št. 69/04 – uradno prečiščeno besedilo), 29. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94 – odl. US RS, 45/94 – odl. US RS, 57/94, 14/95, 20/95 – odl. US RS, 63/95 – obvezna razlaga, 73/95 – odl. US RS, 9/96 – odl. US RS, 39/96 – odl. US RS, 44/96 – odl. US RS, 26/97, 70/97, 10/98, 68/98 – odl. US RS, 74/98, 59/99 – odl. US RS, 70/00 in 51/02), 28. člena pravilnika o minimalnih tehničnih in drugih pogojih, ki se nanašajo na prodajne objekte za opravljanje trgovinske dejavnosti, in pogojev za prodajo blaga zunaj prodajaln (Uradni list RS, št. 28/93, 34/93 – popr., 57/93 in 110/02 – ZVPot-A) ter 16. in 59. člena statuta občine Krško (Uradni list RS, št. 98/00 – prečiščeno besedilo in 5/03) je Občinski svet občine Krško na 26. seji dne 28. 2. 2005 sprejel

PRAVILNIK

o tržnem redu na tržnici v Krškem in drugih dogovorjenih javnih mestih

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S pravilnikom se opredeljuje območje tržnice, prodajna mesta, predmet in pogoje trgovanja, tržni čas, način vzdrževanja reda in snage na začasnih tržnih mestih in na tržnici Krško ter pravice in dolžnosti upravljavca in prodajalcev.

2. člen

Upravljavec tržnice je pravna ali fizična oseba s sklenjeno pogodbo o upravljanju. (v nadaljnjem besedilu: upravljavec).

Začasna tržna mesta upravlja organizator prodaje ali sejma.

3. člen

Tržnico sestavlja pokriti in nepokriti del tržnega prostora, kjer se neposredno trguje z blagom ter pomožni prostori in manipulativni prostori.

Pomožni prostori so skladiščni prostori za shranjevanje blaga, prostor za shranjevanje premične opreme tržnega prostora in sanitarije.

Začasna tržna mesta v večjih naseljih, kjer poteka občasna prodaja, določijo krajevne skupnosti v skladu s krajevnimi običaji in sejmi.

4. člen

Trgovanje na tržnici je prosto in se opravlja v skladu s tem pravilnikom in drugimi predpisi, ki urejajo trgovanje s kmetijskim in drugim blagom iz 14. člena tega pravilnika.

II. OBRATOVALNI ČAS

5. člen

Tržnica obratuje vsak delavnik in vsako soboto:

- v letnem času, od 1. 4. do 31. 10. od 6. do 13. ure,
- v zimskem času, od 1. 11. do 31. 3. od 7. do 13. ure.

Po preteku tržnega časa in ob nedeljah ter državnih praznikih, lahko prodajalci prodajajo na tržnici samo na podlagi pogodbe o stalnem prodajnem mestu ali na podlagi posebne pogodbe, sklenjene z upravljavcem.

Na začasnih tržnih mestih poteka prodaja v okviru časa prireditve oziroma med 7. in 18. uro.

III. PRAVICE IN OBVEZNOSTI UPRAVLJALCA

6. člen

Upravljavec tržnice ima naslednje pravice in dolžnosti:

1. skrbi, da je ureditev in poslovanje tržnice usklajeno z veljavnimi predpisi,
2. organizirano vodi poslovanje na tržnici ter razporeja in oddaja v najem tržne površine prodajalcem,
3. skrbi za urejenost tržnice in manipulativnih površin, uporabnost tržne opreme, za čistočo in odstranjevanje odpadkov, ter za izvajanje zimske službe tržnih površin,
4. sklepa pogodbe s prodajalci na tržnici,
5. pregleda ustreznost dokumentacije, ki je potrebna za dovoljeno trgovanje na tržnici in izreka prepoved prodaje prodajalcem, ki ne izpolnjujejo predpisanih pogojev,
6. skrbi za vzdrževanje in posodobitev tržne opreme,
7. skrbi za izvajane deratizacije v skladu s predpisi,
8. daje v najem tržne pripomočke oziroma opremo, potrebno za nemoteno poslovanje na tržnici,
9. izdaja opomine in vodi evidenco opominov,
10. vzpostavi knjigo pritožb,
11. pripravi cenik storitev na tržnici,
12. organizira in predlaga vzdrževanje objekta v skladu s predpisi,
13. vodi evidenco inventarja.

Na začasnih tržnih mestih je za organizacijo in izvajanje tržnega reda v skladu s predpisi odgovoren organizator prodaje.

IV. TRŽNE POVRŠINE IN PRODAJNA MESTA

7. člen

Tržne površine glede na namen uporabe:

- na prodajna mesta,
- na manipulativne površine.

8. člen

Prodajna mesta na tržnici so stalna in občasna.

Stalna tržna mesta so:

- stojnice z nadstreškom,
- prodajne mize.

Občasna tržna mesta so:

- dopolnilne prodajne mize na odprtem tržnem delu,
- občasna prodaja s tal (novoletne jelke, cvetje, sadike).

Dopolnilne prodajne mize lahko namesti po potrebi samo upravljavec.

9. člen

Prodajna mesta, navedena v 8. členu dodeli prodajalcem upravljavec tržnice v skladu z načrtom razporeditve prodajnih prostorov.

Prodajna mesta oddaja upravljavec v uporabo prodajalcem dnevno ali za določen čas.

Prodajalci si ta mesta lahko rezervirajo za določen čas in imajo prednost zasedbe mest, kolikor jih zasedejo do 8. ure zjutraj. Če prodajalec do 8. ure ne zasede prodajnega prostora, za katerega je plačal rezervacijo, se ta prostor za tisti dan lahko odda drugemu prodajalcu.

V primeru večjega števila možnih uporabnikov prodajnih mest lahko upravljavec izvede javni razpis za njihovo oddajo v najem, ali za dnevno potrebo z žrebom.

10. člen

Upravljavec lahko odda uporabniku določen prodajni prostor v uporabo ob sklenitvi pogodbenega razmerja. To razmerje se sklene za sezonsko uporabo, ki predvidoma traja od meseca maja do vključno oktobra tekočega leta in ne sme biti daljše od 6 mesecev.

Nepogodbeni prodajalci si lahko na svojo željo rezervirajo prosto prodajno mesto za določen čas v primeru, če ima upravljavec tržnice na razpolago prosta prodajna mesta.

11. člen

Najemnik – prodajalec ne sme najeto prodajno mesto oddati drugemu v uporabo oziroma v podnajem.

12. člen

Na prodajnem mestu – stojnici mora biti po zasedbi na vidnem mestu izobešen napis z navedbo imena oziroma naziva in naslova prodajalca. Vsi prodajalci pa morajo imeti na prsih pripeto priponko z navedbo imena oziroma naziva prodajalca ter priimkom in imenom prodajalca.

13. člen

Inventar (stojnice ipd.), ki se uporablja na tržnici je lahko last upravljavca ali prodajalca, vendar mora biti enotnega videza.

V. PRODAJA BLAGA

14. člen

Na trgu se na drobno trguje z naslednjim blagom:

1. živila: žita in mlevski izdelki, vrtnine, sadje in izdelki iz sadja, meso, perutnina in izdelki, ribe in izdelki, alkoholne in brezalkoholne pijače, ostala živila rastlinskega in živalskega izvora, zdravilna zelišča,

2. neživilski izdelki: cvetje, male živali in hrana za male živali, seme, sadike vrtnin, sadja in okrasnih rastlin, izdelki domače obrti, galanterijsko blago za gospodinjstvo, izdelano iz različnih materialov, oblačila, perilo, posteljno, toaletno in kuhinjsko perilo, obutev in bižuterija.

15. člen

Na trgu smejo prodajati v skladu z določili 14. člena tega pravilnika:

- kmetovalci,
- trgovci,
- drugi posamezniki,
- društva in humanitarne organizacije.

16. člen

Kmetovalci in drugi posamezniki morajo imeti za prodajo svojega blaga veljavno potrdilo o lastni proizvodnji, ki ga izda pristojni organ za kmetijstvo in velja eno leto. Na trgu lahko prodajajo sami, njihovi ožji družinski člani ali od njih najeti delavci.

Trgovci so pravne ali fizične osebe, ki so registrirane za opravljanje trgovinske dejavnosti in izpolnjujejo pogoje, določene z zakonom. Trgovci lahko prodajajo sami ali pri njih zaposleni delavci.

Če prodajajo zaposleni delavci, se morajo izkazati z ustreznimi dokumenti o zaposlitvi pri kmetovalcu ali drugemu posamezniku, za katerega prodajajo. Prodajalci morajo biti starejši od 15 let.

17. člen

Prednost prodaje na tržnici imajo kmetijski pridelki in živila, sicer so prodajni pogoji enaki za vse prodajalce in vse vrste proizvodov, ki jih je dovoljeno prodajati na tržnici.

18. člen

Na tržnici je dovoljeno prodajati blago, ki izpolnjuje pogoje o kakovosti in druge pogoje določene s predpisi.

Blago slabše kakovosti rastlinskega izvora se lahko prodaja le na za to določenih prodajnih mestih z oznako »slabša kvaliteta«.

Posamezne vrste blaga je dovoljeno razvrstiti in prodajati na določenem prodajnem mestu in prostoru.

19. člen

Blago se sme prodajati samo s prodajnih miz in stojnic.

Prodaja blaga s tal je dovoljena le za lončarske, kovinske in lesene izdelke ter košarice s cveticami, cvetlice, noveletne jelke ipd.

20. člen

Odrpta prodajna mesta (stojnice, mize) morajo biti med prodajo neembaliranih prehrablenih proizvodov pogrnjena s polivinilom ali povoščnim platnom. Vrsto in barvo pogrinjala določi upravljavec tržnice.

VI. POSEBNI POGOJI PRODAJE ZA DOLOČENA ŽIVILA

21. člen

Vsa živila živalskega izvora se sme prodajati samo v zaprtem tržnem prostoru na hlajenih prodajnih mestih (vitrinah) ter ločeno od drugih živil, v pokritem pa le, če so izpolnjeni tudi pogoji, določeni s sanitarno-zdravstvenimi predpisi.

Živila živalskega izvora morajo biti ustrezno označena in proizvedena v živilskih obratih, ki so registrirani, odobreni ali evidentirani.

Za prodajo navedenih živil, morajo biti pridobljena potrebna dovoljenja in potrdila pristojnih služb v skladu z veljavnimi predpisi.

22. člen

Prodaja zdravilnih zelišč in užitnih gob:

Zdravilna zelišča, gobe in druge gozdne sadeže je dovoljeno prodajati samo na posebej določenih prodajnih mestih, ločeno od drugih živil.

Ni dovoljeno prodajati zdravilnih zelišč, ki niso sveža ali pravilno posušena, ki so redka, zaščitena ali nepoznana.

Užitne gobe morajo biti označene z domačim nazivom gobe, zdravilna zelišča pa poleg domačega imena še z latinskim imenom.

23. člen

Razstavljeno blago za prodajo mora biti sortirano po vrstah blaga in označeno s prodajno ceno.

24. člen

Zvišanje cen med tržnim dnevom je prepovedano. Prodajalci so dolžni izstaviti račun za prodano blago in na zahtevo kupca izmeriti blago s kontrolnimi merili.

Prodajalec je dolžan kupcu zaviti blago na običajen način.

25. člen

Prodajalci smejo za tehtanje blaga uporabljati merilne naprave, ki imajo a-test, pregled pristojnega urada za kontrolo meril. Merila morajo biti postavljena tako, da ima kupec vpogled v merjenje blaga.

26. člen

Na tržnici je prepovedano prodajati:

- nepakirane in nedeklarirane testenine,
- nepasterizirano in nepakirano mleko, razen če so za to posebej urejeni prostori in izpolnjeni pogoji v skladu s predpisi,
- meso in mesne izdelke (razen v posebej urejenih prostorih),
- vse vrste živih malih živali, razen če se prodaja vrši na posebnem in ločenem prostoru,
- zelenjavo, ki ni sveža in očiščena ali, ki je preveč mokra, namrznjena, neprijetnega vonja, uvela ali kako drugače neprimerna za prehrano,
- sadje, ki ni zrelo, ni sveže ali je umazano, nagnito obtočeno ali napadeno od karantenskih škodljivcev in boleznih,
- gobe, ki so pogojno užitne, prestare, črvice, nagnite in ki niso vpisane v seznamu užitnih gob,
- semena in sadike zasebnih proizvajalcev brez deklaracije,
- drevesca, cvetlice in njene dele, ki so z zakonom zaščitene,
- prehrabene proizvode iz krajev, ki so uradno razglašeni za okužene,
- blago, ki bi žalilo čustva občanov ali ustvarjalo enostransko propagando.

VII. NADZOR PRODAJE IN KVALITETE BLAGA

27. člen

Nadzor nad prodajo in kvaliteto blaga opravljajo:

1. pristojne inšpekcije v okviru pristojnosti,
2. pooblaščen delavci upravljavca.

28. člen

Pooblaščen delavci upravljavca so dolžni sodelovati z delavci pristojnih inšpekcijskih služb ter jih o kršitvah in drugih nepravilnostih redno obveščati.

29. člen

Kupci in prodajalci lahko sporočajo svoje ugotovitve in pripombe v primeru pomembnejših kršitev tržnega reda občinski upravi z vpisom v pritožno knjigo.

VIII. SKLADIŠČENJE BLAGA

30. člen

Skladiščenje blaga na tržnih površinah ni dovoljeno. Po končanem obratovalnem času tržnice morajo prodajalci neprodano blago odstraniti iz tržnih površin.

To določilo ne valja za stalna lastniška prodajna mesta.

31. člen

Hitro pokvarljivo blago mora prodajalec odstraniti iz tržnice takoj, ko so vidni znaki kvarjenja, v nasprotnem primeru ga mora odstraniti upravljavec na stroške lastnika blaga.

O odstranitvi mora biti napisan zapisnik.

IX. VZDRŽEVANJE REDA IN ČISTOČE

32. člen

Prodajalci so dolžni vzdrževati red in čistočo na in ob svojih prodajnih stojnicah in sproti odnašati v zabojnike (kontejnerje) za ločeno zbiranje odpadkov nepovratno prazno embalažo, papir, oporečne pridelke in proizvode ter druge odpadke. Kolikor prodajalci tega ne bodo opravljali, bo to storil upravljavec tržnice na njihove stroške.

33. člen

V primeru, da prodajalci pustijo neprodano blago izven prodajnega časa na tržnih površinah, ga lahko upravljavec tržnice odstrani na stroške lastnika blaga, oziroma prodajalca.

34. člen

Prodajalci morajo skrbeti za osebno higieno in izgled tako, da so čisti, primerno oblečeni, da niso pod vplivom alkohola in prepovedanih drog, preglasni, nedostojnega vedenja in da ne kršijo tržnega reda ter javnega reda in miru.

Kdor na tržnici krši pravila o tržnem redu ter javni red in mir, se ga na to opozori, oziroma se mu izda pismeni opomin. V primeru ponovne kršitve pa se mu lahko začasno prepove prodaja. V primeru hujših kršitev pravil tržnega reda ali javnega reda in miru oziroma po prejemu tretjega pismenega opomina v koledarskem letu se mu prepove prodaja na tržnici.

Upravljavec je dolžan arhivirati in voditi evidenco izdanih opominov.

Dokazi o kršitvi pravil tržnega reda ali javnega reda in miru morajo biti zapisniško ugotovljeni od delavcev občinske uprave.

Morebitne pritožbe rešuje pristojni organ upravljavca. Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

Eventualne že vnaprej plačane tržne pristojbine se v takem primeru ne vračajo.

Prodajalca ali drugo osebo, ki ji je prepovedana prisotnost na tržnici, pa se sama ne odstrani, odstranijo pristojni organi. Delavci upravljavca so dolžni takoj obvestiti pristojne organe, če na tržnici opazijo sumljive osebe (prekupčevalce, osebe z neprimernim vedenjem itd.).

35. člen

Za vzdrževanje reda in čistoče mora upravljavec:

- čistiti prodajne površine in opremo,
- prazniti posode za odpadke v kontejnerje za odpadke in skrbeti za njihov redni odvoz,
- v poletnem času tržnico izpirati z vodo, po potrebi pa tudi razkužiti.

36. člen

Na tržnici in drugih tržnih površinah je prepovedano:

- pranje blaga, ki je namenjeno za prodajo,
- kupcem otipavanje in prebiranje živil,
- zavijanje prodanega blaga – živil v tiskan in nečist papir,
- nelojalno obnašanje prodajalcev,
- voditi pse,
- pljuvanje po tleh ter kajenje v prostorih, kjer se prodajajo živila,
- vožnja s kolesi, mopedi in podobnimi vozili in parkiranje,
- uporaba nežigosanih merilnih uteži in tehtnic,
- onesnaževanje in poškodovanje inventarja lasti upravljavca tržnice,
- samovoljno zasesti prodajno mesto in predstavljati prodajne stojnice in mize,
- medsebojno prepiranje prodajalcev, samovoljno postavljanje raznih reklam in nadstreškov ter predelava in dodelava tržne opreme,
- metanje odpadkov,
- založiti poti med stojnicami ali okoli stojnic z blagom tako, da je oviran prehod,
- obešanje blaga na stebre tržnice in stebre stojnic,
- vstop vinjenim osebam,
- uživanje alkoholnih pijač prodajalcem in drugim osebam,
- poležavanje in posedanje na prodajnih mestih,
- storiti kakršnokoli dejanje, s katerim se krši javni red in mir ter čistoča, žali in ovira pri delu delavce upravljavca, zavlačuje ali odklanja plačilo stojnine in posebnih storitev,
- prekupčevanje.

37. člen

Kdor parkira na tržnih površinah motorna in druga vozila, pa nima posebnega dovoljenja za parkiranje, se mu lahko vozilo odstrani s tržnih površin s pomočjo pristojnih služb na stroške uporabnika vozila.

X. PRISTOJBINE IN DRUGE STORITVE

38. člen

Storitve in pristojbine za uporabo tržnih miz in tržnih površin ter uporabo tržne opreme na Tržnici Krško zaračunava upravljavec na podlagi cenika storitev na tržnici Krško.

Za prodajo na ostalih prodajnih mestih v Občini Krško pa na osnovi odloka o komunalnih taksah.

Takse oziroma cene za uporabo prodajnih mest oziroma tržnih površin se zaračunavajo na podlagi zasedbe prodajne površine.

Za prodajno mesto, za katerega se zaračunava najemnina se šteje dejansko uporabljena prodajna in manipulativna površina.

Upravljavec tržnice mora prodajna mesta in pristojbine za prodajna mesta razvrstiti po kategorijah in conah.

39. člen

Pogodbeni prodajalci morajo svoje mesečne obveznosti (rezervacije, uporabo inventarja ipd.) na podlagi računa poravnati mesečno, za tekoči mesec, praviloma prvo soboto v mesecu. Rezervacija ni obvezna in jo upravljavec zaračuna prodajalcu, če ta tako predlaga.

Pogodbeni prodajalci so za svoje obveznosti vezani na roke, ki so navedeni v pogodbi.

40. člen

Prodajalec je dolžan potrdilo o plačilu najemnine in drugih storitev čuvati do odhoda s prodajnega mesta oziroma do konca obratovalnega časa tržnice. Na zahtevo pooblaščen osebe je prodajalec dolžan pokazati potrdilo o plačilu najemnine ali drugih storitev. Prodajalec, ki pri pregledu (kontroli) ne predloži potrdila o plačilu najemnine, jo mora ponovno plačati.

41. člen

Prodajalec si lahko izposodi inventar v obratovalnem času tržnice, za kar se vodi posebna evidenca. Inventar tržnice se sme uporabljati samo za potrebe tržnice. Prodajalec mora po končanem obratovalnem času tržnice izposojeni inventar očiščen vrniti upravljavcu.

V primeru, da prodajalec prevzeti inventar izgubi ali po svoji krivdi poškoduje, mora plačati vso nastalo škodo.

XI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

42. člen

Cenik storitev na tržnici Krško potrjuje Občinski svet občine Krško.

43. člen

Za izvajanje tega pravilnika je zadolžen upravljavec v skladu s 6. členom tega pravilnika. Pristojni inšpekcijski organ nadzoruje poslovanje in promet blaga na tržnici po predpisih, ki urejajo trgovanje z blagom.

Za kršitve določil predpisov o trgovanju z blagom odgovarja prodajalec, za katerega se opravlja prodaja.

44. člen

Upravljavec lahko odpove uporabo prodajnega mesta prodajalcem, ki kršijo določila tega pravilnika predvsem zaradi:

- neplačevanja tržnih pristojbin,
- neurejenosti na prodajnem mestu oziroma prostoru (odmetavanje odpadkov ipd.),
- dajanja prodajnih prostorov v podnajem,
- večkratnega poskusa prodaje blaga oporečne kvalitete,
- prodaje izdelkov, za katere nima ustreznega dovoljenja,
- prodaje izdelkov, ki jih ni dovoljeno prodajati,
- nespodobnega obnašanja do drugih prodajalcev, kupcev ali delavcev upravljavca,
- samovoljnega zasedanja prodajnega mesta in širitve prodajnega mesta,
- parkiranja vozil na nedovoljenih mestih,
- v drugih primerih, ki vplivajo na slab videz in urejenost tržnice oziroma pomenijo samovoljno in nespodobno ravnanje,
- drugih kršitev tržnega reda in predpisov, ki urejajo poslovanje na tržnici.

45. člen

Ta pravilnik o tržnem redu velja tudi za vse nove tržne površine in objekte, ki jih bo upravljavec dal v uporabo po sprejetju tega pravilnika.

46. člen

Ta pravilnik mora upravljavec po uveljavitvi izobesiti na vidnem mestu na tržnici.

47. člen

Z uveljavitvijo tega pravilnika preneha veljati Tržni red na tržnici Krško, sprejet 11. 6. 1984.

48. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 352-10-1/2005-402

Krško, dne 28. februarja 2005.

Župan
Občine Krško
Franc Bogovič l. r.

MURSKA SOBOTA

1017. Odlok o spremembi zazidalnega načrta za del območja obrtne cone Murska Sobota – sever (Cestno podjetje in OMV)

Na podlagi 12. člena in 175. člena in v povezavi s 17. do 34. členom Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02, 8/03 – popr.), 22. in 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94, 57/94, 14/95, 26/97, 70/97, 10/98, 74/98, 70/00, 51/02 in 108/03 – odločba US) ter 17. člena Statuta Mestne občine Murska Sobota (Uradni list RS, št. 23/99, 52/01 in 76/02) je Mestni svet mestne občine Murska Sobota na seji dne 1. 3. 2005 sprejel

O D L O K

o spremembi zazidalnega načrta za del območja obrtne cone Murska Sobota – sever (Cestno podjetje in OMV)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem odlokom se sprejme sprememba zazidalnega načrta za del območja obrtne cone Murska Sobota – sever (Cestno podjetje in OMV), ki ga je izdelala ZEU – Družba za načrtovanje in inženiring d.o.o., Murska Sobota, v januarju 2005 pod št. LN-23/04.

2. člen

Zazidalni načrt iz 1. člena vsebuje tekstualne opise in grafične prikaze, ki se nanašajo na mejo območja ter na lego, potek, zmožljivost, velikost in oblikovanje objektov, naprav in ureditev.

Tekstualni del obsega:

1. Splošni del
2. Opis in obrazložitev prostorskih pogojev za realizacijo po posameznih področjih
3. Smernice in mnenja

Grafični del obsega:

1. Izrez iz prostorskih sestavin srednjeročnega družbenega plana občine Murska Sobota M 1:5000
2. Kopija katastrskega načrta z območjem obdelave M 1:1000
3. Zakoličbena situacija s predvideno parcelacijo M 1:500
4. Ureditvena situacija z zasnovo zelenih površin M 1:500
5. Komunalna ureditev M 1:500
6. Prometna situacija M 1:500
7. Varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami M 1:500

Priloga:
Program opremljanja zemljišč s komunalno infrastrukturo

II. OBSEG, NAMENSKA OPREDELITEV OBMOČJA

3. člen

Območje obdelave, za katerega se sprejema sprememba zazidalnega načrta, je razvidno iz grafičnih prilog navedenih v 2. členu tega odloka.

Območje spremembe zazidalnega načrta se deli na severni del obdelave, to je parcela št. 3540 in parcelo št. 3541/2, k.o. Murska Sobota in južni del obdelave kjer je območje omejeno na parcelne številke 3809/2, 3809/3, 3809/5, 3811/1 in 5351/2 ter 5352/3 vse k.o. Murska Sobota, kjer stoji bencinski servis OMV. Skupna velikosti območij je 1,35 ha.

4. člen

Namenska raba površin dopušča naslednje dejavnosti na obravnavanem območju zazidalnega načrta:

- skladiščenje vseh vrst blaga in logistična dejavnost,
- trgovina široke potrošnje na drobno in debelo,
- manjši lokali različnih vsebin,
- gostinstvo,
- transportna dejavnost,
- športno-rekreativni program,
- bencinski servis,
- rušitev obstoječih objektov.

5. člen

Gradnja novih stanovanjskih in poslovno stanovanjskih objektov na predmetnih parcelah ni dovoljena. K obstoječim stanovanjskim objektom so možne prizidave.

III. FUNKCIJE OBMOČJA S POGOJI ZA IZRABO – OBLIKOVANJE POSEGOV V PROSTOR

6. člen

Na območju zazidalnega načrta je dovoljen razvoj dejavnosti navedenih v 4. členu tega odloka pod naslednjimi pogoji:

- tlorisne dimenzije predvidenih objektov ne smejo presežati maksimalnih gabaritov, razvidnih iz grafičnih prilog navedenih v 2. členu tega odloka,
- gradbene linije predvidenih objektov so razvidne iz grafičnih prilog in jih je možno spremeniti pod navedenimi pogoji v 14. členu tega odloka;
- strešne konstrukcije so dovoljene v obliki ravnih streh ali streh z minimalnimi nakloni; streha prizidkov k obstoječemu gostinskemu objektu ima lahko tudi večji naklon (do 35°);
- maksimalni vertikalni gabarit predvidenih objektov obsega največ dve poslovni etaži nad terenom.

Vsi obstoječi objekti, ki se nahajajo znotraj območja Cestnega podjetja in objekt bencinske črpalke, se pred začetkom gradnje novih objektov porušijo.

IV. POGOJI ZA PROMETNO IN KOMUNALNO UREJANJE OBMOČJA

7. člen

Infrastrukturalna ureditev se izvede na podlagi smernic in mnenj pristojnih nosilcev urejanja prostora, ki je prikazana v grafični prilogi »Komunalne naprave«. Infrastrukturalni vodi predmetnega območja se navežejo na bližnjo, že urejeno komunalno infrastrukturo. Novi komunalni vodi se vodijo

v zemlji ter večidel v cestnem telesu. Obenem se uredijo tudi priključki. Vsa komunalna infrastrukturalna se mora urediti pred dokončno ureditvijo cestišč. Odmiki med vodi različnih omrežij morajo ustrezati predpisom, če to ni mogoče, se mora izvesti predpisana zaščita.

Promet

S predmetno spremembo zazidalnega načrta se ne predvideva nobenih novih priključkov na Lendavsko ulico (cesta Murska Sobota–Hodoš R1-232).

Obravnavani kompleks Cestnega podjetja se bo priključil na Lendavsko ulico preko štirikrakega križišča, ki je predvideno že z obstoječim zazidalnim načrtom. Štirikrako križišče mora biti izgrajeno pred začetkom obratovanja predvidenih trgovinskih objektov znotraj območja cestnega podjetja.

Priključka bencinske črpalke OMV na lokalno cesto, ki vodi tudi do centra AMZS in je priključena na Lendavsko ulico in Noršinsko ulico, ostajata nespremenjena. Spremeni se le prometni režim znotraj samega območja bencinske črpalke.

Prometna ureditev se uredi v skladu s podanimi smernicami in končnega mnenja nosilca urejanja prostora.

Prometna ureditev dela Lendavske ulice (cesta Murska Sobota–Hodoš R1-232) v območju med Puconskim potokom in krožiščem, ki je bilo predvideno z že veljavno spremembo zazidalnega načrta (Uradni list RS, št. 41/04) v dosedanjih prostorskih aktih ni bila natančno definirana. Ta del ceste se uredi na podlagi izdelanih posebnih strokovnih podlag in soglasja DRSC v naslednjih fazah urejanja (po izgradnji vseh ureditev v zvezi s podvozom pod železnico in krožišča na križišču z Noršinsko ulico). Do izvedbe teh ureditev se ohrani obstoječe stanje prometnih ureditev.

Kanalizacija

Predvidena je izgradnja ločenega kanalizacijskega sistema, in sicer:

- fekalna kanalizacija kompleksa Cestnega podjetja se priključi na obstoječe kanalizacijsko omrežje, ki se v nadaljevanju priključi na mestno čistilno napravo; kompleks bencinske črpalke je že priključen na fekalno kanalizacijo,
- oba kompleksa imata že urejeno odvodnjo meteornih vod. Meteorne vode s kompleksa Cestnega podjetja se odvajajo v obstoječi melioracijski jarek, ki leži na severni meji območja, meteorne vode s kompleksa OMV pa se odvajajo v Puconski potok, ki poteka južno od obravnavanega območja. Znotraj obeh območij se na novo uredi meteorna kanalizacija predvidenih objektov, manipulativnih površin in parkirišč in se preko obstoječih oziroma ustrezno dimenzioniranih novih lovilcev olj priključi na obstoječa izpusta v površinske odvodnike.

Vodovod in hidrantno omrežje

Oba kompleksa sta že priključena na mestni vodovod. Obstoječi sistem vodovodnega omrežja s hidranti se ustrezno prilagodi in dopolni glede na nove ureditve znotraj kompleksov v skladu z določili upravljavca.

Elektrika

Znotraj obravnavanega kompleksa Cestnega podjetja je predvidena izgradnja nove TP, ki se vključi v sredjenapetostno omrežje in izgradnja ustreznih n.n. priključkov predvidenih objektov.

Kompleks OMV bo priključen na obstoječo TP. Preuredi se obstoječi n.n. el. priključek in izvede novi priključek za predvideni poslovni objekt znotraj kompleksa. Preko obravnavanega območja poteka več VN električnih kablov, ki jih bo potrebno ustrezno zaščititi oziroma prestaviti pod pogoji smernic in mnenja nosilca urejanja prostora.

Vsi priključki in druge predvidene ureditve (križanja vodov, zaščite) se morajo izvesti pod pogoji upravljavca – »Elektro Maribor«.

Javna razsvetljava

Na obeh območjih se uredi javna razsvetljava, oziroma se dopolni že obstoječa javna razsvetljava.

Informacijsko omrežje

Vodi informacijskega sistema (telefonski vodi, vodi kableske televizije in drugi informacijski vodi) se navežejo na obstoječe informacijsko omrežje. Vodi informacijskega sistema se vodijo skupno v posebnih ceveh. Predvideno novo omrežje, vse priključke, kakor tudi vse potrebne prestativne in zaščite obstoječih komunikacijskih vodov je možno izvesti samo na podlagi posebnih projektov. Potrebne projekte naročijo investitorji posameznih objektov v fazi izdelovanja projektov PGD, PZI, pri upravljavcu – »Telekom Slovenije«.

Javna higiena

Zbiranje odpadkov se uredi za vsak objekt posamezno, znotraj predvidene gradbene parcele. Način odvoza in odlaganja se določi v skladu z odlokom o ravnanju z odpadki v Mestni občini Murska Sobota.

Plinovodno omrežje

Znotraj območja se izvede plinovodno omrežje, kot je prikazano v grafičnem delu zazidalnega načrta.

Po izgraditvi plinovodnega omrežja se morajo vse stavbe priključiti na omrežje.

Ogrevanje

Za posamezne stavbe ali povezane skupine stavb se grade kotlovnice, ki kot kurilni medij uporabljajo praviloma plin iz mestnega plinovoda.

V. DRUGI POGOJI ZA IZVEDBO POSEGOV V PROSTOR

8. člen

Znotraj območja se izvaja III. stopnja varstva pred hrupom. Predvidene dejavnosti ne smejo povzročati hrupa, ki bi presegal mejne dnevne (60 dbA) in nočne (50 dbA) ravni hrupa.

9. člen

Kot primarni energetski vir znotraj območja je predviden plin.

10. člen

Pri gradnji se morajo glede odmikov in načina gradnje upoštevati predpisi s področja požarnega varstva. Pri gradnji se morajo uporabljati ognjevarni materiali.

Dovozi in dostopi morajo omogočati dovoz interventnih vozil ter omogočati pogoje za varen umik. Oskrba vode je omogočena preko hidrantnega omrežja z nadzemnimi hidranti.

11. člen

Pri gradnji javnih objektov se morajo urediti dostopi za invalidne osebe. Pri gradnji pločnikov, pri prehodih, pri parkiriščih in vstopih v objekte ter v samih objektih je potrebno omogočiti invalidnim osebam na vozičkih normalno uporabo le-teh.

VI. ETAPNOST IZVAJANJA ZAZIDALNEGA NAČRTA

12. člen

Izvajanje lokacijskega načrta bo potekalo postopoma, v skladu z interesi investitorja. Pred gradnjo objekta mora biti urejena zanj potrebna komunalna oprema. Hkrati z objektom morajo biti urejene tudi vse predvidene zunanje ureditve ob objektu (dovozi, dostopi, zelenice, parkirišča).

VII. OBVEZNOSTI INVESTITORJEV IN IZVAJALCEV

13. člen

Poleg zahtev iz drugih določb tega odloka morajo investitorji gradenj objektov in izvajalci zazidalnega načrta:

- odpraviti v najkrajšem možnem času vse morebitne škodljive posledice zaradi gradenj objektov,
- plodno zemljo je potrebno uporabiti za ureditev zelenic,
- promet v času gradnje organizirati tako, da ne bo prihajalo do zastojev,
- evidentirati stanje obstoječe infrastrukture pred začetkom gradenj,
- zagotoviti zavarovanje gradbišč,
- med gradnjo, v času uporabe in pri vzdrževanju vseh objektov zagotoviti vse potrebne ukrepe, da ne pride do onesnaževanja površinskih in podtalnih voda ali okolja nasploh.

VIII. ODPSTOPANJA

14. člen

Odstopanja od predvidenih tlorisnih maksimalnih tlorisnih gabaritov so dovoljena v smeri, ki ni omejena z gradbeno linijo. Večja odstopanja od grafičnih prilog so možna pod pogojem, da ni ogrožena požarna, zdravstvena in ekološka varnost objektov in ljudi. V takih primerih je potrebno ponovno preveriti pogoje tega odloka z novo ustrezno strokovno podlago, ter si je pred izdajo dovoljenja za gradnjo pridobiti projektne pogoje in soglasja k projektom. Odločbe tega člena se nanašajo tudi za posege, ki niso predvideni in prikazani v grafičnih prilogah.

IX. PREDKUPNA PRAVICA MESTNE OBČINE MURSKA SOBOTA

15. člen

Na območju ureditve spremembe zazidalnega načrta obstoji predkupna pravica Mestne občine Murska Sobota v skladu z določili odloka o predkupni pravici Mestne občine Murska Sobota na nepremičninah (Uradni list RS, št. 45/03).

X. NADZOR

16. člen

Nadzor nad izvajanjem tega odloka opravljajo pristojne inšpekcijske službe.

XI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

17. člen

Sprememba zazidalnega načrta je stalno na vpogled na upravi Mestne občine Murska Sobota.

18. člen

Z veljavnostjo tega odloka prenehajo veljati določbe Odloka o sprejetju zazidalnega načrta za obrtno cono Murska

Sobota – sever (Uradni list RS, št. 39/97) za območje, ki je na novo definirano s tem odlokom.

19. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 35000-0007/2004

Murska Sobota, dne 1. marca 2005.

Župan

Mestne občine Murska Sobota

Anton Štihec, univ. dipl. inž. grad. I. r.

1018. Sklep o javni razgrnitvi predloga spremembe zazidalnega načrta za ožje mestno središče mesta Murska Sobota

Na podlagi 12., 31. in 77. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02, 8/03 – popr.), 22. in 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 26/97, 70/97, 10/98, 74/98, 70/00, 51/02 in 108/03 – odl. US) ter 31. člena Statuta Mestne občine Murska Sobota (Uradni list RS, št. 23/99, 52/01 in 76/02) je župan Mestne občine Murska Sobota sprejel

S K L E P

o javni razgrnitvi predloga spremembe zazidalnega načrta za ožje mestno središče mesta Murska Sobota

I

Javno se razgrne predlog spremembe zazidalnega načrta za ožje mestno središče mesta Murska Sobota, ki ga je v decembru 2004 izdelal ARPS – Murska Sobota d.o.o., Murska Sobota, Staneta Rozmana 1c.

II

Predlog se razgrne v prostorih Mestne občine Murska Sobota, Kardoševa ulica 2, Oddelek za infrastrukturo, okolje in prostor ter gospodarske javne službe (III. vhod, 2 nadstropje) ter na sedežu Mestnih četrti mesta Murska Sobota, Trg zmage 4. Javna razgrnitev traja 30 dni, in sicer od 4. 4. 2005 do 5. 5. 2005. Oglad razgrnjene predloga je možen v delovnem času občinske uprave in pisarne Mestnih četrti. V času javne razgrnitve predloga spremembe zazidalnega načrta bo organizirana javna obravnava v veliki sejni dvorani Mestne občine Murska Sobota, Kardoševa ulica 2, Murska Sobota v sredo 13. aprila 2005 ob 19. uri. Predlog bo na vpogled tudi na spletni strani MO Murska Sobota: www.murska-sobota.si

III

V času javne razgrnitve lahko k predlogu spremembe zazidalnega načrta dajo pisne pripombe vse pravne ali fizične osebe, oziroma vsi zainteresirani ali prizadeti. Le-te se lahko vpišejo v knjigo pripomb na razgrnitvenih mestih oziroma naslovijo na Oddelek za infrastrukturo, okolje in prostor ter gospodarske javne službe Mestne uprave mestne občine Murska Sobota, Kardoševa ulica 2, Murska Sobota.

Št. 35005-0001/2005

Murska Sobota, dne 10. marca 2005.

Župan

Mestne občine Murska Sobota

Anton Štihec, univ. dipl. inž. grad. I. r.

1019. Sklep o javni razgrnitvi predloga lokacijskega načrta za območje stanovanjske gradnje med Kajuhovo in Tomšičevo ulico v Murski Soboti

Na podlagi 12., 31. in 77. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02, 8/03 – popr.), 22. in 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 26/97, 70/97, 10/98, 74/98, 70/00, 51/02 in 108/03 – odl. US) ter 31. člena Statuta Mestne občine Murska Sobota (Uradni list RS, št. 23/99, 52/01 in 76/02) je župan Mestne občine Murska Sobota sprejel

S K L E P

o javni razgrnitvi predloga lokacijskega načrta za območje stanovanjske gradnje med Kajuhovo in Tomšičevo ulico v Murski Soboti

I

Javno se razgrne predlog lokacijskega načrta za območje stanovanjske gradnje med Kajuhovo in Tomšičevo ulico v Murski Soboti, ki ga je v septembru 2004 izdelal ZEU-DRUŽBA ZA NAČRTOVANJE IN INŽENIRING d.o.o., Murska Sobota, Staneta Rozmana 5, pod številko LN 14/04 MS.

II

Predlog se razgrne v prostorih Mestne občine Murska Sobota, Kardoševa ulica 2, Oddelek za infrastrukturo, okolje in prostor ter gospodarske javne službe (III. vhod, 2 nadstropje) ter na sedežu Mestnih četrti mesta Murska Sobota, Trg zmage 4. Javna razgrnitev traja 30 dni, in sicer od 4. 4. 2005 do 5. 5. 2005. Oglad razgrnjene predloga je možen v delovnem času občinske uprave in pisarne Mestnih četrti. V času javne razgrnitve predloga lokacijskega načrta bo organizirana javna obravnava v veliki sejni dvorani Mestne občine Murska Sobota, Kardoševa ulica 2, Murska Sobota v sredo 13. aprila 2005 ob 17. uri. Predlog bo na vpogled tudi na spletni strani MO Murska Sobota: www.murska-sobota.si

III

V času javne razgrnitve lahko k predlogu lokacijskega načrta dajo pisne pripombe vse pravne ali fizične osebe, oziroma vsi zainteresirani ali prizadeti. Le-te se lahko vpišejo v knjigo pripomb na razgrnitvenih mestih oziroma naslovijo na Oddelek za infrastrukturo, okolje in prostor ter gospodarske javne službe Mestne uprave mestne občine Murska Sobota, Kardoševa ulica 2, Murska Sobota.

Št. 35005-6/2003

Murska Sobota, dne 10. marca 2005.

Župan

Mestne občine Murska Sobota

Anton Štihec, univ. dipl. inž. grad. I. r.

NOVO MESTO

1020. Program priprave za lokacijski načrt vodovoda Trška gora

Na podlagi 27. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02 in 8/03 – popr.) ter 30. člena Statuta Mestne občine Novo mesto (Uradni list RS, št. 68/01 in 44/02) je župan Mestne občine Novo mesto dne 8. 3. 2005 sprejel

PROGRAM PRIPRAVE za lokacijski načrt vodovoda Trška gora

1. člen

Izhodišča, razlogi in pravna podlaga za pripravo lokacijskega načrta

Predviden vodovod na območju med Trško goro in Kamensko goro je območju treh Krajevnih skupnosti: Otočec, Bučna vas in Karteljevo. Območje je po večini pozidano z zidanicami, nekaj pa je tudi stalnih gospodinjstev; vse skupaj približno 250 objektov s približno 130 prebivalcev.

Gre za topografsko razgibano območje, ki sega od 310 m n.m do 500 m n.m.

Sedanja oskrba z vodo je iz kapnic in studencev, kar je oporečno in pomanjkljivo; vodni vir Kamenje pa je onesnažen z pesticidi. Tako naselja Gorenje in Dolenje Kamenje nimata ustrezne oskrbe, Gorenje in Dolenje Karteljevo pa se oskrbujeja iz Občine Mirna Peč.

Predmetno območje je možno oskrbeti le z navezavo na centralni vodovod Novo mesto preko vodovoda Črešnjice (črpališče Jezero v Družinski vasi), ker ni drugega kvalitetnega in izdatnega vodnega vira.

2. člen

Predmet in programska izhodišča za pripravo lokacijskega načrta

Izhodišče za izdelavo lokacijskega načrta je izdelan idejni projekt vodovoda Trška gora, IP-1/2004, junij 2004, izdelovalca GPI d.o.o. po naročilu Komunale Novo mesto d.o.o.

Območje obdelave je od Črešnjic do Karteljevega s tremi novimi vodohrani: Golušnik, Trška gora in Kamenska gora, dva nova črplana jaška: Golušnik in Muren dol ter nekaj rekonstrukcij na obstoječih vodohranih, črpališčih in cevovodih.

3. člen

Ureditveno območje lokacijskega načrta

S sekundarnimi odcepi se z lokacijskim načrtom obravnava zelo veliko območje, čeprav bo po večini izkoriščena možnost vodenja cevovoda v koridorju javnih poti.

Za lokacije vodohranov se poiščejo z gozdom skrite in neizpostavljene lokacije, ker v veliki večini gre za območje zgodovinske kulturne in naravne dediščine.

4. člen

Nosilci urejanja prostora

Pri pripravi občinskega lokacijskega načrta morajo z svojimi smernicami za načrtovanje in mnenji k dopolnjenemu predlogu lokacijskega načrta sodelovati naslednji nosilci urejanja prostora ter udeleženci:

1. Zavod za gozdove Slovenije OE Novo mesto, Gubčeva 15, Novo mesto
2. JP Elektro Ljubljana d.d., DE Novo mesto, Ljubljanska c. 7, Novo mesto
3. Komunala Novo mesto, Podbevškova 12, Novo mesto

4. Zavod za varstvo kulturne dediščine Novo mesto, Skalickega 1, Novo mesto

5. Zavod za varstvo narave, Skalickega 1, Novo mesto

6. ELEKOM Slovenije, PE Novo mesto, Novi trg 7a, Novo mesto

7. Mestna občina Novo mesto, Oddelek za KS in komunalne zadeve, Novo trg 6, Novo mesto

8. Ministrstvo za zdravje, Zdravstveni inšpektorat RS, Enota Novo mesto, Kočevarjeva ulica 1, Novo mesto

9. Ministrstvo za obrambo, Inšpektorat RS za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, Izpostava Novo mesto, Seidlova cesta 1, Novo mesto.

Kolikor se v postopku priprave posebnih strokovnih podlag za LN ugotovi, da je potrebno pridobiti smernice ter mnenja tudi drugih nosilcev urejanja prostora, ki niso naštetih v prejšnjem odstavku, se le-ta pridobe v postopku.

Pred pričetkom priprave LN morajo nosilci urejanja prostora iz te točke na zahtevo pripravljavca le-tega podati v zvezi s predvidenimi prostorskimi ureditvami smernice za načrtovanje, ki jih izdelovalec upošteva pri pripravi predloga LN za javno razgrnitev, k dopolnjenemu predlogu LN pa morajo na zahtevo pripravljavca dokumenta podati mnenje o upoštevanju predhodno podanih smernic. Nosilci urejanja prostora morajo v skladu prvim odstavkom 29. in 33. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02 in 8/03 – popravek; v nadaljnjem besedilu: ZUreP-1) podati smernice in mnenja v 30-dneh od podane zahteve.

5. člen

Strokovne podlage za načrtovane prostorske ureditve in način pridobitve strokovnih rešitev ter geodetskih podlag

Pri pripravi lokacijskega načrta je potrebno upoštevati veljavne prostorske akte občine, podatke o prostoru ter že izdelane strokovne podlage in sicer:

- prostorske sestavine dolgoročnega in srednjeročnega družbenega plana Mestne občine Novo mesto z urbanistično zasnovo Novega mesta,
- podatke o obstoječih infrastrukturnih vodih in napravah,

- podatke o kulturni in naravni dediščini,
- podatke o naravnih lastnostih prostora,
- drugi elementi obdelave (veljavne urbanistične rešitve sosednjih območij, prometne rešitve..),
- podatke o programu investitorja.

Za načrtovanje predvidene prostorske ureditve je potrebno izdelati še naslednje strokovne podlage:

- idejne zasnove cevovoda in spremljajočih objektov,
- zasnove prilagajanja krajinskim značilnostim ter kulturni in naravni dediščini,
- zasnove prečkanja oziroma tangiranja obstoječih objektov na kritičnih odsekih,
- geološko geomehanske raziskave na lokacijah novih vodohranov.

Posebne strokovne podlage za LN se pripravijo v obsegu in vsebini kot jih predpisuje Navodilo o vsebini posebnih strokovnih podlag in o vsebini prostorskih izvedbenih aktov (Uradni list SRS, št. 14/85).

Geodetske podlage za obravnavano območje pred pričetkom priprave LN zagotovi naročnik LN.

6. člen

Terminski plan in postopek izdelave ter sprejemanja LN

Gradivo za pridobitev smernic	30 delovnih dni po sprejetju programa priprave in podpisu pogodbe
Predlog LN za javno razgrnitev	20 delovnih dni po pridobitvi smernic nosilcev urejanja prostora
Stališča do pripomb iz javne razgrnitve	10 delovnih dni po prejemu pripomb iz JR
Dopolnjeni predlog LN	10 delovnih dni po sprejetju stališč do pripomb
Predlog LN za sprejem	20 delovnih dni po pridobitvi mnenj k dopolnjenemu predlogu LN
Kompletacija dokumenta	10 delovnih dni po sprejetju LN na občinskem svetu

– Pred javno razgrnitvijo (najmanj 14 dni) pripravljavec LN v skladu z 28. členom ZUreP-1 skliče prostorsko konferenco.

– Predlog LN za javno razgrnitev se izdela na podlagi strokovnih podlag, idejnih zasnov objektov in smernic nosilcev urejanja prostora.

– Javna razgrnitev se izvede na sedežu Mestne občine Novo mesto za 30 dni. O javni razgrnitvi sprejme župan sklep, ki se ga objavi na krajevno običajen način. V času javne razgrnitve mora biti izvedena tudi javne obravnava.

– Občani, organi in organizacije ter drugi zainteresirani oziroma prizadeti lahko podajo pisne pripombe v času trajanja javne razgrnitve predloga LN.

– Po končani javni razgrnitvi pripravljavec zavzame stališča do pripomb in predlogov, podanih v času trajanja javne razgrnitve in poskrbi za pripravo dopolnjenega predloga dokumenta.

– K dopolnjenemu predlogu LN pridobi pripravljavec mnenja pristojnih nosilcev urejanja prostora o upoštevanju predhodnih smernic.

– Po pridobitvi mnenj izdelovalec pripravi predlog LN za sprejem.

– Župan posreduje predlog LN občinskemu svetu v obravnavo in mu predlaga sprejem le-tega z odlokom.

– Odlok se objavi v Uradnem listu RS.

7. člen

Organizacija priprave in obveznosti v zvezi s financiranjem lokacijskega načrta

Pripravljavec LN je Mestne občina Novo mesto v sodelovanju z izdelovalcem dokumenta.

Izdelovalec LN se določi na predlog investitorja.

Naročnik in investitor LN je Komunala Novo mesto d.o.o.

Sredstva za izdelavo lokacijskega načrta zagotovi naročnik.

8. člen

Začetek veljavnosti

Ta program priprave se objavi v Uradnem listu RS in začne veljati z dnem sprejema.

Št. 350-05-1/2005

Novo mesto, dne 8. marca 2005.

Župan

Mestne občine Novo mesto
mag. Boštjan Kovačič l. r.

SVETA ANA

1021. Pravilnik za urejanje programov športa v Občini Sveta Ana

Na podlagi 3., 7. in 9. člena Zakona o športu (Uradni list RS, št. 22/98), Nacionalnega programa športa v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 24/00 in 31/00), 21. in 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 70/97, 10/98, 74/98, 70/00 in 30/02) ter 15. člena Statuta Občine Sveta Ana (Uradni list RS, št. 13/99 in 25/01) je Občinski svet občine Sveta Ana na 15. seji dne 11. 3. 2005 sprejel

P R A V I L N I K za urejanje programov športa v Občini Sveta Ana

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem pravilnikom se določajo način, postopki in pogoji za vrednotenje in razdelitev sredstev, namenjenih za sofinanciranje programov športa ter spremljanje namenske porabe sredstev v Občini Sveta Ana.

2. člen

Izvajalci športnih programov so:

- športna društva in posamezniki,
- zveze športnih društev, ki jih ustanovijo športna društva za posamezna območja in panoge,
- zavodi, gospodarske družbe, zasebniki in druge organizacije, registrirane za opravljanje dejavnosti v športu,
- zavodi s področja vzgoje in izobraževanja.

3. člen

Pravico do sofinanciranja športnih programov imajo izvajalci iz prejšnjega člena tega pravilnika pod naslednjimi pogoji:

- da so registrirani v skladu z zakonom o društvih, s sedežem v Občini Sveta Ana,
- da so registrirani najmanj eno leto,
- da imajo organizirano vadbo, v katero je vključenih odgovarjajoče število aktivnih članov za določene športne programe,
- da imajo zagotovljene materialne, prostorske in kadrovske pogoje za uresničevanje načrtovanih športnih aktivnosti,
- da imajo urejeno evidenco o članstvu, plačani članarini ter ostalo dokumentacijo, kot določa zakon,
- letno dostavljajo po določbi pogodbe podatke o realizaciji sklenjene pogodbe.

II. PROGRAMI SOFINANCIRANJA

4. člen

Pogoji in kriteriji sofinanciranja, določeni s tem pravilnikom upoštevajo proračunske možnosti in načelo, da imajo športna društva pod enakimi pogoji prednost pri izvajanju športnega programa. Sofinancirajo se naslednje vsebine:

1. šport otrok in mladine v zavodih s področja vzgoje in izobraževanja
 - športna vzgoja predšolskih otrok,
 - športna vzgoja osnovnošolske mladine,
2. šport v društvih
 - športna vzgoja otrok in mladine,
 - kakovostni in vrhunski šport otrok in mladine,
3. športna rekreacija,
4. izobraževanje, usposabljanje in izpopolnjevanje strokovnih kadrov,
5. športne prireditve,
6. priznanja in nagrade športnikom in športnim delavcem,
7. tekoče vzdrževanje športne opreme.

III. POSTOPEK IZBORA

5. člen

Župan Občine Sveta Ana prične s postopkom izbora izvajalcev letnega programa in sofinanciranjem izvajanja letnega programa, če so sredstva za sofinanciranje izvajanja

letnega programa predvidena na posamezni proračunski postavki v proračunu Občine Sveta Ana za tekoče leto.

Letni program sofinanciranja športnih programov za tekoče leto pripravi Komisija za šport, ki je imenovana s strani župana.

6. člen

Javni razpis za izbor in sofinanciranje izvajalcev letnega programa športa se objavi enkrat letno v občinskem glasilu Anine novice.

7. člen

Objava javnega razpisa mora vsebovati:

- predmet javnega razpisa,
- okvirno višino sredstev, ki so na razpolago za predmet javnega razpisa,
- pogoje za prijavo na javni razpis,
- rok, v katerem morajo biti predložene vloge,
- datum odpiranja vlog,
- rok, v katerem bodo vlagatelji obveščeni o izidu javnega razpisa,
- kraj, čas in osebo, pri kateri lahko zainteresirani dvignejo razpisno dokumentacijo.

8. člen

Z dnem objave javnega razpisa mora biti vlagateljem omogočen vpogled v razpisno dokumentacijo in na zahtevo vlagatelja se mu preda razpisna dokumentacija.

V razpisni dokumentaciji morajo biti navedeni podatki, ki bodo omogočili vlagateljem izdelati popolno vlogo.

9. člen

Vloga mora biti dostavljena v roku, ki je določen v objavi razpisa.

Predložena vloga mora biti v zapečateni kuverti z navedbo javnega razpisa, na katerega se nanaša.

10. člen

Odpiranje prejetih vlog vodi tričlanska Komisija za šport in se izvede v roku, ki je predviden v javnem razpisu.

V roku dostavljene in pravilno označene vloge se odpirajo po vrstnem redu, v katerem so bile predložene.

11. člen

O odpiranju vlog in izboru izvajalcev se voditi zapisnik, ki vsebuje:

- naslov, prostor in čas odpiranja dospelih vlog,
- predmet javnega razpisa,
- imena navzočih članov komisije,
- imena oziroma nazivi predlagateljev,
- vrstni red odpiranja vlog,
- ugotovitve o popolnosti vlog z navedbo tistih vlagateljev, ki niso dostavili popolne vloge.

Zapisnik podpišejo predsednik in člani komisije.

Nepopolne vloge komisija ne obravnava in se vrnejo predlagateljem.

12. člen

Komisija za šport opravi strokovni pregled popolnih vlog, ki jih oceni na podlagi pogojev in meril, ki so bila navedena v razpisni dokumentaciji.

Na podlagi ocene prispelih vlog Komisija pripravi predlog sofinanciranja izbranih izvajalcev.

Ta predlog podpišejo predsednik in člani Komisije za šport in ga predložijo županu, ki o tem odloči s sklepom.

13. člen

Župan je dolžan v roku, ki je naveden v objavi javnega razpisa in ki ne sme biti daljši od 45 dni, obvestiti vse vlagatelje o svoji odločitvi glede razdelitve sredstev.

14. člen

Kolikor ostanejo razpisana sredstva za določene programe neizkoriščena, se sredstva lahko prerazporedijo za druge programe.

IV. SKLENITEV POGODBE Z IZVAJALCI LETNEGA PROGRAMA

15. člen

Župan mora hkrati z obvestilom o razdelitvi sredstev pozvati vlagatelje k podpisu pogodbe.

Če se vlagatelj v roku 8 dni ne odzove na poziv, se šteje, da je odstopil od zahteve za sofinanciranje.

16. člen

Za sofinanciranje izbranih letnih programov se sklene pogodba med občino in izvajalcem. Obvezne sestavine pogodbe so:

- naziv in naslov izvajalca,
- vsebina in obseg programa,
- čas realizacije programa,
- pričakovani dosežki,
- višina dodeljenih sredstev,
- terminski plan porabe sredstev,
- način nadzora nad namensko porabo sredstev,
- določilo, da mora izvajalec ob nenamenski porabi sredstev, sredstva vrniti v proračun skupaj z zakonitimi zamudnimi obrestmi,
- določilo, da mora izvajalec obrazložiti in utemeljiti podaljšanje roka porabe sredstev glede na predvideni terminski plan, ker v nasprotnem primeru izgubi pravico do nadaljnje porabe sredstev.

V. SPREMLJANJE NAMENSKE PORABE SREDSTEV IN IZVAJANJA LETNEGA PROGRAMA

17. člen

Občinska uprava spremlja namensko porabo sredstev in izvajanje letnega programa:

- z dokazili, ki jih mora predložiti izvajalec o porabi sredstev, pridobljenih na podlagi razpisa,
- z možnostjo, da kadarkoli preveri namensko porabo sredstev,
- s poročili o poteku letnega programa in porabi sredstev,
- z zaključnim poročilom.

18. člen

Način spremljanja izvajanja letnega programa in spremljanje namenske porabe sredstev se natančneje določita v pogodbi iz 15. člena tega pravilnika.

VI. PREHODNI IN KONČNI DOLOČBI

19. člen

Sestavni del pravilnika so pogoji za vrednotenje športnih programov.

20. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 65000-005/2004

Sveta Ana, dne 11. marca 2005.

Župan
Občine Sveta Ana
Bogomir Ruhitel l. r.

ŠKOCJAN**1022. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o pokopališkem redu in pogrebnih svečanostih v Občini Škocjan**

Na podlagi 15. člena Statuta Občine Škocjan (Uradni list RS, št. 37/99, 51/01 in 44/03) je Občinski svet občine Škocjan na 19. redni seji dne 22. 2. 2005 sprejel

ODLOK**o spremembah in dopolnitvah Odloka o pokopališkem redu in pogrebnih svečanostih v Občini Škocjan****1. člen**

V Odloku o pokopališkem redu in pogrebnih svečanostih v Občini Škocjan (Uradni list RS, št. 5/04) se 11. členu doda nov odstavek, ki se glasi:

»Za grobove, ki že obstajajo v naravi oziroma so bili obstoječi pred uveljavitvijo tega odloka, se za enojni grob šteje tudi grob v velikosti 2,20 m × do 1,10 m.«

2. člen

Te spremembe in dopolnitve odloka začnejo veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 35207-0002/2005

Škocjan, dne 22. februarja 2005.

Župan
Občine Škocjan
Anton Zupet, univ. dipl. org. l. r.

VERŽEJ**1023. Program priprave lokacijskega načrta razširitve Term Banovci**

Na podlagi 31. in 43. člena in v povezavi s 17. do 34. členom Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02, popr. 8/03) 22. in 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 26/97, 70/97, 10/98, 74/98, 70/00 in 51/02) ter Statuta Občine Veržej (Uradni list RS, št. 37/99, 65/00, 11/01) je župan Občine Veržej dne 15. 3. 2005 sprejel

**PROGRAM PRIPRAVE
lokacijskega načrta razširitve Term Banovci****1. Ocena stanja, razlogi in pravna podlaga za pripravo**

Terme Banovci so v sklopu Panonskih term uspešno razvijajoče se turistično središče v Prlekiji, ki se od drugih zdravilišč v območju panonskega sveta razlikuje po svojem specializiranem programu zdravljenja poškodb in po operacijskih stanju na okostju, sklepih in mišičju ter prijetne lege sredi polj, z domačijsko arhitekturo objektov.

Terme imajo danes 1.920 m² vodnih površin, od tega 216 m² v zaprtem bazenu s termalno vodo in v kompleksu savn. Gostje lahko bivajo v penzionu Julika in v hotelskem naselju Zeleni gaj z 42 sodobno opremljenimi sobami. V klasičnem kampu je 130 kampirnih mest, v naturističnem 70. Sončni gaj je prvi naturistični kamp ob termalni vodi v Evropi.

Izhodišče za pripravo lokacijskega načrta so spremembe in dopolnitve prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega plana občine Veržej za obdobje 1986-2000,

(Uradni list RS, št. 7/87 ter sprememb in dopolnitev planskih aktov Uradni list RS, št. 86/99), ki omogočajo izvedbo predvidenih ureditev.

Pobudo za izdelavo lokacijskega načrta za navedeno prostorsko ureditev podaja Radenska Radenci. S tem programom priprave se opredelijo vsebina in obseg izdelave lokacijskega načrta, postopek in roki priprave, seznam pristojnih nosilcev urejanja prostora, ki sodelujejo v postopku načrtovanja predvidene prostorske ureditve, pripravljavci in nosilci upravno-strokovnih aktivnosti ter zagotovitev potrebnih finančnih sredstev za izvedbo naloge.

2. Predmet, programska izhodišča in okvirno ureditveno območje

Predmet lokacijskega načrta je določitev lokacijskih pogojev za obstoječe ureditve (objekte, naprave in pripadajočo komunalno in prometno infrastrukturo) v termah, ki se širijo, zaradi povečanega obsega dejavnosti. Povečane kapacitete se širijo okrog območja enakih ureditev ali se premeščajo na novo lokacijo. Ureditve se bodo izvajale fazno, skladno s prostorskimi in finančnimi možnostmi.

Programska izhodišča so določena na podlagi podatkov, ki jih je podal investitor in se lahko skozi sam proces izdelave lokacijskega načrta prilagajajo, v kolikor se to izkaže za potrebno.

Vsa infrastruktura je obstoječa in se podaljša do predvidenih ureditev.

– rekonstrukcija in dozidava obstoječega hotelskega objekta, penzion Julika;

– novo hotelsko naselje po vzoru Zelenega gaja;

– uredi deloma nadomestni klasični kamp za avtodome, počitniške prikolice in avtomobile; ca. 42 kampirnih mest;

– na novo lokacijo se preseli in poveča naturistični kamp z bazenom, 37 kampirnih mest;

– novo apartmajsko naselje ca. 52 brunaric kot enosobnih ali dvosobnih studijev;

– uredi se športno rekreacijski prostor in otroško igrišče;

– razširijo se bazenske kapacitete (odprti in pokriti bazeni) za ca. 1.500 m²;

– predvidijo se nova parkirna mesta;

– uredi se vsa pripadajoča komunalna in prometna infrastruktura;

3. Območje obdelave

Območje predvidenega lokacijskega načrta zajema obstoječe Terme Banovci in razširjeno območje vzhodno, južno in zahodno od njih, vse do obstoječe dovozne ceste na severu. Zemljišča, kamor se širi območje so v naravi njive, travniki in gozd. Po območju teče meandrasti potok Sirotko.

V območju obravnave se lahko vključijo tudi sosednja območja, če se v okviru izdelave strokovnih podlag ugotovi, da je to potrebno zaradi okoljsko ali funkcionalno ugodnejših rešitev.

Območje obdelave zajema naslednje parcele, vse v k.o Banovci:

Obstoječe terme: 900, 902/1, 902/2, 902/3, 902/4, 902/5, 902/6, 902/7, 902/8, 902/9, 913-delno, 908, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 928,

Razširjeno območje: 903, 904-delno, 905/1-delno, 906, 907(Sirotko), 13/34-delno, 123/11-delno, 123/10-delno, 123/41-delno, 123/5-delno, 123/42, 123/39, 123/2, 123/40, 910, 911, 912, 122/5, 122/6, 122/7, 122/8, 122/9, 122/10, 913-delno, 122/12, 122/13-delno, 923, 922, 924.

4. Nosilci urejanja prostora in drugi udeleženci, ki bodo sodelovali pri pripravi LN

Smernice in mnenja za načrtovane ureditve se pridobijo od naslednjih organov in organizacij (nosilcev urejanja prostora)

1. Elektro Maribor d.d., PE Elektro Murska Sobota,

2. Telekom Slovenije, PE Murska Sobota,

3. Inšpektorat RS za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, izpostava Murska Sobota,

4. Zdravstveni inšpektorat RS, enota Murska Sobota,
5. Ministrstvo za okolje, prostor in energijo, Agencija RS za okolje, urad za upravljanje z vodami, Sektor za vodno območje Donave, oddelek porečja reke Mure (M. Sobota),
6. Komunala, Javno podjetje d.o.o. Ljutomer,
7. Zavod RS za gozdove, Območna enota Murska Sobota,

8. Radenska Radenci d.d.,

9. Občina Veržej.

Pripravljalec lokacijskega načrta za razširitev Term je Občina Veržej.

Pobudnik izdelave predmetnega LN je Radenska Radenci d.d.,

5. Strokovne podlage

Osnovno in programsko-urbanistično izhodišče za izdelavo lokacijskega načrta predstavlja obstoječi Ureditveni načrt zdravilišča Banovci.

Za izdelavo lokacijskega načrta je treba izdelati naslednje strokovne podlage in študije:

– geodetski načrt obstoječega stanja;

– presojo o vplivih na okolje v skladu s predhodno informacijo Ministrstva za okolje in prostor, Agencije za varstvo okolja o obsegu in vsebini poročila o vplivih na okolje;

– druge strokovne podlage, ki jih bodo v fazi pridobivanja smernic zahtevali posamezni nosilci urejanja prostora;

Strokovne podlage se izdelajo na naročilo Radenske Radenci d.d. pri referenčnih izdelovalcih v skladu s predpisi o javnih naročilih. Radenska Radenci poskrbi tudi za revizijo strokovnih podlag, kjer je to predpisano.

6. Pridobitev geodetskih podlag

Osnovna geodetska podlaga je digitalni katastrski načrt, ki si ga izdelovalec pridobi na Geodetski upravi RS, Območna enota Ljutomer.

7. Način pridobitve strokovnih rešitev

Lokacijski načrt je potrebno izdelati ob smiselnem upoštevanju Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02, popravek 8/03), Pravilnika o vsebini, obliki in načinu priprave državnih in občinskih lokacijskih načrtov ter vrstah njihovih strokovnih podlag (Uradni list RS, št. 86/04), smiselnem upoštevanju odlokov veljavnih prostorsko izvedbenih aktov na obravnavanem območju ter ob upoštevanju vse veljavne zakonodaje iz področja varstva okolja.

Strokovne rešitve temeljijo na upoštevanju predhodno pridobljenih strokovnih podlag na posameznih področjih in smernic ter pogojev nosilcev urejanja prostora. Vsi objekti bodo opremljeni s potrebno komunalno infrastrukturo, ki se bo priključevala na že zgrajeno omrežje v naselju.

8. Rok priprave lokacijskega načrta

Postopek priprave in sprejema lokacijskega načrta bo potekal po naslednjem terminskem planu:

– s pripravo osnutka prične izbrani nosilec po podpisu pogodbe z naročnikom, januarja 2005;

– po podpisu pogodbe se skliče prva prostorska konferenca z nosilci urejanja prostora in drugimi udeleženci, ki bodo sodelovali pri pripravi lokacijskega načrta in se jih za-prosi za izdajo smernic, predvidoma v mesecu marcu;

– nosilec izdelave bo pripravil osnutek v roku 10 delovnih dni od sprejetja programa priprave na občinskem svetu oziroma njegove objave v uradnem glasilu;

– po pridobitvi smernic se izvede druga prostorska konferenca, kjer se preveri skladnost rešitev z izdanimi smernicami;

– župan Občine Veržej sprejme sklep o enomesečni javni razgrnitvi osnutka; sklep o javni razgrnitvi se objavi v Uradnem listu RS – predvidoma konec meseca aprila 2005;

– javna razgrnitev se izvede na sedežu Občine Veržej od dneva objave sklepa o javni razgrnitvi iz prejšnje alineje in traja 30 dni;

– občani, organi in organizacije ter drugi zainteresirani oziroma prizadeti lahko podajo pisne pripombe v času trajanja javne razgrnitve osnutka lokacijskega načrta;

– župan oziroma občinski svet zavzame stališče do pripomb in predlogov, podanih v času trajanja javne razgrnitve na podlagi strokovnega mnenja nosilca izdelave lokacijskega načrta in občinske strokovne službe, ki predhodno obravnava pripombe in predloge;

– v roku 30 delovnih dni po sprejetju stališča do pripomb in predlogov iz prejšnjega odstavka, izdelovalec (načrtovalec) poskrbi za pripravo usklajenega predloga oziroma dopolnitev in popravke tistih sestavin, na katere so se nanašale utemeljene pripombe in predlogi,

– župan Občine Veržej posreduje, po predhodni obravnavi na odboru za okolje in prostor ter komunalne zadeve, usklajeni predlog sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta občinskemu svetu s predlogom, da ga obravnava ter sprejme v enofaznem postopku do konca meseca junija 2005.

– predaja končnega elaborata LN investitorju je predvidena do 15. julija 2005.

9. Obveznosti financiranja lokacijskega načrta
Finančna sredstva za izdelavo lokacijskega načrta zagotovi naročnik, to je Radenska Radenci d.d.

10. Objava programa priprave

Ta Program priprave se objavi v Uradnem listu R Slovenije.

Št. 350-05/05-2

Veržej, dne 15. marca 2005.

Župan

Občine Veržej

Drago Legen, univ. dipl. inž. agr. I. r.

ZREČE

1024. Cenik daljinskega ogrevanja

SPITT d.o.o., Cesta na Roglo 11/j, Zreče, skladno s 97. členom energetskega zakona (Uradni list RS, št. 79/99) objavlja

CENIK

daljinskega ogrevanja

1

Zaradi spremembe cene zemeljskega plina pri distributerju Geoplina d.o.o., Ljubljana se v mestu Zreče s 1. 4. 2005 spremeni cena toplotne energije.

Povprečna cena za MWh toplotne energije se zviša za 0,05%, tako da znaša nova povprečna cena toplotne energije 11.008,23 SIT/MWh.

Pri fiksnem delu cene ni sprememb.

2

Navedena cena daljinskega ogrevanja je oblikovana skladno z uredbo o oblikovanju cen proizvodnje in distribucije pare in tople vode za namene daljinskega ogrevanja za tarifne uporabnike (Uradni list RS, št. 38/04).

Na navedeno ceno se skladno z zakonom o davku na dodano vrednost obračuna še 20% davek na dodano vrednost.

Št. 54/2005-02

Zreče, dne 15. marca 2005.

Direktor

SPITT d.o.o.

Djura Sabo I. r.

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR			
984.	Poslovník Komisije Državnega zbora Republike Slovenije po zakonu o preprečevanju korupcije	2689	1005. Sklep o uskladitvi preživnin po zakonu o preživninskem varstvu kmetov
			2724
			1006. Poročilo o gibanju plač za januar 2005
			2724
MINISTRSTVA			OBČINE
985.	Program priprave državnega lokacijskega načrta za odsek avtoceste Draženci – Mednarodni mejni prehod Gruškovje	2691	ČRENŠOVCI
986.	Program priprave sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta za primorski krak avtoceste na odseku hitre ceste Razdrto – Vipava	2694	1007. Sklep o dopolnitvi sklepa o načinu sporazumne delitve premoženja Občine Črenšovci po stanju 31. 12. 1998 med Občino Črenšovci in Občino Velika Polana
987.	Pravilnik o osebni varovalni opremi	2697	
988.	Pravilnik o prenehanju veljavnosti Navodila o načinu izvajanja akreditiranja in o splošnih pogojih, ki jih morajo izpolnjevati akreditirani organi	2708	DOL PRI LJUBLJANI
			1008. Sklep o začasnem financiranju javne porabe Občine Dol pri Ljubljani
			2725
			JESENICE
			1009. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o ustanovitvi Razvojnega agencije Zgornje Gorenjske
			2726
			KIDRIČEVO
989.	Odločba o odpravi Obvezne razlage Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za naselje Vransko	2708	1010. Odlok o ustanovitvi javnega zavoda Lekarne Ptuj
990.	Odločba, da prvi odstavek 58. člena in prvi odstavek 110. člena Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost nista bila v neskladju z Ustavo	2709	1011. Odlok o ustanovitvi javnega zavoda Zdravstveni dom Ptuj
991.	Odločba o razveljavitvi 38. člena Zakona o železniškem prometu	2710	
992.	Odločba o razveljavitvi Odloka o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Metlika za obdobje od leta 1986 do leta 2000, dopoljenega v letu 1993 in 1997 ter srednjeročnega družbenega plana Občine Metlika za obdobje od leta 1986 do leta 1990, dopoljenega v letu 1993 in 1997, dopolnitev 2000 (Uradni list RS, št. 85/02)	2713	KOMEN
993.	Odločba o ugotovitvi, da je 6. člen Odloka o kategorizaciji občinskih cest v Občini Duplex (Mesečni uradni vestnik, št. 16/99), kolikor pod zaporedno številko 193 opredeljuje javno pot Dvorjane (Dvorana–Grajfoner) v dolžini 120 metrov, v neskladju z Ustavo	2714	1012. Sklep o podelitvi statusa javnega dobra
994.	Odločba o razveljavitvi sklepa Vrhovnega sodišča št. I Up 1182/2003 z dne 3. 6. 2004 in sklepa Upravnega sodišča št. U 1269/2003 z dne 27. 8. 2003	2715	1013. Sklep o postopnem prehodu obračuna storitev ravnanja z odpadki iz gospodinjstev za prehodno obdobje do januarja 2006
995.	Odločba o razveljavitvi sodbe Vrhovnega sodišča, sodbe Višjega sodišča v Mariboru in sodbe Okrožnega sodišča v Slovenj Gradcu v izpodbijanem delu	2717	2733
			1014. Pravilnik o tarifnem sistemu za obračun storitev obveznih lokalnih gospodarskih javnih služb zbiranja in prevoza komunalnih odpadkov in odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov
			2734
			KRŠKO
			1015. Sklep o ukinitvi javnega dobra na nepremičnini parc. št. 789/2, k.o. Veliki Kamen in o zamenjavi predmetne nepremičnine za nepremičnini parc. št. 585/4 in parc. št. 604/3, k.o. Veliki Kamen
			2735
			1016. Pravilnik o tržnem redu na tržnici v Krškem in drugih dogovorjenih javnih mestih
			2735
			MURSKA SOBOTA
			1017. Odlok o spremembi zazidalnega načrta za del območja obrtne cone Murska Sobota – sever (Cestno podjetje in OMV)
			2739
			1018. Sklep o javni razgrnitvi predloga spremembe zazidalnega načrta za ožje mestno središče mesta Murska Sobota
			2742
			1019. Sklep o javni razgrnitvi predloga lokacijskega načrta za območje stanovanjske gradnje med Kajuhovo in Tomšičevo ulico v Murski Soboti
			2742
			NOVO MESTO
996.	Sklep o spremembi sklepa o glavnih znamenjih bankovca za 10.000 tolarjev	2720	1020. Program priprave za lokacijski načrt vodovoda Trška gora
997.	Sklep o dajanju bankovcev za 10.000 tolarjev v obtok	2720	2742
			SVETA ANA
			1021. Pravilnik za urejanje programov športa v Občini Sveta Ana
			2744
			ŠKOCJAN
998.	Sklep o uskladitvi pokojnin od 1. marca 2005	2721	1022. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o pokopališkem redu in pogrebnih svečanostih v Občini Škocjan
999.	Sklep o najnižji pokojninski osnovi in osnovi za odmero dodatnih pravic	2722	2746
1000.	Sklep o najvišji pokojninski osnovi	2722	VERŽEJ
1001.	Sklep o zneskih invalidnin za telesno okvaro	2722	1023. Program priprave lokacijskega načrta razširitve Term Banovci
1002.	Sklep o zneskih dodatka za pomoč in postrežbo	2723	2746
1003.	Sklep o znesku starostne pokojnine kmetov	2723	ZREČE
1004.	Sklep o znesku državne pokojnine	2724	1024. Cenik daljinskega ogrevanja
			2747

